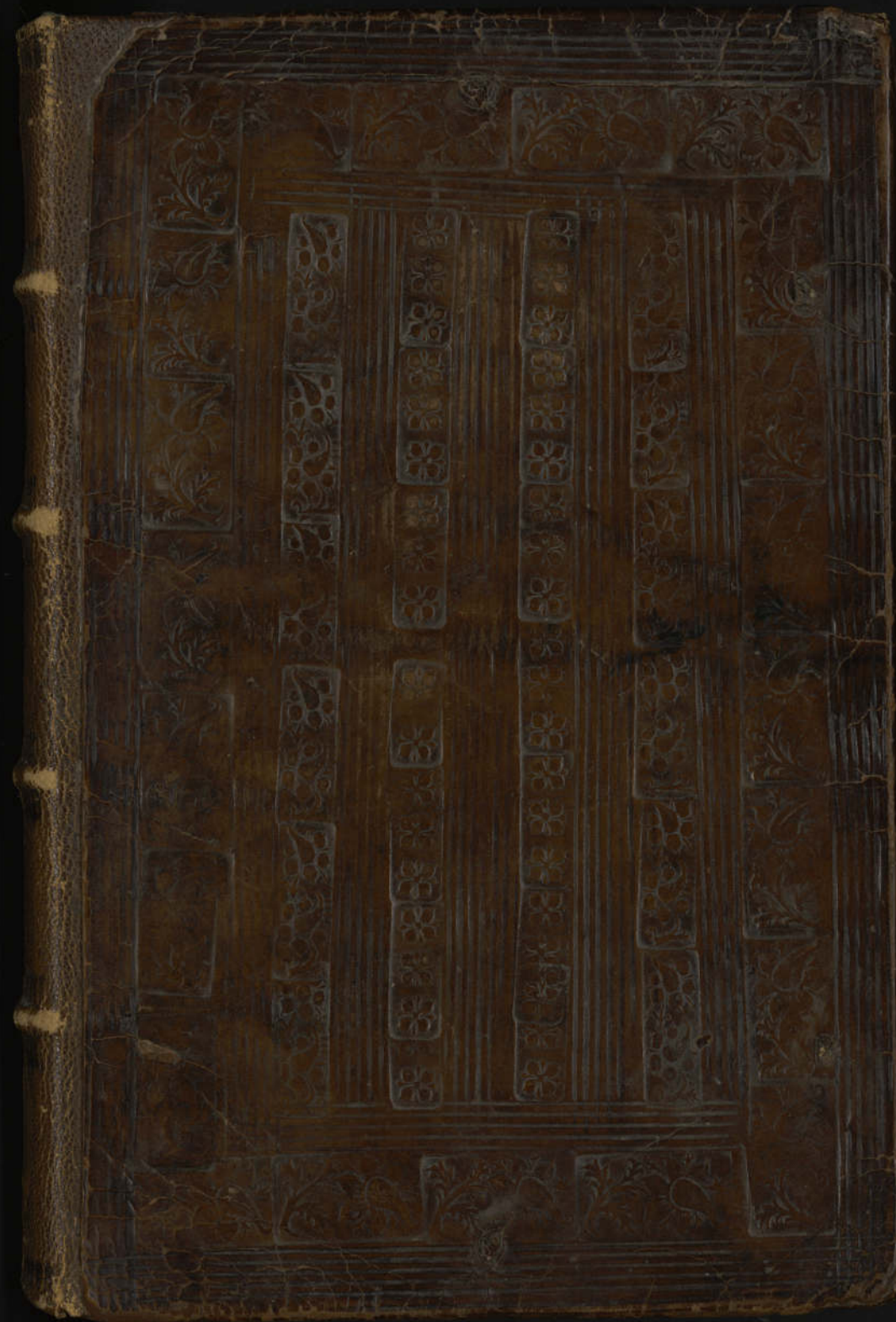

colorchecker CLASSIC

x-rite

mm

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

1108 A

RECUEIL

XV. SIÈCLE

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

1108 A

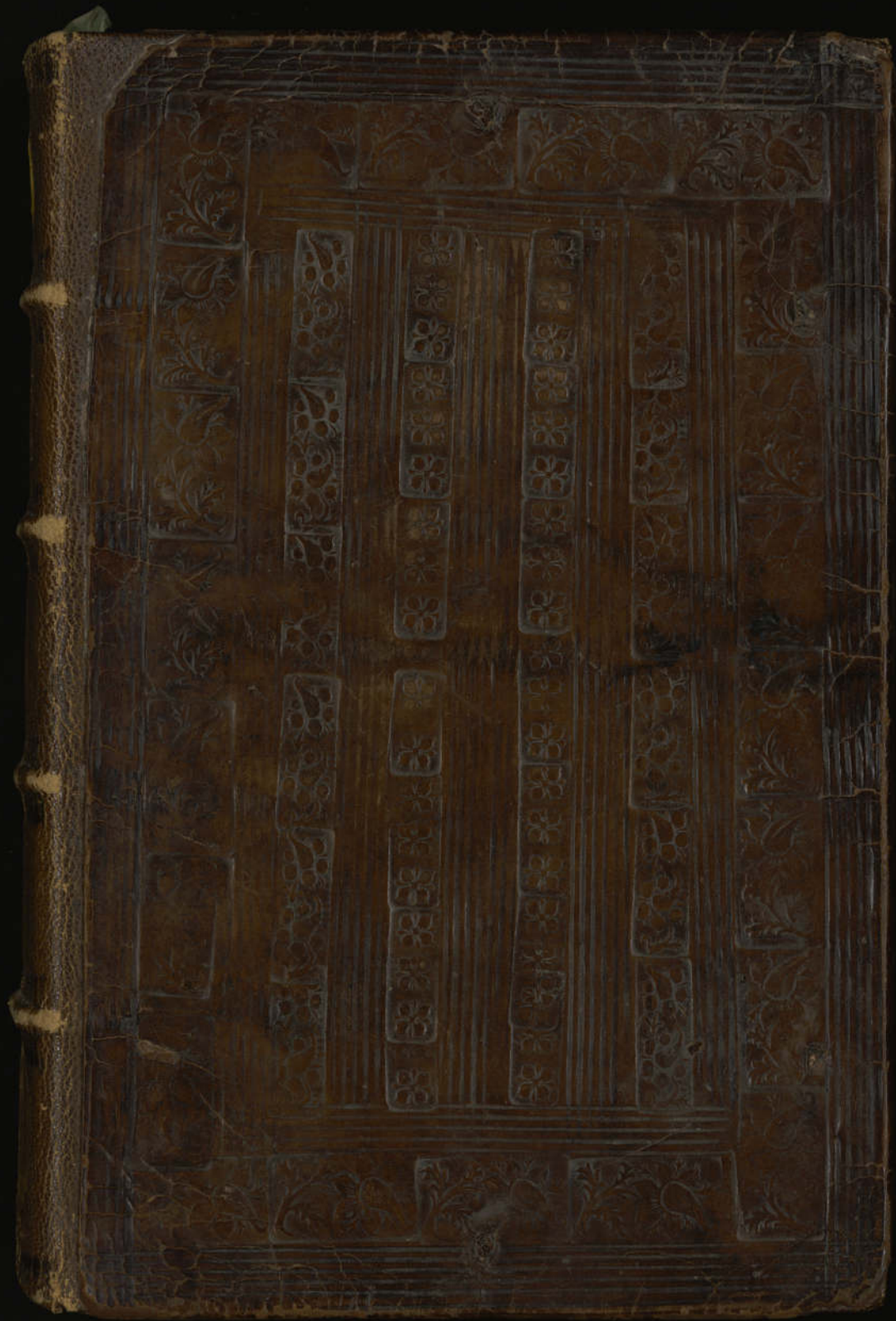
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

1108 A

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

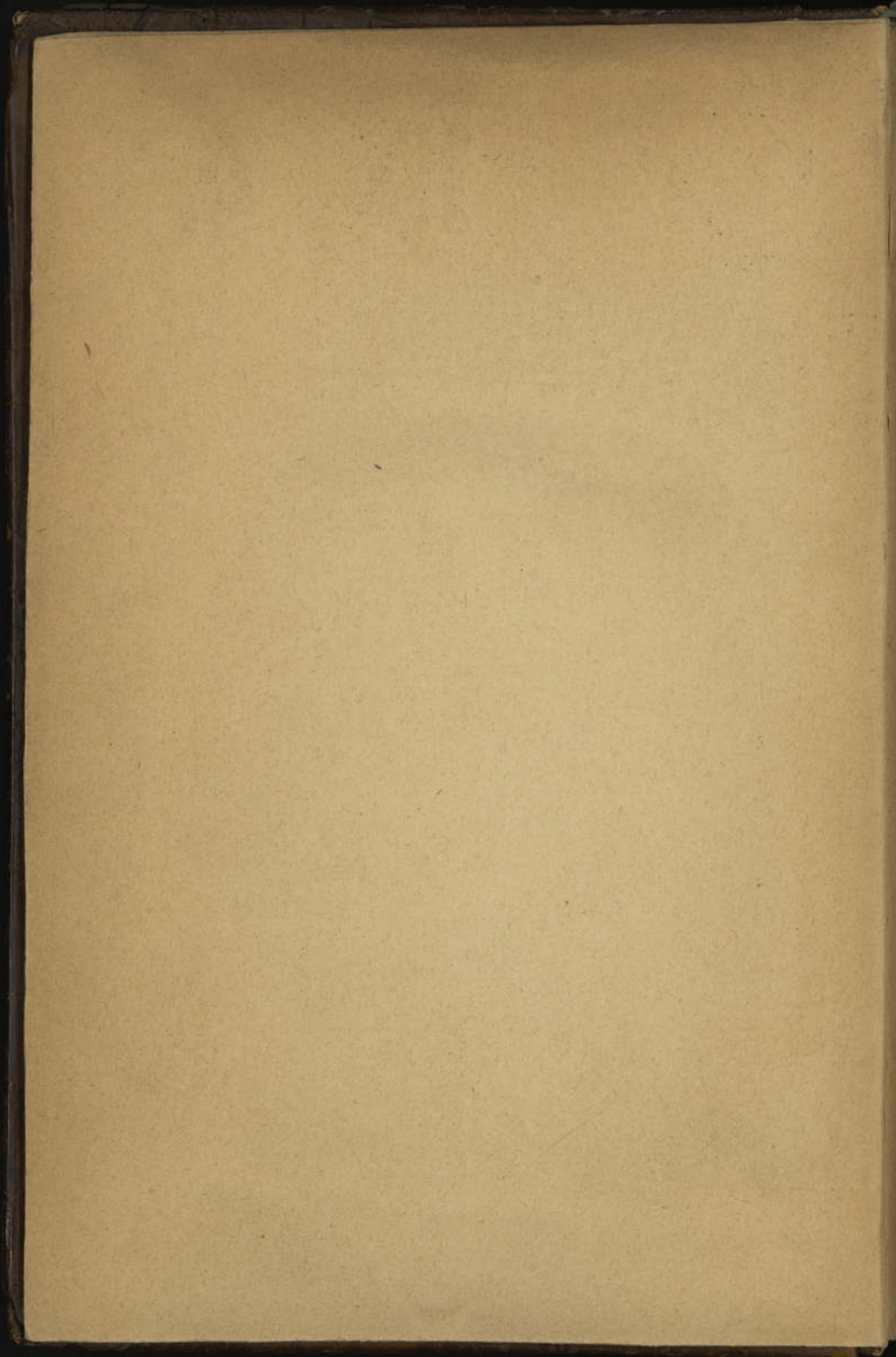
1108
A

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

XVe Siecle

1108 A

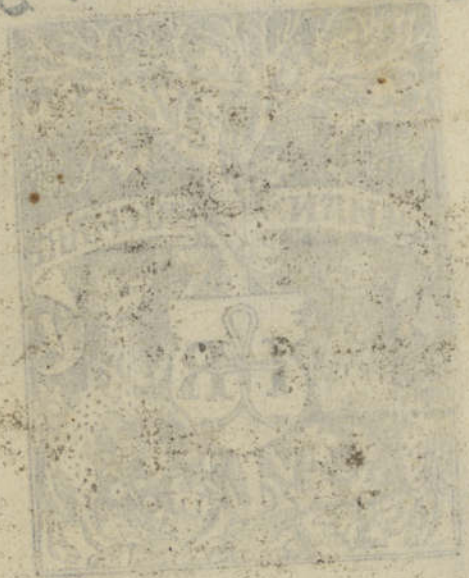
Tractatus cōsequētiarū
magistri martini magistri

Paris, Deniel. - 19 Decembre 1501

11

Magistri Petri de ...
tractatus de ...

14

Tercia tractatū cō
sequentiā sū ma
gistrī Martini que
ritur p̄mo Utrū
dīfīnitio consequē
tie sit bona in qua
dicitur q̄ consequē

tia est oratio habens antecedēs et cō
sequens ⁊ notā illationis: ⁊ arguitur
p̄mo q̄ nō. hec est consequentia Si
nullus peccaret nullus puniretur et
tamen non habet antecedens est hoc
nullus peccaret non sit p̄positio
igitur. Similiter argueretur de ista
legitur. ergo agit in qua nō est ātece
dens nec consequens cum agitur et
legitur sint dictiones simplices.

Secundo sic hec est consequentia
sole lucente dies est: ⁊ tamen nullam
habet notam illationis. igit. **T**er
tio sic. hec oratio fortes est homo: er
go fortes est albus habet antecedens
et consequens et notam illationis et
est non est consequentia igitur ante
cedens patet: quia ista fortes est hō
antecedit isti fortes est animal. ⁊ ista
fortes est albus est cōsequens ad istā
fortes habet albedinē igit. **Q**uar
to sic. Ista est consequentia deus est
ergo fortes currit ⁊ tamen non habz
antecedens nec consequens quia se
cunda pars non sequitur ad p̄maz
igitur. maior patz: quia p̄dicta ora
tio non est categorica nec p̄pheti
ca. ergo est consequentia. Item est
mala consequentia ergo est consequē
tia. Item male responderetur dicen
do nego consequentiam si consequē
tia mala non esset consequentia.

Quinto sic. Ista oratio non de
est. ergo aliquid est. habet antecēdēs
et consequens et notam illationis et
tamen non est consequentia cum cō
tradicat consequentie necessarie. igitur.
Sexto sic. Sillogismus circu
laris est bona consequentia: et tamē

non habet antecēdēs et consequēs
tanq̄ partes principales sui cum ha
beat duos sillogismos integros tan
q̄ partes principales sui. igitur.

Septimo sic. si a equivaleret per
nouam impositionem huic conse
quētie fortes currit: ergo homo cur
rit a deberet esse consequentia quia
equivaleret consequentie in signifi
cando et sibi corresponderet menta
lis consequentia et tamen non habe
ret antecedens nec consequens nec
notam illationis igitur. Item qui
libet casualis est consequentia et ta
men non habet notam illationis igitur.
Item sillogismus non habet an
tecedens quia si haberet antecedens
hoc esset aggregatum ex duabus p̄e
missis quod est fallum cum sint incō
tante. **O**ctavo sic. ly ergo non est
nota illationis cum sit puram linea
hegozeuma ergo non omnis conse
quentia habet notam illationis.

Nono sic. omnis illatio est conse
quentia sed non apparet quam cōse
quentiam ly ergo significet. igitur

Decimo sic. hec dīfīnitio conus
nit p̄positioni conditionalī: et ta
men ipsa non communiter dicitur
consequentia sed solum equivalere
consequentie. igitur **U**ndecimo hec
dīfīnitio est nugatoria igitur ātece
dens patet quia antecedens ⁊ conse
quens dīfīnitur per hunc terminū
consequentia ergo nugatorie conse
quentia dīfīnitur per antecedens
et consequens. Itē hic dīfīnitur cō
sequentia p̄r sibi equalens scilz illa
tionis. Et cōfirmatur sic qz nesciēs
dīfīnitiones antecedentis et conse
quentis nescit dīfīnitionē cōsequen
tie et nesciēs dīfīnitionē cōsequētie
nescit dīfīnitiones antecedentis et
cōsequētis. ergo anteq̄ cognosceretur
consequentia prognosceret cōsequen
tia. **D**uodecimo hec est r̄tia nullus
hō currit nisi q̄al currit: et tñ non h̄

antecedens et p̄ns et notā illationis
igitur. In oppositū arguit per acto-
res p̄narū. Ad questionem r̄sideo q̄
diffinitio sicut iacet non est bona vt
patet per multas instācias ante op-
positū; id cōsic exponit consequētia
est oratio habēs vocaliter vt mētaliter
aīis et sequēs et notā illationis
sive dē p̄ns ex eodem antecedente illa
sive tentam et ipsa cōiugentē tanq̄
partes principales sui.

Ad rationes:

Ad primam conceditur maior et ne-
gatur minor; h̄ enī illud antecedens
si nullus peccaret nō sit p̄positio est
tamē p̄porcionabile p̄positio-
ni. **Ad** alter dicitur negādo q̄ sit cō-
sequētia. Et si p̄beatur quia est con-
ditionalis vera ergo est consequē-
tia. **Respondeatur** negando conse-
quentiam. quia non oīs conditiona-
lis vera est necessaria. vt puta illa in
qua coniunctio p̄are p̄iunctionalit̄
tenetur. vt si facultas michi adesset
libētē studerē. nec illa in q̄ tenet p̄-
milliue. vt si veneris ad me dabo u-
bi equū. **Sed** solū illa conditionalis
est p̄ns in qua cōiunctio tenet illati-
ue. **Ad** p̄firmationē negatur minor; et
ad p̄bationē dē q̄ h̄ legit sit dictio.
simplex sibi tñ cōr̄sider mētalīs con-
ceptus cōplexus. Si autē aliq̄s dice-
ret cōr̄epōdet conceptus mētalīs v̄-
balis imptonalis p̄porcionabiliter
sicut verbis p̄sonalibus tūc dicēdū
esset q̄ non esset p̄ns nec significaret
vere vel false. **Ad** scđam dicitur q̄
illa habet mētaliter notā illationis
Ad tertiam dē q̄ illa nō habet no-
tā illationis sive dē cōsequētis ex
eodē antecedente. **Ad** quartā ne-
gatur maior et negat q̄ non sit p̄po-
sitione et cū dicitur q̄ nō est alicuius
p̄p̄riet̄ dē q̄ p̄i vocari p̄positio p̄po-
sitione assertiua. **Altra** dē q̄ nō cō-
tinet est maiā p̄ns ergo ē p̄ns q̄ h̄ ma-

la ē determinatio distrahēs. **Ad** con-
firmationē negatur p̄ns q̄ sic respō-
dentes non intendūt dicere q̄ ibi sit
aliqua consequētia q̄ non sit bona
S; volūt dicere quilla oratio non est
consequenti. que tamē apparet de
p̄ns. **Ad** gntā dē q̄ in illa non est deus
est et. vel illa negatio non tenet infi-
nitanter. et sic dē q̄ est p̄ns. et h̄ an-
tecedens et consequēs et notā illati-
onis illatiue tentat. nec contradicit
p̄ns vel h̄ nō tenetur negāter et sic il-
la non h̄ notā illatiōis illatiue tentā

Ad sextā negat minor quia h̄ ad
sillogismū circularē requiruntur duo
sillogismi tamē vnus eorū vocatur
circularis sc̄z ille ex cui⁹ cōclusionē.
et conuersā vni⁹ p̄missē infertur op-
positū alterius. **Ad** septimā cōce-
ditur maior. et ad minores negat q̄
nō esset oīs dē vltierius q̄ h̄t vt aīis
et p̄ns mētaliter. **Ad** hoc em̄ q̄ ali-
qua vox sit oīs sufficit q̄ complexus
significet et q̄ equiualeat in signifi-
cādo cōceptui cōplexo. **Ad** octa-
uam dicit negādo minorē q̄ cōiun-
ctio h̄ est nota cā litatis etiā est nota
illatiōis. **Ad** nonā dicit q̄ sillogis-
mus nō est consequētia nisi p̄miss-
se coniungantur p̄ cōiunctionem co-
pulative. **Ad** decimā concedit
antecedēs et negat consequētia q̄ li-
cet nō significet illationū ex eo q̄ est
purū sine cathegorema. tñ quoniam
illatiue significat sicut signum vni-
uersale non significat vniuersale s;̄
quoniā vniuersaliter **Ad** vndeci-
mam similiter dicitur q̄ nec p̄ns
nec illationē p̄p̄rie significat sed
magis illatiue. **Ad** duodecimam
dicitur q̄ licet conditionalis non sit
consequētia assertiua sui anteceden-
tis sive rationalis vel causalis. est
tamen cōsequētia quia ex antecede-
te infertur consequēs **Ad** trideci-
mam negatur aīis; ad p̄bationē

dicitur vno modo negando anteceden-
 dens nam antecedens & consequens
 bene diffiniuntur sine hoc termino 2na
 vel aliter dicitur qd non est in conueniens
 in relatiuis mutuo se differre ¶ Ad
 primam confirmationem dicitur qd
 illationis non equiualeat huic geni-
 tivo secundum quod est genitiuus
 huius substantiui consequentia: sed
 magis illi g^o secundum quod est geni-
 tiuus huius vocis 2na adiectiue ac-
 cepte: vel huic aduerbio illatiue.
 ¶ Ad aliam confirmationem dicitur sicut
 ad pbatione p^{ncipal}e e duodecim ra-
 tidis dicitur e. Ad aliam dicitur qd illa me-
 taliter habet antecedens et consequens
 et notam illatioidis na equiualeat huic
 si nullu aial currit nullus ho currit
 ¶ Queritur secundo vtrum mala
 consequentia sit consequentia. Et arguit
 primo qd sic mala 2na habet ans et
 consequens & nota illatioidis ergo est con-
 sequentia. Secundo sic. malus homo
 est homo ergo mala consequentia est con-
 sequentia ¶ Tertio sic. ppositio fal-
 sa est ppositio. ergo mala consequen-
 tia est consequentia. Quarto sic
 omnis argumentatio est consequentia
 mala consequentia est argumentatio: er-
 go mala 2na est 2na. minor p^z: q^z ma-
 la 2na est pcellus ratiocinatiuus er-
 go est argumentatio. Confirmat ac-
 tionem dyalecticam et sophisticam s; sphi-
 stica argumentatio est mala argumē-
 tatio ergo mala argumentatio est ar-
 gumentatio. ¶ Quinto sic Omnis
 falsa conditionalis est mala consequen-
 tia sed ois falsa conditionalis est con-
 ditionalis et ois dditionalis est 2na
 ergo mala 2na est 2na qd falsa dditio-
 nalis sit conditionalis p^z: q^z est pro-
 positio p^o hetica & no alterius spe-
 ciei a conditionalis ergo est conditio-
 nalis. ¶ Sexto sic. si non sequitur qd
 illi termini consequentia et bona 2na
 conuerterentur: sed hoc est fallu. igit.

in inoz p^z: q^z si non conuerterentur
 tunc dicendo de aliqua mala 2na qd
 esset mala 2na diceretur qd esset mala
 bona 2na quod est absurdum. ¶ Se-
 ptimo si mala consequentia non est
 consequentia hoc ideo esset quia ea
 non esset debita habitudo sequele con-
 sequentis ex antecedente sed hoc est
 falsum cum talis habitudo p^{ncipal}e
 liter causetur ab intellectu inferente
 vnum ex alio. ¶ Octavo sic. Conse-
 quentia vt nunc est mala consequen-
 tia: et tamen consequentia vt nunc
 est aliquando consequentia quia vne
 quia si nunq^z sit consequentia no est
 consequentia nunc ergo neq^z est con-
 sequentia vt nunc ergo mala conse-
 quentia est consequentia.
 ¶ In oppositum Mala consequen-
 tia non est argumentatio ergo neq^z
 consequentia: antecedens patet: quia
 non habet necessariam illationem
 consequentis ex antecedente quod ad
 omnem argumentationem requiri-
 tur. igitur. ¶ Secundo sic. Homo
 pictus non est homo ergo mala con-
 sequentia non est consequentia. 2na
 patet: quia sicut pictum distrahit de
 ratione hominis ira et ly malum de
 ratione consequentie. ¶ Tertio sic
 Nulla mala consequentia habet an-
 tecedens et consequens illius antecede-
 ntis ergo nulla talis est consequen-
 tia. consequentia tenet per diffinitio-
 nem consequentie. ¶ Quarto sic.
 Omnis consequentia est bona ergo
 mala consequentia non est consequen-
 tia patet anteceden- s: quia sicut om-
 nis homo est viuus ita omnis conse-
 quentia est bona quia in vtraq^z ans
 logum per se positum stat p^o suo fa-
 meliozi significato. ¶ Quinto sic.
 Talia sunt subiecta qualia permittu-
 tur ab eozum predicatis ergo in ista
 omnis consequentia est bona conse-
 quentia restringitur ad standum p
 bonis consequentiis. ¶ Sexto sic. p^o
 a iii

ita aliqua mala consequentia eõiter
negatur incedendo q̄ ipsa nõ sit p̄na
¶ Pro solutione
Ad questionem est aduertendũ q̄sdã
esse dicentes q̄ iste terminus conse-
quentia analogice significat conse-
quentiam bonam et consequentiam
malam per prius autem cõsequentiã
bonam et per posterius p̄nam malam
pp̄ aliquale cõuenientiã cũ bona cõ-
sequentiã in modo inferendi vnã pro-
positionem ex alia: et quia analogum
per se positum stat pro suo famosiõri
significato: ideo dicunt istã de rigore
sermonis esse concedendam. Omnis
consequentiã est bona: quia consequentiã
in subiecto solũ p̄ bonis cõsequentiis
supponit. Dicunt ulterius q̄ nõ p̄ iste
terminus p̄na. per se sumpt̄ p̄õr ve-
re p̄dicari de hoc complexo p̄na mala
sed bene cum additiõne huius dictio-
nis que est mala vt dicimus mala cõ-
sequentiã est mala cõsequentiã sicut hõ
pictus est hõ pictus et sic de aliis. Illi
dicunt q̄ hoc nomẽ cõsequentiã signifi-
cat oẽm ordẽm p̄p̄heticã q̄ sequelã
vnius p̄põnis ex altera siue vere si-
ue false denotat. Unde ab omnibus
p̄p̄ositionibus sequelã vnius p̄põnis
ex altera significãtibz abstrahitur
vnius cõceptus communis represẽta-
tiuus oĩm orationuz qui huiusmodi
sequelam siue vere siue false signifi-
cat et illi conceptui subordinatur in
significãdo hec vox cõsequentiã si-
cut ab omnibus orationibus aliqua-
liter esse vel non esse significantibus
siue vere siue false abstrahitur vnus
cõceptus eõis cui subordinatur hec
vox p̄põ ideo hoc nomẽ p̄p̄ositio si-
gnificat itã p̄pões veras q̄ falsas. et
quia vtraq̄ istarũ opinionũ est pro-
babilis nec rationes hinc inde addu-
cte videntur demonstratiue conclu-
dere ideo respõdebitur ad vtrãq̄ ra-
tiones. Et primo ad rationes ante

oppositum. Ad primam dicitur q̄
mala consequentiã non habet nõ a3
illationis consequentis illius ante-
cedentis quia consequens eius non
est consequens ad antecedens in ea
positum: quod tamen requiritur ad
hoc q̄ aliqua oratio sit consequentiã
Ad secundam negatur consequen-
tiã quia hõ primo significat omnem
hominem: siue ille bonus sit siue ma-
lus sed consequentiã primo et p̄inci-
paliter solum significat orationes in
quibus consequens debite inferitur
ex antecedente. Ad tertiam dici-
tur similiter. Ad quartam nega-
tur minor et ad probationem dicitur
q̄ non omnis processus ratiõnatus
est consequentiã. ¶ Ad confirma-
tionem dicitur q̄ illa diuisio non est
diuisio vniuersi in sua vniuersitate s3
diuisio analogi in sua analogata: iõ
non oportet diuisum vere p̄dicari
de membris diuisiõnibus vt homo
diuiditur in viuum et pictum et ta-
men non verificatur de picto: hec. ei
est falsa omnis homo pictus est homo
Ad quintam negatur minor dicitur
enim q̄ falsa conditionalis non
est cõditionalis proprie dicta. Aliter
dicitur et melius q̄ non omnis cõdi-
tionalis est cõsequentiã: sed solũ con-
ditionalis vera. Ad sextam conce-
ditur maior et negatur minor: et ad
probationem negatur consequentiã
quia quando de aliqua oratione dicitur
q̄ in mala cõsequentiã non dicitur
de ea q̄ sit cõsequentiã sed euz de
terminatione distrahente ideo non
potest supponere pro bona cõsequen-
tiã p̄pter alienationem factam per
illud additum. Ad septimã negat
minor et ad probationem negat q̄ cause
principaliter ab intellectu. nõ enim
causatur illa habitudo: q̄ intellectus
cõiungit antecedens cũ consequente
sed quia impossibile est ita esse sicut

significatur p antecedens quin ita
sit sicut significat p zhis. Ad octa
uā negatur minor nec vocat sequē
tia ut nunc qui nūc sit bona cōsequē
tia qz aliqua suppositione stare as
cedēs nō pōt eē hūmiline cōsequēte
Ad rationes

post oppositū Ad p̄mā negat ahs
et ad pbationē pcedit maior sed ne
gatur minor qz argumētatio signifi
cat omne illd ad hz illationez zhis ex
ante. Ad secūdā negat zha et ad
probationem negatur assumptū qz
zha equaliter significat oēz ordē
significatē illationē unius ex altero

Ad tertiam negatur zha nec req̄
ritur ad consequentiā q̄ habeat illati
onē sequētis ex suo ante. s; sufficit
q̄ significet sequētiā zhis ex antee
dente sine h; sine falle. Ad quar
tā negatur maior et ad pbationē ne
gatur assumptum qz zha nō ē ana
logum ut supponit rō ad zham bo
nā et zham malā Adquītā pcedit
maior in equocis s; negat in uniuo.
cis aliter ei ista eēt vera hō est aliu.

Ad sextā dicitur q̄ negantes in tē
dunt concedere eā eē zham s; nō eē
bonam sicut negātes ppositionem
aliquam itendūt cōcedere eā eē ppo
sitionem: s; nō v; rā et ide ē q̄ si nō
sit propositio debēt dicere nec nego
nec concedo qz nō ē ppo Et hec de se
cunda questione.

Queritur tertio

Utrū diffinitio consequentiē hōe sit
bona in q̄ dicitur Bona zha ē oratio
sic se habēs q̄ impossibile est sic esse
sicut significat antecedens quin ita
sit sicut significat zhis Et arguitur p̄
mo sic q̄ nō hec ē bona consequen
tia fortes currit ergo hō currit et ta
men possibile ē ita esse sicut signifi
catur per antecedēs dum nō ē ita
sicut significatur per consequens
ut posito q̄ nunc nullus homo cur

rit nunc non est sicut significatur
per consequens et tamen possibile ē
ita esse nūc sicut significatur per an
tecedens igitur.

Secundo sic
de omni consequentia vocari potest
ita esse sicut significat antecedens
sed non est ita sicut significat conse
quens. igitur. antecedens patet per
nouam impositionem Tertio sic
bene sequitur nullus deus est ergo
anticristus eris quia antecedens. Et
impossibile et tamen possibile est ita
eē sicut significatur p̄ antecedēs sine
hoc q̄ ita sit sicut significatur per
et equ en s; quia iam de facto ita est
sicut significatur per antecedens
quia quilibet res mundi alia a deo
est nullum deum esse et non est ita
sicut significatur per consequens:
quia nichil est anticristum fore licet
aliquid bene erit anticristus sed nō
dum est. Similiter potest argui
de istis consequentiis fortes est ergo
anticristus potest esse. fortes currit
ergo adam potuit esse: fortes est ho
mo ergo chimera non est vel vacuū
non est Quarto sic bene sequitur
homo currit. ergo animal currit: et
tamen possibile est esse. ita sicut si
gnificatur. per antecedens sine hoc
q̄ ita sit sicut significatur per conse
quens igit̄ minor: p; qz ahs potest eē
sine consequente. ergo ita. et sicut si
gnificatur per antecedens potest esse
se absq; hoc q̄. ita sit sicut significa
tu: per consequens Quinto sic si
non esset nisi ista consequentia in
do chimera est. ergo deus est: neque
esset cum hoc aliqua. propositio que
non esset ista. nec. pars eius ista con
sequentia esset bona quia antecedēs
est impossibile et consequens necessa
rium. et tamen non impossibile
est esse sicut. et cete. igitur minor.
patet: quia hec non est impossibilis
qualitercumq; significatur per an

tercedens et non est qualitercunq; si
 gnificatur per consequens. cum illa
 p[ro]positio non possit existere cum ea
 tu: Sexto sic legeretur q[ue] indu
 ctio non esset bona consequentia q[uo]d
 falsum est: cum sit argumentatio
 nis species: et tamen possibile est ee
 ita sicut significatur per antecedens
 et non esse ita sicut significatur per
 consequens. nam posito q[ue] sint tan
 tum tres homines scilicet fortes pla
 to et cicero hec est bona inductio for
 tes currit: plato currit: cicero cur
 rit. ergo omnis homo currit: et tamen
 possibile est q[uo]d i[ta] sicut significat il
 lud antecedens absq[ue] hoc q[ue] ita sit si
 cut per consequens significatur. igitur
 Septimo multe sunt consequentie
 quarum antecedens no[n] significat esse
 sed no[n] esse vel fuisse vel fore vel pos
 se esse & similiter consequens: ergo diffi
 nitio no[n] est b[ona]. Octavo sic. no[n] se
 quitur omnis homo est animal: ergo
 fortes est animal: et tamen impossibile
 est ita esse sicut significatur per ante
 cedens absq[ue] hoc q[ue] ita sit sicut signifi
 catur per consequens. igitur. minor pa
 tet: quia hoc antecedens omnis homo
 est animal significat fortem esse ani
 mal. ergo impossibile est. assumptu[m]
 probatur: quia hec omnis homo est
 animal significat omnem hominem
 esse animal. sed fortes est homo ut
 supponitur. ergo significat fortem ee
 animal. Item vel significat omnem
 hominem esse animal vel nullum: et
 aliquem sic et aliquem non. no[n] nul
 lum nec aliquem sic et aliquem non
 ergo omnem. Confirmatur quia illa
 omnis homo est animal significat: for
 tem esse animal vel saltem fortem ee
 animal significat. igitur. Pono
 sic. non sequitur homo est et alius
 ergo omnis talis significat suum sub
 iectum vel predicatum esse. ergo
 omnis talis significat seipsum esse
 quia impossibile est eius subiectum

De

De

et predicatum esse quin ipsa sit. est diffinitio zne. ergo neq; e diffinitio bone zne. Decimo septimo capiat vera homo est alinus ergo ho est ali ista hec zna est bona ergo tu es alinus consequens impossibile: et th impol aut no. Si est bona tuc cu ans sedm sibile est ita esse sicut significatur eius locale significatione significet et igitur minor patet qz antecedens eam esse bonam ut apparet cuiuslibet significat hoitem esse alinu sicut zns aduertenti: sequitur qz ita est sicut p Decimo tertio sic. non sequit nul ans significatur: et tamen no est ita si la ppositio est ergo aliqua propo cut per zns significatur: igitur. Si sit no est qz antecedens e possibile ergo dicatur q non est bona ergo non est non infert suum contradictorium possibile ipam esse bonam sine nona et th impossibile est ita esse et sic de impositione et per cosequens impoibile est esse ita sicut significatur per antecedens est ergo et: et si sit ali antecedens qm ita sit sicut significatur per cosequens et tamen zna no est pot argui de istis. Nulla pprop est bona. igitur. Decimo octavo sic. negatiua ergo aliqua ppositio est ista diffinitio couenit huic cosequente negatiua nulla ppositio e vniuer tie a est verum. ergo baculus stat in talis ergo aliqua est vniuersalis nul angulo: igitur: antecedens patet: et la ppositio est categorica. ergo supponitur q ly a significet istam co aliqua ppositio est categorica et sequentiam et nullus sit baculus in sic de aliis Decimo quarto sic no angulo tuc sic impossibile est ita esse sequitur fortes est ergo fortes e aib^o sicut per istam significatur a est ve et th impossibile est etc. igitur minor rum quon ista zna sit bona. et impo pater quia forte esse albu significat sibile et cita esse sicut significatur p per ans igitur assumptam pz qz illd hanc a est verum quin baculus sit in qd est vel pot esse fortem esse album angulo: ergo et. et tamen zna predicta significatur per antecedens ergo forte no est bona: igitur In oppositum esse album significatur p antecedens arguitur per actores logice ista diffi zna tenet propter ampliationem hu nitione zne tan q bona dantes. Pro tus termini significatur forte e al tandu e q qda dicunt znam bona esse bum ampliatu. ad possibilita. ante illa cuius ipossibile e ans esse verum ficatur per antecedens et hoc est vel line zne. Contra qua opinionone sic ar guitur. Quilibet cosequentie possi bil e est ans esse veru line cosequente rei Decimo quinto seqt q ista pol ergo nulla zna est bona. ans patet se esse bona consequentia for. currit quia cuiuslibet cosequentie possibile ergo chimera est qd falsuz est cu nuc est antecedens esse verum cosequen non sit bona zna Et pbatur sequen te no existeret. ergo cuiuslibet coseque tia qz possibile est q ista copulatiua tie bone possibile e et antecedens sc. p sit impossibilis qlitercuq; signi per pter quam rationem. quidam sup ans e et no e ita sicut significat per addunt ante et cosequente simul for zns p noua. s. ipdem istius copulatio matis. Contra th sic arguitur. si Decimo sexto sic. ead est diffinitio sic sequeretur qz hec zna est bona co zne et bone zne. qz zna et bona zna sequentia. Nulla ppositio e negatiua couertatur: s. predicta diffinitio no ergo aliqua ppositio est negatiua qd

est falsum et patet consequentia : qz antecedens non potest esse verum consequente et antecedente simul formatis. ergo antecedens non potest esse verum etc. Item potest fieri impositio terminorum antecedentis et consequentis cuiuslibet bone consequentie. ergo cuiuslibet bone consequentie antecedens potest esse verum sine consequente propter hanc rationem quidam addunt istam particulam sine noua ipositione terminorum. Sed qui opinionem hanc vult defendere non habet iam facere tot additiones. Pro quo nota quod antecedens non est propositio illa que alteram infert nec consequens est propositio illa que ex alia infertur sed antecedens est significatum totale huius propositionis que infert aliam. Et consequens est significatum propositionis que infertur ex alia ipse autem propositioes sunt signa antecedentis et consequentis. Et tunc ad primam rationem contra opinionem respondetur negando añs et ad probationem dicitur quod licet possibile sit signum añs esse verum signo consequentis non existeret non ista est possibile rem significatam per huius signum que est añs esse verum quin consequens. id est significata per signum añs sit.

Ad secundam negat añs et hoc ipsum facit contra primam opinionem : quia non est necesse addere illam particulam et ideo eum arguitur illud antecedens non potest esse verum. Respondetur quod licet propositio que est signum antecedentis non possit esse vera ipsum tamen antecedens id est totale significatum illius signi potest esse verum. Et si dicatur aut antecedens illud esset verum quando esset aut quando non esset non quando non est quis quod non est non est verum. Non quando est : quia tunc est aliqua propositio negatiua. Ad hoc respondetur quod intelligendo per antecedens illud quod

iam dictum est antecedens est verum quando est : sed non est verum quando signum suum est. Et ideo licet quando signum suum est aliqua sit propositio negatiua non tamen oportet quod quando ipsum est quod aliqua sit propositio negatiua. tunc respondetur ad questionem. Pro quo prima sit conclusio. Ita oratio que de virtute sermonis est composita consequentia bona est oratio sic se habes quod qualitercumque pro nunc significatur per antecedens secundum eius totalem significationem esse quoniam ita sit significatur per consequens secundum eius totalem significationem est impossibile non est bona definitio consequentie bone patet. quia illa oratio est falsa. igitur. antecedens patet quod sensus eius est hec est impossibile qualitercumque significatur per antecedens huius consequentie est et non est ita qualitercumque significatur per consequens data enim quacumque bone consequentie hec est possibile ita est. sicut significatur per antecedens. et non est ita sicut significatur per consequens cum antecedente aliquid significante possibile sit consequens necesse nec que significare.

Secunda conclusio hec non est bona definitio consequentie bone. Bona consequentia est oratio sic se habes quod qualitercumque significatur per antecedens secundum eius totalem significationem impossibile est esse quoniam ita sit sicut significatur per consequens. probatur : quia sensus eius est hec est impossibile homo est vel taliter est demonstrando qualitercumque significatur per antecedens : et non est ita sicut significatur per consequens que copulatiua est vera consequentie non existente : ideo false modificatur modo impossibilitatis.

Tertia conclusio. Hec oratio est

bona diffinitio bone consequentie. Consequentia bona est oratio sic se habens q̄ qualitercunq̄ significatur per antecedens quin ita sit sicut significatur per consequens impossibile esse. patet: quia demonstrata quacūq̄ consequentia hec est impossibilis hoc est et non est illud demonstrando per hoc significatum antecedens et per illud significatum consequentis.

¶ Ad rationes.

Ad primam conceditur maior: s̄ distinguitur minor secundum triplicem sensum. Unus est compositus et est ita sicut significatur per antecedens quando non est ita sicut significatur per consequens. et conceditur ad illum sensum sed non procedit probatio. Alius eius sensus est secundum quod est temporalis et est aliquo tempore sed nō est sicut significatur per consequens in quo tempore possibile est esse sicut significatur per antecedens: sic iterum conceditur ut bene probat probatio. Tertius sensus est secundum quod est modalis diuisa et est iste hec est possibilis hoc est demonstrato illo quod adequate significatur per antecedens et illud non est demonstrato illo quod significatur per consequens et in hoc sensu est falsa. Ad secundam conceditur antecedens in sensu composito et negatur in sensu diuiso. nulla enim consequentia data hec est possibilis hoc est et illud non est. Ad tertiam conceditur maior et negatur minor: ad probationem negatur antecedens et ad probationem dicitur q̄ nulla res mundi est nullum deum esse. Dicitur ulterius q̄ nullum deum esse nulla entitas vel res est sed est vnus complexus false significabile. Et cum dicit nichil est anticristum forte s̄ erit dicitur primo q̄ nulla entitas est

vel erit anticristum forte dicitur secundo q̄ anticristum forte est aliquid extendendo hoc nomen aliquid ad complexu et vere significabilia. Similiter dicitur q̄ anticristum posse esse adam fuisse chimeram non esse sunt aliquid extendendo illud nomen aliquid ut iam dictum est. Ad quartam conceditur minor in sensu composito: sed negatur in sensu diuiso.

¶ Ad quintam similiter distinguitur minor.

Ad sextam dicitur q̄ si idem sit inductio quod bona inductio negatur consequentia et ad probationem negatur minor in sensu diuiso. ad probationem dicitur q̄ nulla argumentatio est bona inductio nisi in antecedente addatur ista clausula: et sic de singulis quia licet actualiter non sint plura supposita possunt tamen esse plura.

Contra vel ly terminus distributus per ly singulis pro aliquo vel aliquibus supponit aut pro nullo. si pro nullo cum proposito sit affirmatiuus sequitur q̄ erit falsa. Si pro aliquo vel pro aliquibus: aut supponit pro his que sunt aut pro his que nō sunt. Non pro his que sunt quia ex casu nulla sunt alia supposita ab enumeratis. Si pro his que non sunt tunc propositio erit falsa quia predicatus inductionis: puta currere non cōuenit suppositis non existentibus.

Ad hanc rationem respondetur primo q̄ si adderetur illa clausula in casu posito et sic de aliis predicta propositio esset falsa ut per rationem immediate factam posset argui. Scdo d̄: q̄ dato q̄ propositio qua diceret et sic de aliis esset vera: adhuc ipsa non inferret consequens in ductionis patz sine sex homines et arguatur sic. Socrates currit et plato currit et sic de

aliis qz sic est de guillermo et cicero qz ly omnem hoiem esse album posi
ne quis sunt alii a predictis ex his nā tum post hoc verbum significat ap
sequitur qz omnis homo currit. Di- pellat suam rationem formale: ideo
cit tertio qz si addatur illa particula nō cōtingit descendere sub co. ¶ Ad
z sic de singulis aliis in casu posito aliam probationem conceditur con
talis clausula addita erit falsa p rati sequens. ¶ Ad confirmationem dici
onem factam. Dicitur quarto qz ter tur qz illa homo ē animal nec signifi
minus inclusus in hoc quod est sin- cat sortem esse animal nec sortem ē
gulis supponit pzo omnibus presen animal significat et hoc de significa
tibus tam enumeratis q non enu to pponali siue adequato. ¶ Ad no
meratis si non omnia enumerata nam negatur minor ad pbationem
sunt. Et si omnia enumerata sint negatur assumptum. ¶ Ad pbatoz
supponit solum pzo enumeratis. cōceditur qz hoiem esse alium signifi
Et si dicatur omnia supposita enume catur p hīs et negatur qz subiectum
rata sunt: ergo superflue additur et illius p nullo supponit licet enīz nō
sic de singulis negatur consequētia: supponat p aliquo quod ē suppo nit
quia licet non faciat distributionem tñ pzo aliquo significati qd sufficit
nisi pzo enumeratis potest tamen di ad veritatem illius propositionis: p
struere pzo aliis ab enumeratis: pter virtutez ampliandi quam habz
quando scilicet erunt alia supposita ille terminus significat. ¶ Ad deci
termini. ¶ Ad septimam conceditur mam negatur minor ad pbationem
antecedens: sed negatur consequen dicitur qz licet per antecedens non si
tia: quia licet aliquod sit antecedens gnificat aliquo aliter esse sed non esse
quod non significat esse de omni ta possibile est tamen qz sit sicut antece
men ante vero verum est dicere qz ita des significat et nō ita sicut z sequēz
est sicut significat hec opatō chimera significat. ¶ Ad vndecimā negatur
nō esse nec sequitur ita ē sicut signi minor in sensu diuiso ad pbatio
ficat antecedens. igitur antecedens nem si capiatur illa vt est propositio
significat esse. Alii respondent qz hic de inesse corz respondens modalī diui
non diffinitur consequentia bona in se negatur: quia tūc equiualeat huic
cōmuni. sed solum consequentia cu si hoc est vel si taliter est antecedens
ius antecedens et cōsequēs sunt pzo aliquo aliter significat quod falsum
pbnes cathogorice affirmatiue de in est: tamen in forma in qua hic poni
elle z de presenti. Et dicunt aliqui qz tūc est propositio de inesse corz respon
sequētia in cōmuni sicut neqz pposi dens modalī composite que concedi
tio vera in cōmuni ē diffinibilis. Cō tur et quicquid ex ea inferitur sed ni
sequentia vniuoce dicitur de omni chil contra ppositū qz minor nō fue
cōsequentia siue eius antecedens sit rat concessa in sensu composito sed
cathogoricū affirmatiuū vel nega solum in sensu diuiso. ¶ Ad confir
tinum de presenti de preferito vel de mationem respo adetur vno modo
futuro et similiter consequens. ergo qz antecedens significat se esse signi
de vniū consequentia z etiā de oī p ficatione formali et nō significatiōe
positione vera dari pōt vna diffini materiali et hoc probant omnes se
tio. ¶ Ad octauā negatur minor et quētes probationes diffinitio autez
ad pbationē negatur antecedens bone z sic intelligitur de significatio
ad pbationē negatur cōsequētia: ne materiali et non formali. Aliter

respondetur negando maiore pro se
cunda parte ad probationem negat
assumptu Ad probationem iterum negat
assumptu pro cuius intellectu nota q
ppro categorica significat se esse ve-
ra; significat ita esse licet liget et hoc
in sensu diuiso: ex quo sequitur bene q
significat se esse vera si formetur. si
militer ipsa non significat subiectus
et predicatum supponere pro eodem
et magis proprie significat id; esse
pro quo suum subiectum et predicatum
supponunt hoc est significat hoc esse
illud demonstrando per hoc et illud ea p q
bus subiectum et predicatum supponunt

Ad duodecimam dicitur maior et
negatur minor. Ad probationem de
q an non liget hominem esse alinum. si si
gnificat hac esse vera homo est alinus ad quod
non sequitur hominem esse alinum. Et pro
si illa homo est alinus significaret homi-
nem esse possibile ipsa esse vera et tunc non est
ita sicut hec nunc liget homo est alinus

Ad tridecimam negatur minor in sen-
tu diuiso et ad probationem negatur
assumptu in eodem sensu. sed et sequitur
taliter est demonstrando qualitercumque
se significatur q an ergo aliqua pro-
positio est. Et similiter respondetur ad ali-
as. Ad quartodecimam negatur mi-
nor ad probationem negat assumptu ad p-
bationem negatur maior et ad probati-
onem negatur minor. quia sortem
esse et sortem esse alinum sunt duo
enunciabilia distincta quorum vnum
est aliud. Ad quidecimam negat
consequentia ad probationem concedit as-
sumptu: quia illa copulatiua exprimit
sensu propositu distinctio bene conse-
quentie in quo sensu non intelligitur
distinctio sed solum in sensu diuiso.

Ad sexdecimam negatur maior ad
probationem: dicitur q licet illi termini con-
uertantur non tamen sunt synonymi.
ideo nec eorum est vna distinctio. Ad
decimam septimam respondent aliqui

117
q si ly ista demonstrat consequentiam
am vocalem vel scriptam. illa sequen-
tia non valet quia an est possibile et
per nouam impositionem tertio potest
conuerti cum illa sortem currit. ergo
sortem mouetur. et tamen conse-
quens est impossibile. Si autem demon-
straret consequentiam metalem ista
consequentia est bona cum sit vna conse-
quentia cuius antecedens est impos-
sibile. Contra primam premisam
arguitur sic licet sequatur q nulla que-
ntia bona esset cuius consequens est
impossibile et patet consequentia q
cuiuslibet bone consequentie antee-
dens est possibile tamen per nouam
impositionem terminorum. Ad hoc re-
spondetur negando consequentiam et
ad probationem negatur assumptum. quia
licet quelibet propositio per nouam im-
positionem terminorum possit fieri
vera non tamen quelibet propositio
est possibilis per nouam impositionem
terminorum imo ista homo est alinus est
impossibilis et non possibilis quia ista
propositio dicitur possibilis que-
qualitercumque secundum significationem
quam habet significat ita possibile
est esse non autem est possibile ita
esse sicut ista significat id est non est
possibile hominem esse alinum cum
hoc tamen stat quod potest esse vera
et q potest esse possibilis: quia potest
habere aliam significationem q nunc
habeat. Ad propositum dicitur q
istam que est bona est possibile p no-
uam impositionem terminorum illi conse-
quentie ubi gēa hec est impossibile homo
est alinus et tunc hec est impossibile hec
est homo est alinus quia hec homo est alinus
potest habere aliam significationem q
habet. Cum autem ulterius arguitur si il-
la sequentia est bona cum an sed
cuius totalem significationem signifi-
cat ea esse bonam sequitur q ita est si-
cut significat. Respondetur q an

sedm eius totale significacione non
 significat hanc pnam ee bona lz etia
 consecutiue significat ea no ee bona
 q significet ea no ee bona patet de le
 q significet ea no ee bonam pz qz si
 gnificat illam pnam ee bonam r pns
 eius falsum ego significat ahs eius
 et ita pro significacione sua scz q con
 sequentia est bona coassumpto q con
 sequens est falsum sequit ahs eius ee
 falsum scz hec consequentia est bona.
Sed saluo meliori iudicio hec ratio
 no pcedit q dberet assumi ad hoc
 q pna valeret q ista ppositio hec pna
 est bona significat pns suu ee falsum
 no eni ois pna cuius pns est falsum
 significat ahs suuz ee falsum lz bene
 edcedendu sit q ois pna significans
 consequens suum ee falsum signifi
 cat antecedens suum ee falsum Et
 ideo probabiliter et semper saluo me
 liori iudicio responderetur aliter: pzi
 mo q pna est bona quia eius antec
 dens est impossibile ad impossibile
 autem sequitur quodlibet. Dicitur
 sedo q antecedens eius est impossibi
 le hoc scz hec pna est bona. probatur
 qz illud antecedens significat homi
 nem ee asinu r hoiem ee asinu est im
 possibile maior patet quia omis illa
 ppositio significat pns alicuius bo
 ne consequentie ee vera que significat
 ahs illius consequentie ee vera r illam
 pnam ee bonam sicut hec ppositio
 hec consequentia est bona homo est
 rudibilis ergo homo est asinus et ho
 mo est rudibilis significat q homo
 est asinus et per primam partem si
 gnificatur q si homo est rudibilis q
 homo e asin r per secundam signifi
 catur homo est rudibilis ergo ipsa si
 gnificat q homo est asinus Sed sic
 est q hec consequentia est bona demō
 strando hanc consequentiam hec co
 sequentia est bona ergo homo est as
 inus significat aliquam consequentia

ee bonam et ita ee sicut significat an
 tecedens talis consequentia ergo si
 gnificat ita esse sicut significat conse
 quens eiusdem consequentia et ita si
 gnificat hominem esse asinum Et si
 dicatur li maior huius rationis est
 vera sequeretur q hec ppositio est
 falsa homo est rudibilis ergo homo
 est asinus quia ipsa significat se esse
 bonam consequentiam et antecede
 suum esse verum et ad hoc sequitur
 q homo est asinus Ad hoc respon
 detur q illa rationalis homo est rudi
 bilis ergo homo est asinus est bona
 consequentia sed est falsa ppositio
 q sit bona consequentia patet quia
 homines esse asinum sequitur ad ho
 minem esse rudibilem r hanc illatio
 nem significat precise sic q nullam
 aliam illationem significat igitur q
 sit falsa ppositio probatur sic alle
 rit falsum ergo est falsa patet quia
 asserit hominem esse rudibilem sed
 hoc est falsum Unde hec rationalis
 homo est rudibilis ergo homo est as
 inus equiualebit huic ppositio si
 homo est rudibilis homo est asinus
 et homo est rudibilis ergo homo est
 asinus que ppositio est falsa quia
 est copulativa cuius altera pars est
 falsa habet tamen primam partem ve
 ram que precise significat hominem
 esse asinum sequi ad hominem esse ru
 dibilem Contra omnis bona con
 sequentia est necessaria sed omne ne
 cessarium est verum ergo omnis co
 sequentia bona est vera Ad hoc di
 stinguitur maior vel si intelligitur q
 omnis consequentia bona sit conse
 quentia necessaria et sic conceditur
 vel q sit ppositio necessaria et sic ne
 gatur: minor conceditur capiēdo
 verum et necessariū vniformiter sic
 ois ppositio necessaria est necessaria
 vel sic omnis consequentia necessa
 ria est bona consequentia r necessaria
 lz capiēdo difformiter negat ad huc

sensum omnis consequentia necessaria est. pro vera. Ultra conceditur quod omnis consequentia bona est consequentia vera: sed non omnis consequentia bona est propositio vera. Tunc ad formam principalis rationis respondetur quod hec propositio consequentia est bona non precise significat hanc consequentiam esse bonam sed cum hoc significat hominem esse alinum et ideo non est ita sicut per antecedens significatur. Ad aliam probationem que posset esse contra primam partem distinctionis dicitur quod possibile est per novam impositionem terminorum talis consequentia esse ita sicut significatur per antecedens. et ideo antecedens non est impossibile. et si dicatur quod secundum ista dicta antecedens significat hominem esse alinum: ita esse non est possibile ergo potest dici quod possibile est quod non significet hominem esse alinum per novam impositionem terminorum talis consequentia. Et si dicatur secundum hoc omnis propositio esset possibilis negatur consequentia: quia licet sicut est taliter possit quilibet propositio significare per novam impositionem suorum terminorum non tamen per mutationem rei significare: hic autem non significatur mutatio propositio si significatis sed significare. Ad ultimam dicitur sicut ad precedentem quod talis consequentia est bona si mentalem demonstrat: sed antecedens eius est falsum: quia significat baculum esse in angulo et tamen positum est quod nullus baculus sit in angulo. dicitur tamen quod sicut consequens est possibile ita et antecedens quia potest ita esse quod consequentia sit bona et quod baculus sit in angulo et preter hoc nichil significat antecedens. ergo antecedens est possibile. et hec de tertia questione

na consequentia sit necessaria. Et acceditur primo quod non nulla consequentia est necessaria et aliqua est bona consequentia. ergo non omnis bona consequentia est necessaria. maius patet: quia nullam consequentiam impossibile est non esse. ergo nulla consequentia est necessaria per equipollentiam. Et confirmatur quia quelibet consequentia est contingens. ergo nulla est necessaria. Secundo sic. Si sic pari ratione sequeretur quod omnis propositio vera esset necessaria consequens est falsum. igitur Tertio sic. Consequentia bona ut nunc est bona consequentia et talis non est necessaria igitur. maius patet: quia rebus stantibus ut nunc impossibile est sic esse. minus patet: quia absolute possibile est sic esse sicut significatur per antecedens absque hoc etc. Quarto sic. Non omnis consequentia significat sicut necesse est esse ergo non omnis consequentia est necessaria. antecedens patet de ista si fortes currit fortes movetur que significat solum fortes currere et fortes moveri quorum nullum est necessarium. Quinto sic. Nulla propositio impossibilis vel contingens est necessaria: sed aliqua bona consequentia est propositio impossibilis ut ista consequentia fortes est alinus ergo alinus est fortis. et aliquid contingens ut ista fortis est albus: ergo albus est fortis. igitur minus patet quo ad primam partem. he partes demonstrationis sunt impossibiles: et he partes sunt verisimiles ergo hec converio est impossibilis vel si semper retineat idem numerus hec dualitas est impossibilis demonstrato antecedente et consequente. et hec dualitas est hec converio. ergo hec converio est impossibilis. Et confirmatur quelibet rationalis cuius autem est impossibile est impossibilis: sed dicta propositio est huiusmodi. igitur maius patet: quod quilibet

Quærit quarto utrum ois bo

121
 lis assertive ponit suū antecedens & se
 quē aliter nichil differret a 2° dicitio
 nali significādo: Cōfirmat iterum
 sic quia quelibet talis significat asser
 tive aliqualiter eē qualiter eē i pos
 sibile igitur est impossibile. Sexto sic
 Hec causalis ē bona 2ª quia chime
 ra est fortes currit et tñ illa cālis est
 impossibilis cum impossibile sit aūs
 esse cām consequētis ex quo sequitur
 q̄ ad possibilitatem eius requiritur
 possibilitas antecedens: ergo si aūs
 est imposs. bile illa cālis est impossibilis
 Septimo. Si sic sequeretur q̄ q̄
 libet boā 2ª quando cūq̄ formaret
 esset bona consequens est falsum et
 patet cōsequentia per quid nois cōse
 quentie necessarie. Minor patet. qz
 hec est bona 2ª marcus currit ergo
 tullius currit cum termini sint sy
 nomini: et tamen si fuisset formata
 āte q̄ termini fuissent sy nomini non
 fuisset bona. Cōfirmatur hec con
 sequētia nūc nō valet hō currit ergo
 a currit: tñ eēt bona si sy a impone
 retur ad significandū idē conuerti
 biliter cum homine. Cōfirmatur ite
 rum hec consequētia nūc est bona hu
 go nunc non fuit parisius ergo ho
 mo ē afinus qz aūs ē impossibile cū sit
 ppositio de preterito falsa. cuius ve
 ritas non depēdet de futuro. et tñ nō
 valuisset si fuisset facta anteq̄ hugo
 venisset parisius.

Queritur quarto vtruz.

Eadē est ratio bone consequētie et
 consequētie necessarie ergo ois bo
 na 2ª est necessaria. Notandum
 est pro questione q̄ consequentiā
 qdā est conditionalis vt si a: est b. est
 Alia est rōnalis vt a. est ergo b. est
 Alia est cālis vt qz a ē b. ē differētē
 iste qz cōditionalis scdm eius totalē:
 significatiōem precise et adequatē
 significat sequentiā consequentis ex
 ante cedēte. sed rōnalis hmoi seque.

lā significat et cum hoc assertū esse si
 cut significat tam per aūs q̄ per con
 sequens ipsius vt illa fortes currit.
 ergo fortes mouet significat q̄ hoc
 aūs fortes currit q̄ significat fortes cur
 rere. et fortes moueri et qz possibile est q̄
 illa sit bona antecedente et 2^ate fal
 sis id aliqua rationalis pōt esse bona
 2^a et falsa ppositio causalis aūt
 significat illationem eē bonā & ita ef
 felicit significatur tam per aūs. q̄
 per 2as et q̄ ita esse licet significatur
 per aūs ē cā essendi ita sicut significa
 tur per 2as et id aliqua cālis pōt esse
 bona consequentia et falsa ppō. Ex
 quo p̄ q̄ titulus huius qōnis habet
 duplicē sensum scdm quod est adie
 ctiuū necessaria p̄t referri ad diuer
 sa substantiua: Qno mō pōt referri
 ad hoc substantiuū ppō lubitellētū
 et tñ querit vtrum ois 2ª bona sit.
 ppositio necessaria. Alius sensus se
 cunduz q̄ refert ad ly 2^a. & tñ q̄rit
 q̄ntio vtrū ois 2ª bona sit necessa
 ria 2^a. Primo questio querit de
 necessitate ppositionali scdm. l. habi
 tudinē ppōnis ad re significatā vel
 res significatas per hmoi ppōdem
 et tunc questio querit vtrum ois con
 sequentia bona sit ppositio sic li
 gnif. cās scdm ei⁹ totalē significatiō
 nem qualiter necesse est eē. Secūdo
 questio querit de necessitate 2^ate vel
 illatiōis scdm habitudinē sequēte cō
 sequentis ex ante et tñ querit que
 stio vtrum cuiuslibet bone cōsequen
 tie 2as necessario sequatur ad aūs.
 et nō accipit necessariū p̄me itētōnā
 liter pro re necessaria. sed secunde in
 ter p̄pōde vel 2^ate necess.
 Alia oppōsitum cum 2^afirmatione eius
 Notandū scdo q̄ qdā dividunt
 2^anam in bonā 2^anam simp. licet es
 bonā 2^a sequentiā vt nūc. Cōsequē
 tia bona simpliciter est illa cuius imp

possibile est aſis verū esse sine zſite
 intelligendo p aſis et cōsequēs res
 ſiſtias per ppoſitiones q̄ cōtr̄er vo
 rantur aſis et zſis : sed zſia bona vt
 nūc ſimiliter est illa cuius poſſibile
 est aſis esse verū sine zſite. reb⁹ tamē
 oino ſe hñtib⁹ vt nūc ſe habēt im
 poſſibile est aſis esse verū sine zſite
 Et tales zſie vt nunc reb⁹ acūtr̄ ad
 formalē p aſſumptionē vni⁹ ppoſis
 vere ſed nō neceſſarie. vt ſortēs cur
 rit ergo hō albus currit reducitur
 per aſſumptioz huius ſortēs est hō
 albus. et iſta ſortēs currit plato cur
 rit cicero currit. ergo ois hō currit
 reducitur per hanc veram: ſed non
 neceſſariam ois hō ē ſortēs vel pla
 to vel cicero caſu poſito q̄ non ſunt
 niſi illi tres hoies Cōtra pōnem
 hmōi cōſequētie vt nūc quam ipſi
 ponūt ſpecie zſie materialis arguit
 Marcellius. ois cōſequētia materia
 lis est bona: cōſequētia vt nūc non
 est bona ergo zſia vt nūc nō ē mate
 rialis zſia est in baroco. maior patz
 per diuiſionē bone zſie. minor patz
 per diſſinitionē zſie vt nūc quam ſi
 ponētes dāt Hugo ſic ois cōſequē
 tia bona ē neceſſaria nulla hōa cō
 ſequētia vt nūc est neceſſaria. er
 go nulla talis est bona. Item ſi ſic
 ſequeretur q̄ in bona cōſequētia
 ex poſſibili ſequeretur impoſſibile
 zſis est falſum quia est cōtra Ad pri
 mo pziōzū patet cōſequētia qz hec
 eſſet bona cōſequētia vt nunc ſor
 tēs nō est ergo chimera est poſito q̄
 ſortēs ſit qz reb⁹ omnino ſe hñtib⁹
 vt nūc ſe habēt nō ſtat q̄ ſortēs nō
 ſit et per cōſequens reb⁹ exiſtenti
 bus vt nūc aſis nō pōt eſſe verum:
 ergo nec pōt eſſe verum ſine conſe
 quentē. Item ſequeretur q̄ ex neceſ
 ſario ſequeretur cōtingens. vt ois
 hō est aial ergo ſortēs est aial. et tūc
 arguēdo ex cōtradictōio zſiis ad

cōtradictōrium antecedētis ex poſ
 ſibili ſequeretur impoſſibile. Item
 arguitur ſequeretur q̄ quelibet pzo
 poſitio falſa inferret ſuzam contra
 dictōiam quia reb⁹ ſtantibus vt
 nūc aſis nō pōt eſſe verū ergo reb⁹
 ſtantibus vt nūc aſis nō pōt eſſe ve
 rum ſine conſequente: ſed zſequēs
 est falſum quia tunc quelibet talis
 implicaret contradic⁹tionem: et ſic
 eſſet impoſſibilis. Item ex qualibet
 falſa ſequeretur quelibz pzo poſitio
 mūdi quod est incōueniens. ¶ Cōtra
 ea autem huiusmodi conſequētia
 queritur vtrum hec ſit bona conſe
 quētia vt nūc: ſi veneris ad me da
 bo tibi equum
 ¶ Pro ſolutione predictarum
 rationū est aduertendum q̄ falſuz
 poſſibile ē impoſſibile reb⁹ ſtanti
 bus vt nunc ad hūc ſenſum q̄ nul
 la pzo poſitio falſa poteſt eſſe vera
 pzo illo tempore p quo res omnes
 ſtant ſicut ſtabant quando erat fal
 ſa ex eodem fundamento ſequitur
 q̄ quodlibet quod est falſum reb⁹
 ſtantibus vt nunc eſſe verū ipſicat
 cōtradictionem pz quia ſi ponatur
 q̄ non implicat tunc poterit eſſe ve
 rum. ponat in eſſe q̄ ſit verum cum
 tunc res omnes ſtant ſicut ſtabant
 qñ erat falſum ſequitur q̄ adhuc ē fal
 ſum ergo idem ſimul ē falſum & ve
 rum quod implicat contradictionē
 Item res ſtant ſicut ſtabant et pzi⁹
 cōtradictōrium illius falſi erat ve
 rum ergo nunc verum: et per conſe
 quens ſi illud falſum ponatur ve
 rum duo contradictōia erunt ſit
 vera. Ex eodem ſequitur q̄ quodlibet
 verum reb⁹ ſtantibus vt nūc
 est neceſſarium ad hunc ſenſum q̄
 reb⁹ ſtantibus vt nunc nō pōt eſſe
 falſum & hoc pōt vocari neceſſariū vt
 nunc et falſum impoſſibile vt nunc
 ¶ Tunc ad primam rationem & in
 b

minore & in maiore capiatur bona
consequētia p̄ bona consequētia sim-
pliciter: negatur maior & conceditur
minor: si capiatur cōmunit̄ ad bo-
nam simpliciter et ut nunc concedi-
tur maior: et negatur minor. ¶ Ad
secundam negatur maior: si accipi-
atur illa consequētia cōmunit̄
ad consequentiam simpliciter bo-
nam et bonam ut nunc sed si capiā-
tur p̄ bona consequentia simpliciter
conceditur: quia nunc debet conclu-
di q̄ nulla talis est bona consequē-
tia simpliciter. ¶ Ad tertiam conce-
ditur q̄ in bona consequentia ut
nunc ex possibili simpliciter impos-
sibile tamē ut nunc sequitur impos-
sibile. Ad p̄batidē conceditur q̄
Ad bene vult q̄ ex possibili non se-
quitur impossibile per bonam con-
sequentiā simpliciter. Ad quar-
tam conceditur q̄ in bona consequē-
tia ut nunc ex necessario sequitur cō-
tingens simpliciter necessarium ta-
men ut nunc. Ad probationē respō-
detur sicut ad precedentē q̄ ex possi-
bili simpliciter qd̄ tamē est impossi-
bile ut nunc bene sequitur per conse-
quētia ut nunc impossibile. Ad
quintam conceditur consequens & ad
probationē conceditur qd̄ quelibet
talis implicat contradictionem ut
nunc sic q̄ rebus stantibus ut nunc
implicat eam esse veram. Ad sex-
tam conceditur maior: quia quelibet
falsa est impossibilis ut nunc: et quia
ad impossibile simpliciter per bonā
consequentiā simpliciter sequitur
quodlibet ita etiā ad impossibile ut
nunc per bonam consequentiā: ut
nunc sequitur quodlibet. Et si infe-
ratur q̄ quelibet p̄positio vera po-
terit inferri ex quolibet conceditur
antecedens q̄ quelibet vera est ne-
cessaria ut nunc idē per p̄nam ut nunc
pōt inferri ex quolibet q̄ aut ad qd̄
libet falsum per consequentiā ut
nunc sequitur quodlibet probatur sic. Ad
libet falsum cū vno vero assumpto
per p̄nam bonā simpliciter infert
quodlibet ergo fl̄m per bonā p̄nam ut
nunc infert quodlibet. p̄na tenet per ea
q̄ dicta sunt de reductioe bone conse-
quentie ut nunc ad formales. an̄s p̄
batur & gratia exēpli sit ista p̄na q̄
d̄ p̄bati esse bona fortes ē ergo ba-
culus stat in angulo dato q̄ antece-
dens sit falsum: ista est bona conse-
quētia simpliciter fortes est fortes
nō est ergo baculus stat in angulo
q̄ an̄s est simpliciter impossibile cum
sit copulatiua cōposita ex partibus
p̄tradictibus et tamen hic nō sit
assumptio nisi istius p̄pōis fortes
non est que est vera cū ex casu sua
cōtradictoria sit falsa. ergo quodlibet
fl̄m cū vno vero trāsumptoz suo
cōtradictorio p̄ bonā p̄nam simpli-
citer infert quodlibet. q̄ autē veruz se-
quatur ad quodlibet per eandē p̄nam
ut nunc probatur distinctiua consti-
tuta ex illo vero & aliquo falso sibi
in cōpossibili sequit̄ ad quodlibet p̄ bo-
nam consequentiā simpliciter: quia
simpliciter necessariū sequit̄ ad quod-
libet. ergo pars vera talis distincti-
ue sequitur ad quodlibet per bonā con-
sequentiā ut nunc. sequitur enī ba-
culus stat in angulo. ergo fortes est
albus vel non albus: sed nō fortes
nō est albus ergo fortes ē alb⁹. Ad
id autē quod q̄rebat an ista sit bona
p̄na ut nunc si veneris ad me dabo
tibi equū. Respondet buridan⁹ q̄ si an̄s
eius sit impossibile sc̄z si impossibi-
le sit te venire ad me est bona conse-
quentia simpliciter q̄ ad impossibi-
le sequit̄ quodlibet. Si autē antecedēs
est falsum non impossibile est bona
consequentiā ut nunc vel ut tunc
hoc patet ex dictis. ¶ Si autem an-
tecedens est verū ut nunc ita sit q̄

quicquid ego promitto me factu-
 rum vel datum istud dabo tibi vel
 faciam tunc est bona consequentia
 ut nunc quia potest reduci ad forma-
 lem per additionem illius proposi-
 tionis vere. ¶ Si autem illud sit
 falsum scilicet quicquid etc. tunc con-
 sequentia non est bona nec simpli-
 citer nec ut nunc. Tunc respondetur
 ad questionem. Pro quo prima sit
 conclusio. ¶ Consequentia ut nunc
 bona non est necessaria patet quia
 possibile est eius antecedens esse ve-
 rum sine consequente ut nunc bona
 est necessaria ut nunc patet quia de
 rebus stantibus ut nunc impossibi-
 le est antecedens esse verum sine con-
 sequente. ergo est necessaria ut nunc
 ¶ Tertia conclusio. Non omnis con-
 sequentia est propositio necessaria
 vel simpliciter vel ut nunc patet de
 ista forma est asinus. ergo est rudibi-
 lis que est bona consequentia sim-
 pliciter et tamen est una rationalis
 falsa cum et antecedens eius et con-
 sequens sit falsum. patet similiter de
 ista consequentia ut nunc. ego sum
 romae: ergo ego scribo que est bona
 consequentia ut nunc est antecedens
 eius sit falsum et tamen est propositio
 falsa: quia antecedens eius est
 falsum. ¶ Quarta conclusio. possi-
 bile est quod per eandem causam sit
 aliqua propositio sit bona et falsa
 et impossibilis propositio. patet sic de
 consequentia rationali causali cuius ans
 est impossibile talis consequentia eo
 quod precise ans est impossibile ipsa est
 impossibilis propositio et bona con-
 sequentia. igitur. ¶ Quinta conclusio. non
 omnis bona consequentia est vera pro-
 positio. patet quia aliqua rationalis vel
 causalis est bona consequentia cuius
 ans est impossibile: sed omnis rationalis vel
 causalis cuius ans est impossibile est
 falsa propositio. ergo aliqua consequentia

bona est falsa propositio. ¶ Sexta con-
 conclusio. omnis consequentia simpli-
 citer bona est necessaria. consequentia
 patet quia impossibile est eius antece-
 dens esse verum sine consequente. igitur
 ¶ Septima conclusio. omnis consequentia
 mala est simpliciter impossibilis si-
 cut impossibile dicat impossibili-
 tatem propositionalem siue consequen-
 tiam. patet quia ad veritatem propositionis
 que est consequentia requiritur quod habeat
 necessitatem illationis ergo euz sit
 mala consequentia et illatio sic im-
 possibilis ipsa propositio est impossi-
 bilis. ¶ Octava conclusio. omnis conse-
 quentia conditionalis est necessaria tan-
 tum necessitate que est propositio: et omnis falsa
 impossibilis patet quia conditionalis
 non ponit assertive veritatem sui
 antecedentis sed solum conditionaliter
 ¶ Ad rationes
 Ad primam conceditur quod nulla conse-
 quentia est necessaria capiendo neces-
 sariam prime intentionaliter: sed ac-
 capiendo secunde intentionaliter nega-
 tur. Ad confirmationem eodem modo
 distinguitur de contingenti. nam quod
 libet consequentia est res contingens
 sed non quodlibet: etiam est contingens vel
 propositio contingens Ad secundam
 negat consequentia: quia non omnis propositio
 vera significat qualiter impossibile
 esse: sed omnis consequentia bona sic
 significat qualiter impossibile esse
 scilicet esse impossibile qualitercumque si-
 gnificat per ans est quoniam ita sit qua-
 litercumque significat per etiam. Ad
 tertiam patuit solutio. Ad quar-
 tam conceditur ans ut patet de rationali
 causali quare ans est falsum: sed nega-
 tur consequentia. quia licet tales non
 sint necessarie propositio: sunt tamen neces-
 sarie que nec ad hoc quod aliqua etiam sit
 necessaria requiritur quod qualitercumque
 quod significat ita esse necesse sit
 Ad quintam dicitur quod si in maiore ly ne-

cessaria dicat necessitatem propo-
tionis conceditur maior. sed si dicat
necessitatem consequentiae negat: et ad
probationem dicitur quod ratio bene con-
cludit quod hec conclusio est impossibi-
lis propo: sed non concludit quod sit im-
possibilis consequentia et etiam im-
possibilis conclusio et ad confirma-
tionem dicitur similiter. ¶ Ad sextam
conceditur quod illa causalis est impossi-
bilis propo: et tamen necessaria con-
sequentia. ¶ Ad septimam conceditur quod
quolibet bona consequentia quoad docu-
formatur est bona retenta signifi-
catione terminorum. Ad confirma-
tionem dicitur quod ibi non retinetur
eadem significatio terminorum. ¶ Ad
octavam negatur quod illa con-
sequentia ut nunc sit bona est tamen
bona consequentia ut nunc. Et si
dicat antecedens est impossibile. ergo
est bona consequentia simpliciter.
Ad hoc respondent aliqui quod antece-
dens non est impossibile simpliciter
cum aliquando possibile fuerit: im-
mo de facto fuit ita qualiter esse si-
gnificatur sed esse impossibile ut nunc
ideo solum est bona consequentia
ut nunc. Alter respondet quod cum
necessaria et cum dicitur quod aliqui non
valuit concedit. ergo non est necessaria
negat: quod ad hoc quod necessaria
sufficit quod nunc vel in futurum sit impossi-
bile a se esse verum sine se: sed eos
necessaria et impossibile solum ampliatur
ad pensum et futurum sicut contingens et
possibile. dicitur tamen quod duplex est impossi-
bile scilicet ut nunc et simpliciter quod dicitur
bet. sed impossibile simpliciter est du-
plex scilicet per se et per accidens. Impossi-
bile per accidens non sit nec possit esse
per se potuit tamen esse verum et huius

impossibilitatis extrema nulla hinc
repugnantia. Sed id dicitur impossi-
bile propter aliquid positum in esse ad quod
sequitur falsitas eius super quod positum
in esse nulla potentia se extendit ut pos-
sit facere quin positum fuerit in esse
sicut hec est impossibilis per accidens
ego non fui: quia hec fuit vera et in-
esse posita ego sum: ad quam in esse po-
tuit sequi ista esse falsam ego non
fui quod nulla potentia potest facere quin
fuerit aliquid ita dicitur ista significat
ego sum. Sed ad tale impossibile se-
quitur quod dicitur in ista necessaria intel-
ligendo per se necessaria est cuius
a se non potest esse verum sine consequente
se est illud cuius extremam repugnantiam
includunt et tale impossibile
tiam includunt et tale impossibile
cessaria cuius antecedens nec potest
nec potuit esse verum sine consequente.
et hec de hac questione.

¶ Queritur quinto utrum con-
sequentia bene dividatur in ma-
terialem et formalem. Et arguitur
primo sic quod non. Nulla consequentia est
formalis igitur a se per se quod nulla con-
sequentia tenet in omnibus terminis cum
simili forma arguendi retenta. Ad
primum per se quod in illa necessaria mundi ponuntur
omnes termini ergo nulla tenet in omnibus
terminis. Secundo sic omnis con-
sequentia est materialis igitur a se per se
quia omnis consequentia tenet gratia
certe significationis terminorum. quod
quacumque necessaria data producit ex parte
significationis quod impossibile sit ita
et sicut significat se. quin ita sit se
Et tamen est quod si termini aliter signifi-
cantur per se a se termini possent taliter
significare quod necessaria nichil valeret. Ad
secundum si hoc a se est b significaret deum esse
et hoc consequens b est a significaret
te esse alium: illa necessaria non est bona

que tñ est et bona si termini suas li-
gnificatione haberet. ¶ **Certio** sic
Eadē cōsequētia est materialis et
formalis ergo diuisio est mala ante
cedens patet de illa: hō currit ergo
aial currit q̄ iam cōceditur eē ma-
terialis: qz cōsimili forma arguēdi
retēta non sequitur in aliis termis
q̄ sit formalis pz qz est simpliciter
necessaria. Itē non reperitur in stā-
tia retēta cōsimili forma. s. habitu
dine inferioris ad superius. Itē ta-
lis sequētia ē bōa in omnibus ter-
minis retēta simili materia cū er-
go materia cōsequētie nō sit res di-
siuncta ab ei⁹ forma legitur q̄ tenet
in oibus simili forma arguēdi retēta
¶ **Quarto** sic Dis p̄na est formalis
ex cui⁹ opposito cōsequētis inferitur
oppositū aīntis. Sz ois p̄na material
est talis cū ex opposito cōsequētis
inferitur oppositū aīntis igit. maior
patet qz p̄ illud principū pbat. Ar
p̄na eē formales. ¶ **Quito** sic ois
p̄na hz materia & forma. s. terminos
et copulā ergo ois sequētia simul ē
materialis et formalis. ¶ **Sexto** sic
Dis sillogismus & inductio sunt cō-
sequētie formales et non tenent i
omnibus terminis qz nō in termi-
nis diuinis igitur. Et confirmat qz
non tenēt in oibus termis cōsimili
forma arguēdi retēta qz isti sillogis-
mi vident eē ei⁹ de forma. Dis hō
currit omne risibile ē hō ergo omne
risibile currit et ois homo currit et
ois asinus currit ergo ois asin⁹ est
hō. & nō prin⁹ est bon⁹ & nō secūd⁹
Similit̄ iste p̄na vident eē ei⁹ daz
forme ois hō currit ergo quoddam
currēs est homo. & ois homo currit
ergo quoddā lignū est albū & tamē
prima est bona et nō scda. ¶ In op-
positum arguit per cōmunes acto-
res logic. ¶ **Notandū** est q̄ intelli-
gitur de diuisiōe logicali qua gen⁹

diuiditur in spēs vel terminus cō-
muni or i terminus minus commu-
nes. Est aut cōsequētia formalis
que tenet in oibus terminis p̄simi-
li forma arguēdi retēta non qz t̄pla
sit actualiter facta in omnibus ter-
minis sed qz quēcūqz alia cōsequē-
tia formata secūdū simile formā si-
ue i simili modo arguēdi p̄rū adāte
cedēs & sequēs r̄ habitudinē forma-
lem eoz adinuicē eēt bona cōsequē-
tia. Ex quo sequitur p̄mo q̄ simili-
tudo forme cōsequētiarū non attēdi-
tur p̄cise ex parte p̄ritatis atēcedē-
tium & cōsequētium illarū cōsequē-
tiarū. patet qz ista ē bona et forma-
lis. omne a est b. ergo aliqd b est. a eē
ista nō valet omne a est b ergo aliqd
d est c. et tamē non sunt similis for-
me et tñ aīntia sunt ei⁹ de p̄ritatis
igitur. Secdo legitur q̄ similitudo
forme arguēdi nō attēdit p̄cise ex
parte quātitatis atēcedentiū & cōse-
quētū illarū: pz de eodem exemplo
¶ **Certio** sequitur q̄ nō attēditur
similitudo p̄cise ex pte qualitatis
et quātitatis simul pz i eodē exēplo
pz etiā in consequentia facta ex vni-
uersalib⁹ affirmatis in scda figura
q̄ nō valet & tñ eius p̄missē sūt ei⁹
de z qualitatis & quātitatis similitē
p̄na sicut p̄missē consequentie facte
in primo modo prime figure. ¶ **Se-
quit̄** quarto q̄ similitudo h̄mōi nō
attenditur p̄cise ex pte qualitatis
quātitatis. et copule. pz p̄ oēs instā-
tias itaz factas i ill⁹ p̄ntis aīntia et
p̄ntia sunt ei⁹ de aīntatis & p̄ritatis
et copule & vna est bona et alia non
ergo nō sunt similes i mō arguēdi
¶ **Quito** legitur q̄ similitudo i mō
arguēdi nō attendit p̄cise ex pte aī-
ntatis et p̄ritatis copule & similis or-
dinationis terminorū. pz quia iste
consequētie sunt similes i aīntate
p̄ritate copula & ordiatiōe termino-
bz.

rum suorum nullus homo currit
 omne risibile est homo. ergo nullu
 risibile currit et omne risibile e ho
 nullus currens est risibile. ergo nul
 lum currens est homo. et tamē pri
 ma est formaliter bona et non scda
 ergo ille non sunt similes in forma
 arguēdi. ¶ Sexto sequitur q̄ simili
 tudo modi arguēdi nō attenditur
 precise ex pte q̄litas q̄ritatis et si
 milis ordinationis tam terminorū
 q̄ ppōnum patet quia ista est bona
 omne risibile est aīal ois homo est ri
 sibilis ergo ois homo est aīal. et ista
 nō valet omne albus e currens ois hō
 erit albus ergo ois homo fuit cur
 rens et tamen ppositiones vnius
 sunt eiusdem qualitatis et q̄ritatis
 et habent simile ordinatōez termino
 rū et ppositionū. igitur. ¶ Sequitur
 septio q̄ similitudo in mō arguen
 di sine forma arguendi attenditur
 ex parte qualitatis et q̄ritatis tam
 terminorū q̄ ppositionū ordinaōis
 taz terminorū q̄ ppōnum q̄ copule
 scilicet q̄ si aliqua cōsequētia sit bo
 na formaliter: tūc omnis cōsequē
 tia qua ex antecedente similitudinē
 copula qualitate q̄ in q̄ritate tam
 sui q̄ suaz partiū cuius ppositiōis
 ones et termini sic ordinatur sicut
 h antecedente consequentie que po
 nitur bona ordiābatur et in fert cō
 sequens simile pcedenti cōsequē
 ti prime consequētie. Per. q̄ritatez
 mutē terminorū intelligitur suppo
 sitio sine distributio vlt nō distribu
 tio et per qualitatez intelligitur affir
 matio vel negatio vt dictum est tā
 sui q̄ suaz partium quia non suf
 ficit q̄ si antecedens vnius cōsequē
 tie sit affirmatiuuz q̄ et antecedens
 alterius consequentie sit affirmati
 uum sed requiritur q̄ si antecedēs
 prime consequentie componatur ex
 partib⁹ affirmatiuis vlt ex vna affir

matiuā et alia negatiua et cōsequēs
 similiter q̄ etiā antecedens et etiā
 consequens secūde consequētie cō
 similiter pponat. Per similem ordi
 nationem terminorū intelligitur
 q̄ si negatiua in vno pcedat et in al
 tera. Si affirmatiua aut p̄ticularis
 aut vniuersalis et. i altera. Et q̄
 bus p̄ q̄ q̄nq̄ sunt ex quibus attē
 ditur idētitas forme arguendi ita
 q̄ hmoi idētitas formatur in q̄nq̄
 idētitatibus scilicet q̄litas q̄ritatis
 tam terminorū q̄ ppōnū copule ordi
 nationis terminorū et ordinationis
 nis ppōnū. ¶ Cōsequētia material
 dicit q̄na q̄ nō tenet in oib⁹ termis
 rerēta cōsimili forma s; in aliq̄bus
 rōe certe significatiōis terminorū
 id est q̄ sic est bona q̄ nō q̄libet aīa
 cōsimilis forme est bona s; valet ex
 parte significatiōis terminorū a
 tecedentis vel consequentis vlt vtri
 usq̄. Quidam tamen dicūt q̄ con
 sequētia materialis est cui⁹ antecē
 dens est impossibile et cōsequēs ne
 cessarium. Alii sic cōsequētia ma
 terialis est consequentia ex cui⁹ a
 tecedente et q̄rite nō p̄t fieri p̄ditio
 nis vera per additionem hui⁹ cō
 iunctionis et vt hō currit. ergo albū
 currit. Et opposito quidā diffinūt
 formalem consequentiam sic. Con
 sequentia formalis est cuius cōse
 quens est de intellectu antecedētis vt
 hō currit ergo animal currit. Alii
 sic q̄na formalis est illa ex cui⁹ ante
 et q̄rite p̄ additionē hui⁹ p̄ticiōnis
 si p̄t cōstitui. Ita cōditionalis ex q̄
 b⁹ p̄ q̄ q̄ne logicales q̄ tenent p̄ lo
 cū in intrinsecū sūt q̄ne materiales se
 cū dū p̄maz descriptionē p̄ q̄ nō q̄
 lib; x̄ similit⁹ forme e bōa igitur aīis
 facilliter poss; p̄bari intelligendū q̄
 formā arguendi illud qd̄ iaz dictū e
 dicit tam q̄ tales sūt q̄ne formales
 secūdū scdaz descriptōez et etiā secū

dū tertiā patet qz in talibz qñs ē de intellectu añis ex añte et qñte pōt fieri cōditionalis necessaria p addi-
tionē hui? cōditionis si hec enī ē
necessaria si hō currit aial cur. igit

¶ Ad rationes

Prima soluta est: **¶** Ad scđam pōt dici qz pcialit puenit ex pte signifi-
cationis añtis et qñtis qz sit bona
sz nō totaliter. Alter dicit qz signō
nullo mō est cā boñtatis qñe formalis
qz talis qñs tñ i oibz terminis qñliqz
etiā significatōez hēant imo si ta-
les qñs pōt ēt fieri ex nō significatis
essent bōe ex igit tñ si hāt ex signifi-
catis qz nō variet significatio ter-
mini in diuersis pñb? talis qñs ē p
hoc soluit. **¶** Firmatio **¶** Ad tñā xcedit
qz illa qñs sit mālū sz negat qz illa
sit formalis. **¶** Ad pñā pbatōnem ne-
gatur qñs. **¶** Ad scđaz cōceditur qz
retēta eadē habitudie terminozū
nō reperit instātia sed hoc nō ifert
eam esse formalem quia cū hoc stat
qz retenta eadem forma arguendi
repiatur instātia. **¶** Ad aliā cōfir-
mationē dicit qz per formaz argu-
endi vt iam dictum est intelligitur
idētitas qualitatis qñtatis copule
et ordinationis taz terminozū qz p
positionū et per materiā intelligit
habitudo terminozū ex quibus cō-
ponitur talis cōsequētia id ē mate-
ria pñōnis nō esset alia a forma ip-
sius pñōnis materiā tñ ipsius ppo-
sitionis esset alia a forma arguēdi
¶ Ad quartam negatur maior sed
oportet si sit vera eam sic modifica-
re oīs qñs est formalis ex cui? ē cu
iulibet similis in forma arguēdi
opposito cōsequētis infertur oppo-
situs antecedentis in quo sensu cō-
ceditur maior negat minor. **¶** Ad
quintā negatur qñs qz qñs nō dicit
materialis vel formalis cō qz mate-
riam vel formaz habeat. sed ppter
causas superius dictas. **¶** Ad sextā

negat minor et ad pbatōnem dē qz
nō sāt eiusdē forme vt p3 ex d ictis.
¶ Circa ea que dicta sunt.
de qñs materiali querit vtruz ista
consequentia sit cōf equētia mate-
rialis. tu credis pñse qz aliquis hō
decipiatur ergo aliqñs homo decipi-
tur: qz non sit bona pbatōne aliquo
casu possibili posito atēcedēs illi?
consequentie est verū et consequēs
falsum ergo consequētia non valet
antecedens pbatōne. ponat qz nul-
lus alius a te decipiatur ē qz tu cre-
das pñse qz aliquis homo decipi-
atur tūc añs est verū vt p3 sed am
partez casus: et consequēs falsum
qd p3 qz null? hō decipi? ergo falsū
est qz aliquis hō decipiatur antee-
dens p3 quia nullus alius a te decipi-
tur nec tu deciperis ergo nullus
homo decipitur pñma pars antee-
cedentis habet ex casu scđa pbatōne
quia vel tu deciperis vel non si nō
habetur intentum si sic tūc tu cre-
dis pñse sicut est ergo tūc tu nō
deciperis consequētia tenet iuxta
communē modū exponēdi hoc dñū
decipi. **¶** In opposituz arguitur op-
positum cōsequētis non stat cum
antecedente ergo qñs est bona añs
patet quia cum ista tu credis pñse
qz aliquis homo decipiatur nō stat
ista nullus homo decipitur igitur.
assumptum pbatōne ex illa copula
tiua composita ex illis duabus pñ-
bus tu credis r. et nullus homo r c
sequitur opposituz alterius partis
ergo illa copulatiua constituta erit
ex partibus repugnantibus conse-
quētia tenet per eōdem regulā que ē
si sit aliqñ copulatiua ex qua sequitur
oppositū alteri? pñs ipa est impos-
sibilis siue vtraz pars sit cōtingēs
siue nō et pbatōne assumptū scilz qz
talis copulatiua infert oppositū al-
terius partis bñ scđtur nullus hō
decipi? et tu credis pñse qz aliqñs

homo decipitur. ergo tu credis pre-
cise sicut non est ultra tu credis. et
ergo tu deciperis. ultra tu decipi-
ergo aliquis homo decipitur ista autem
re pugnat vni partium copulatiue.
¶ Ad questionem respondet quod predicta
consequetia est bona sed non est for-
malis patet quia non tenet in oibus ter-
minis consimili forma arguendi retet-
ta assis patet quia non tenet in istis
tu credis precise homo est alinus.
ergo homo est alinus.

¶ Ad rationem
improbantem de ab aliquibus quod ca-
sus non est possibilis quod tum ad secu-
dam partem eius scilicet quod tu credis pre-
cise quod aliquis homo decipit. quia ois cre-
dens hominem decipi credit homines cre-
dere aliquid vel aliquantulum quo credi-
to sequitur ipsi decipi. sed nullus cre-
dens homines credere aliquid quo credito
sequitur ipsum decipi credit precise ho-
minem decipi. ergo de primo ad vltimum
nullus credens homines decipi credit
precise homines decipi et ita de primo
ad vltimum sequitur si tu credis precise
homines decipi tu non credis precise ho-
mines decipi. sic arguendo si tu cre-
dis precise hominem decipi tunc tu cre-
dis hominem decipi. si tu credis homines
decipi tu credis hominem aliquid crede-
re quo credito sequitur hominem decipi
sed si tu credis hominem aliquid crede-
re tu non credis precise hominem decipi
ergo de primo ad vltimum si tu precise
credis homines decipi. tu non precise cre-
dis homines decipi. Aliter ostenditur
impossibilitas casus copulatiua con-
stituta ex duabus partibus casus infert
duas propositiones sibi contradicentes ergo
est impossibilis et per consequens casus
est impossibilis. assis patet: quia bene
sequitur si tu credis precise hominem de-
cipi et nullus homo decipitur alius a
te. ¶ Item homo decipitur et nullus homo
alius a te decipitur vel si homo deci-

pitur et nullus alius a te decipiatur
tu deciperis. Item si tu deciperis ve-
rum est hominem decipi si verum est homines
decipi tu non deciperis ergo si tu cre-
dis precise hominem decipi et nullus ali-
us a te decipiat tu deciperis et non
deciperis. ¶ Prima consequetia probat
si credis precise hominem decipi aut ita
est quod homo decipitur aut non. Si non
falsum est hominem decipere falsum est
homines decipi tu deciperis. si tu decipe-
ris homo decipitur ergo si tu precise
se credas et homo decipit et homo non
decipitur: Si autem dicas quod homo de-
cipitur habetur propositum. ¶ Secunda
consequentia nota est de se: quia ex op-
posito consequentia sequitur opposi-
tuz antecedentis. ¶ Tercia ab equali-
tibus. ¶ Quarta consequetia probatur
si verum est hominem decipi et nichil
aliud credis tu precise credis sicut est
ergo tu non deciperis. ¶ Ultima ratio
tenet per regulam sequitur ad con-
sequens bone ratio et: ¶ Alii respon-
dent admittendo casum et tunc negat
quod nullus homo decipitur. Ad probandum
negat secunda pars quia tu deciperis. Ad
probationem negat quod qualitercumque tu cre-
dis sic est. Et ad probationem tu cre-
dis precise quod aliquis homo decipit et sic
est quod homo decipit: ergo qualitercumque
tu credis sic est. negatur consequen-
tia quia tu credis quod aliquis homo
decipiatur per aliquo alio a te et illa
aliquis homo decipitur verificatur
solum pro parte.

¶ Inquerit de ista con-
sequetia a significat pre-
cise quod dicitur verum erit
falsum ergo a erit falsum pro
bat et im probatur. Probat oppositum
ratio non potest stare in veritate cum
antecedente ergo consequentia est ho-
na assis probatur sic. si detur opposi-
tum posito quod simul sententia ex copula-
tiua coposito ex utroque scilicet a signifi-

eat precise qdlibet verū erit falsū
 et a nō erit falsum sequitur qd hęc
 a erit a erit verū ergo quādo dicitur
 a erit erit sicut significatur per illa
 et a cōtinue significabit quādo dicitur
 erit qdlibet verū erit falsum ergo
 qdlibet erit a erit ita qdlibet verū
 erit falsum Tunc arguitur sic. Ne
 ne sequitur quādo dicitur a erit erit ita
 qdlibet qd erit verum erit falsum
 a erit verū ergo a erit falsum et cō
 tinue manebit ista sequētia bona
 a hęc qdlibet a erit ita erit sicut significa
 tur per afficiens ergo qdlibet a erit
 erit ita sicut significat qdlibet et qdlibet
 significat precise qd a erit falsum. er
 go qdlibet a erit erit ita qd erit falsum:
 ergo si aliquando erit ita qd a erit
 falsum iam erit ita qd a erit falsum
 et si ita erit ita qd a erit falsum a erit
 falsum ergo de primo ad vltimum
 bene sequitur a significabit aliquā
 do qdlibet verū erit falsū ergo a
 erit falsum. et si dicat qd ista qdlibet nō
 valet qdlibet verū erit falsum a erit
 verum ergo a erit falsum: qd in ma
 iore ly verum nō supponit p a eo qd
 ps p dicit nō pōt supponere p tota
 p dicit cui est ps. Contra hęc rñsionē
 arguit sic. Si esset bona sequeretur qd
 iste due essent simul vere quodlibet
 verū erit falsum et aliqd verū erit
 falsum: qd prima est vera pro omni
 vero alio ab a et secunda erit vera
 pro vero a Improbatur et ponatur
 casus qd i hoc a significabit precise
 qd quodlibet verum erit falsum et
 quod erit ita qd qdlibet verum
 erit falsum et si ita per totū tēpus
 per qd erit a. illo casu posito sic ar
 guitur a hęc illius sequētie est verū
 et qdlibet falsum: ergo qdlibet non valet.
 qdlibet quo ad prima parte p: p pma
 pte casus qd a hęc sit falsum pba
 tur qd qdlibet a erit erit ita qd qdlibet
 verū erit falsum et a sic precise signi

ficabit quādo dicitur erit ergo qdlibet
 ipse erit ipse a erit verū ergo hęc
 falsa a erit falsum. Ad consequētia
 posita rñdetur qd est bona consequē
 tia. Ad improbationem negatur ca
 su scilicet dicit qd implicat contradictionem
 qd casus ponit qd continue qdlibet erit qd
 libet verū erit falsum ad qd sequit
 simul qd a erit verū et falsum. qd si
 verū cū omne verū erit falsum se
 quit qd erit falsum. si falsū tūc qdlibet
 verum erit verum et hoc precise si
 gnificat a ergo a erit verum. Itē si
 a sit verum et non falsum sequitur
 oppositū casus. l. qd continue qdlibet verū
 erit falsum. Sed ab aliqd a alter p
 bat. casus ponat qd in eo a signifi
 cabit qdlibet verū erit falsum: et qd
 tunc erit ita tūc erit ita qdlibet verū
 erit falsum quod non erit a tūc erit
 ita qd a erit falsum: Probatur quia
 tunc erit verū vel falsum. si verū
 sequit qd a erit falsum. Si autē falsū
 sequit eadē rōne qd totū tēpus per
 qd a significabit qdlibet verū erit
 falsum a erit falsū: sequitur qd tūc
 erit ita qd qdlibet verū qd non erit a
 erit falsum et tūc a erit falsū: tunc
 erit ita qd quodlibet verū erit falsum
 ille erat pma casus ergo pma casus
 est possibilis. et id aliqui rñdent con
 cedendo casū ad rñem negat hęc
 consequētia quodlibet verū erit fal
 sum a erit verū ergo a erit falsum.
 eo qd in maiore verum non suppo
 nit p a qd ps p dicit nō pōt suppone
 re p toto cui est ps. Aliē rñdet aliē
 dicētes qd a nec erit verū nec falsū
 Et sic rñdent de quolibet insolubili
 Alii solvant negando illā qdlibet quod
 libet verū et a erit verū ergo a erit
 falsum. qd in maiore verū nō suppo
 nit p futuris: et i minore supponit
 indifferenter ita pro pntibus qd p u
 turis et non requiritur qd simul. Si
 ista respōsio nulla est: qd ponit in ea

cu q̄ a erit verum cōtinne per totū
 tēpus in quo siḡt. Et ideo aliter re
 spondet̄ r̄ magis zveniēter q̄ tales
 ppōsesunt false q̄ significāt se eē
 falsas r̄ se non esse falsas significat
 eni p̄dicieta p̄positio se eē falsam
 q̄ de quodlibz vero siḡt q̄ erit falsuz
 ergo si ipsa sit vel erit vera r̄ siḡt q̄
 falsa erit et ultra si ista quodlibz
 verū r̄ significet se eē falsaz ipsa si
 gnificat q̄ non est vel non erit sicut
 significat et si nō erit ita sicut ipsa
 significat non erit falsa ergo signi
 ficat se non eē falsam. Et iō ad im
 probationez zñe conceditur q̄ añs
 sit verū r̄ negatur q̄ zsequēs sit fal
 sum. Et ad improbationem dicitur
 q̄ a scdm iā dicta non pōt p̄cise si
 gnificare q̄ quodlibet verum erit
 falsum imo vt iam dictum ē signi
 ficat a de seipso q̄ ipsum ē falsum r̄
 q̄ ipsam non ē falsum

Veritur sexto de ista cōse
 quentia fortes credit p̄cise
 q̄ omnis homo decipitur
 ergo fortes decipitur p̄robatur et
 improbat̄. p̄robatur sic. Opposi
 tū zsequentis non pōt stare cū ante
 cedente. igitur. añs p̄z q̄ ex copula
 tina p̄posita ex opposito zñtis r̄ an
 tecedentis sequit̄ opposituz alteri
 partis. ergo oppositum zsequentis
 non pōt stare cū antecedēte. assum
 ptū p̄bat̄ sic: q̄ bene sequit̄ for. nō
 decipit̄ r̄ for. credit p̄cise q̄ ois hō de
 cit̄. ergo qualitercūq̄ for. credit
 ita est: s; for: credit q̄ ois hō decipit̄
 ergo ois hō decipit̄. et ultra ita ē q̄
 omnis homo decipitur r̄ fortes est
 ergo hō fortes decipit̄ ergo de p̄mo
 ad vltimū bene sequitur for. non de
 cipitur et for. credit p̄cise q̄ omis
 hō decipitur ergo fortes decipitur.
 ¶ In oppositū arguitur r̄ ponatur
 q̄ ois hō ali? a forte decipitur et q̄
 fortes et edat q̄ deus est et q̄ omnis

homo decipitur tunc sic antecede
 est verū et zñs falsum. igitur. q̄ au
 tē añs sit verū p̄z ex casu. Et q̄ cō
 sequēs sit falsum p̄batur: q̄ vel for
 tes decipitur credendo q̄ deus est r̄
 hoc nō vel credendo q̄ omis hō de
 cipitur sic credendo q̄ omis homo
 decipitur sequitur q̄ nō sic ē q̄ ois
 homo decipatur et seq̄tur ois ali?
 a forte decipitur ergo fortes non de
 cipitur. Ad hāc zsequentia dicitur
 q̄ ē bona r̄ negatur casus pp̄ causā
 iam dictam vel similem in prima
 consequentia mota. Sequitur
 septima questio

Veritur septimo vtrū om
 nis consequentia sit bona
 ex cuius oppositio conse
 quentis sequitur oppositū antecede
 tis Arguitur primo q̄ non: q̄ sic se
 queretur q̄ quelibet consequentia
 haberet duo antecedentia r̄ zsequē
 tia hoc ē falsū. igt. zfirmatur possi
 bile est q̄ nulla sit zña p̄ter istam
 fortes currit ergo fortes mouetur
 ergo ex opposito zsequentis non in
 fertur oppositum antecedentis.

¶ Secūdo sic. bene seq̄tur null? hō
 currit ergo quidam homo non cur
 rit: et tamen non sequitur omis hō
 currit ergo quidaz homo currit. igt
 tur. antecedens patet: quia dato q̄
 nullus sit hō nisi mulier et quelibz
 currat hec ē vera omnis homo cur
 rit. hec ē falsa quidā hō currit. Cere
 tio sic. bene seq̄tur nihil est si aliqd
 est et tñ nō seq̄tur aliqd ē si nihil ē.
 igitur. añs patet p̄o p̄zima parte:
 q̄ bene seq̄tur hoc nō ē si aliquid ē
 et non illud est si aliquid est et sic de
 aliis ergo nihil est si aliqd est secū
 da pars antecedentis est clara. igt.
 ¶ Quarto. non cuiuslibet bone cō
 sequentie oppositum consequentis
 repugnat antecedenti. ergo nō cu
 iuslibet consequentie oppositum cō

sequentis infert oppositū aſcedēt
 aſis p3 qz hui⁹ 2^{ne} tm̄ pater ē ergo
 nō tm̄ pat eſt oppoſitū 2^{ntis} non re
 pugnat aſti. iḡ. aſumptū pbatur
 qz eſt idem aſti : ergo nō repugnat
 Itē hui⁹ 2^{ne} nullus deus eſt ergo
 aliq̄s de⁹ eſt. chimera eſt ergo nulla
 chimera ē in illis oppoſi 2^{ntis} ē idē
 aſti. Itē hū ſeq̄tur oē ſedens eſt al
 bū ois hō ſedet ergo ois hō ē albū
 ⁊ tm̄ oppoſitū 2^{ntis} nō repugnat
 maiori nec minozi ergo neq̄ aſti.
¶ Quarto ſic. nō ſeq̄tur tu eſ aſin⁹
 vel tu non eſ aſinus ergo tu eſ aſi
 nus: qz aſis eſt poſſibile ⁊ 2^{ntis} ipoſi
 bile ⁊ tm̄ ex oppoſito 2^{ntis} ſeq̄tur op
 poſitū aſcedentis vt non tu eſ aſi
 nus igitur non tu eſ aſinus vel tu
 nō eſ aſinus a parte diſiunctiue ad
 totā diſiunctiua. **¶** Sexto ſic. nō ſe
 q̄tur demōſtratis dnob⁹ 2^{ntis} tradicto
 riis vnū iſtozū eſt verum ergo reli
 quū qz tunc duo 2^{ntis} tradictoria eſſēt
 vera: et tm̄ ex oppoſito 2^{ntis} ſeq̄tur
 oppoſitū aſcedentis: ſed neutrum
 iſtozū eſt verū ergo nō vnū iſtozū
 eſt verū. **¶** Septimo ſic. non ſequi
 tur tantū albū erit albū. ergo nul
 lū nigrū erit albū: et tm̄ ex oppoſito
 2^{ntis} ſeq̄tur oppoſitū aſcedentis.
 igitur. aſis p3 pzo p^{ima} parte ſtan
 te caſu q̄ coruus nunc ſiat niger: et
 poſtea albus. aſis eſt verū ⁊ 2^{ntis} fal
 ſum. q̄ aſti 2^{ntis} ſit falſum p3 ex caſu
 q̄ aſti aſis ſit verū p3 p^{er} exponentes
 albū erit albū ⁊ nihil aliud ab albo
 erit albū **¶** Prima exponens ē ma
 niſeſte vera. **¶** Secūda pbatur qz
 2^{ntis} tradictoria ſua. aliq̄d aliud ab al
 bo erit albū ē lka. iḡ. aſumptū pbat
 qz i ipſa ly albū ampliatur ad alba
 ſunt ⁊ q̄ erunt ⁊ diſtribuitur ergo
 ſenſus eſt nihil aliud ab albo quod
 eſt vel erit erit albū quod eſt falſū
 Secūda pars aſcedentis pbatur
 qz bene ſeq̄tur nigrū erit albū ergo
 aliud ab albo erit albū. Et 2^{ntis} firma

tur nigrū erit albū oē nigrū ē aliud
 ab albo ergo aliud ab albo erit albū.
 Si r̄ argueret de iſta 2na tm̄ l̄m
 erit falſū ergo nullū falſū erit verū
¶ Octavo ſic. iſta 2na non valet ſi
 tm̄ pater eſt nō tm̄ pater eſt: et tm̄ ex
 oppoſito 2^{ntis} ſeq̄tur oppoſitū an
 tecedentis. igitur. 2^{ntis} pbatur pzo
 p^{ima} parte: quia ſi 2na eſſet bona
 ſubiectū antecedentis ſupponeret cō
 ſuſe ⁊ diſtributiue reſpectu 2^{ntis} :
 ita q̄ fieret deſcēſus copulatiue ad
 ſingula ſuppoſita eius reſpectu con
 ſequentis vt ſi tm̄ pater eſt non tm̄
 pater eſt ergo ſi tm̄ iſte pater eſt nō
 tm̄ pater eſt ⁊c. ſed hoc eſt falſum qz
 in ſua 2^{ntis} tradictoria ſupponit 2^{ntis} ſuſe
 et diſtributiue vt p3 per ſi ſem deſcē
 ſum. igitur. **¶** Nono ſic. iſta 2na ſeq̄n
 tia nō eſt bona ſoztes diſſert ab aia
 li ergo ſoztes diſſert ab aſino: et tm̄
 ex oppoſito 2^{ntis} ſeq̄tur oppoſi aſi
 vt ſoztes non diſſert ab aſino ergo
 ſoz. non diſſert ab aia li. igitur. ma
 ioz pbatur: qz aliq̄d diſſert ab aia li
 quod nō diſſert ab aſino ergo non
 ſeq̄tur ſoz. diſſert ab aia li ergo ſoz
 tes diſſert ab aſino. aſcedens p3 qz
 ſoztes diſſert a bzuncello qui eſt aia li
 quod non diſſert ab aſino cum ſit
 aſinus Item probatur illud antee
 dens per exponētes ſoztes eſt ⁊ aſi
 mal quod non diſſert ab aſino eſt ⁊
 ſoztes non eſt animal quod nō diſ
 ſert ab aſino ergo ſoztes diſſert ab
 aia li quod nō diſſert ab aſino. De
 cimo ſic. iſta 2na nō valet albū erit
 hoc ergo hoc erit albū ⁊ tm̄ oppoſitū
 2^{ntis} non ſtat cū antecedente: mi
 noz pbatur qz oppoſi 2^{ntis} eſt iſtud
 hoc nō erit albū qd nō ſtat cū ante
 quod pbat ſic qz oppoſita ſua ſeq̄t
 ex p̄miſſis in dabitur ex quib⁹ ſeq̄t
 tur aſis in danti: ergo illa non pōt
 ſtare ſimul cū aſcedente qz tūc due
 cōtradictorie eſſent ſimul vere: aſis
 p3 arguēdo in dabitur oē exiſt hoc

erit hoc albū erit ex his hoc ergo hoc
erit albū et ex istis pmissis in dari
sequitur albū erit hoc et ita p3 q hec
hoc nō erit albū nō fiet cū ista albū
erit hoc. ¶ Undecio sic. posito casu
q forte videat se et null' ali' a soz
te videat semetipsum multi tamen
videant forte tunc nō sequitur tā
tum iste videt se ergo istū iste videt
istam demonstrādo forte et tñ ex op
posito consequentis sequitur oppo
sitū antecedentis. igit. ¶ Prima ps
aecedentis p3 qz illius cōsequentie
aecedentis ē verū et cōsequens fal
sum. q aut añs sit verum patet per
eius exponētes iste videt se et nihil
aliud ab isto videt se: q aut añs sit
fallū patet ex casu. ¶ Secunda ps
aecedētis p3 qz bene sequitur non
istū iste videt istum ergo non tantū
iste videt se. ¶ In oppositū arguit
auctoritāte oim logicorū. ¶ Nota
dum est q in questione oppositum
capitur pro cōtradictorio. ¶ Tūc sit
prima conclusio. Non ex cuiuslibet
bonē consequentē cōtradictorio añs
infertur cōtradictorium antecedē
tis patz qz multe consequentie sunt
dum non est consequentia ex oppo
sito añs ad oppositū antecedentē.
ergo. ¶ Secūda cōclusio nulla cō
sequētia est bona nisi aña illa qua
ex opposito añs infert oppositum
aecedentis si forte si bona. pbat
conclusio statim. ¶ Tertia conclu
sio ex cuiuslibet bonē añe opposito
cōtradictorio asequētis pōt inferri
oppositum cōtradictorium ante
cedentis probatur conclusio et det
aliqua bona consequentia vtputa a
est ergo b est et ponatur q ex oppo
sito asequētis non possit inferri op
positum antecedentis ita q non se
quatur nō est b ergo nō est a tūc sic
nō sequitur nō ē b ex o nō ē a ergo
oppositū añs l. ē a stat cū ista nō ē b
Sed per casum bene sequitur est a

ergo est b: ergo iste simul stabunt ē
b et nō ē b que sūt cōtradictorie. Itē
si ad a sequeretur: b impossibile est
ē a quin sit b ultra impossibile ē
esse a quin sit b ergo impossibile est
non esse b quin non sit a detur oppo
situm possibile ē non esse b dum est
a et dum ē a est b ergo possibile est
non esse b dum a est. ¶ Quarta cō
clusio omnis consequentia ē bona
ex cuius cōtradictorio consequen
tis infertur vel inferribile est cō
tradictoriū antecedētis. Probatur
qz omnis cōsequentia est bona: ca
us impossibile ē añs est verū line
sequētie ex cuius opposito conse
quentis infertur oppositū antecede
tis esse verum sine consequentia igit
tur minor p3 detur oppositum et sit
a aecedens et b consequens et q a
sit verum et b ē fallum tunc sic dū
a est non est b: sed si nō est b nō est
a ergo dum est a non est a. Item p
batur q sequatur ē a ergo ē b. si se
quatur non est b ergo nō est a bene
sequitur nō ē b ergo non est a ergo p
pcedentē conclusionem bene seq
tur ē a ergo ē b qz ex cuiuslibet cōse
quētie opposito añs pōt inferri oppo
positum antecedētis et ita patet p
batio. Quia cōclusio cuiuslibet bo
nē añe cōtradictorium cōsequētis
repugnat antecedeētis. probat si nō
repugnat pōt simul stare sed illud i
fert cōtradictoriū aecedētis ergo añs
stabūt qd est impossibile. Sexta cō
clusio ois cōsequētia ē bona cuius
oppositū consequentis repugnat
añs sed si oppositum cōsequētis re
pugnat añs ac ipsolibet est antece
dens esse verum sine consequente
non est verū cōsequens ē verū sed
oppositū consequentis antecedeētis
repugnans nūq est verū cū antecē

denique ergo quando dicitur antecedens
 hoc si sit formatum ergo consequentia
 est bona. Alique autem propositio in pro
 sito dicitur repugnare non quia non potest
 simul esse vere quia tunc ista nulla pro
 positio est negativa et similiter ista
 ois propositio est particularis cui
 libet propositio repugnat eo quod
 non potest esse vere et ita oposita ea
 rum sequerentur ad quodlibet quod fal
 sum est non enim sequitur chimera non
 est ergo aliqua propositio est affirmativa
 sed dicitur proponere repugnantes
 sicut se habent quia impossibile est ita
 esse sicut adaequate significatur per
 unam dicitur ita est sicut significatur per
 aliam et hoc modo iste due repugnat hinc
 est et nulla alia est. Posset tamen exponi
 predicta regula secundum expositionem factam
 prius de antecedente et tunc ita quod pro
 antecedens intelligatur significatum
 totale propositiois que antecedit
 et per consequens intelligatur signifi
 catum totale propositiois que sequitur.
 Ex ista resolutione sequitur quod idem repu
 gnat sibi ipsi pro quia bene sequitur so
 cutes non currit et soctes currit ergo non
 oppositum consequentis repugnat
 antecedenti. Sed oppositum consequen
 tis est ipsum antecedens ergo idem
 repugnat sibi ipsi. Quia illa conse
 quentia sit bona patet quia bene se
 quitur soctes currit et soctes non cur
 rit ergo soctes currit a tota copula
 tiva ad alteram eius partem et ultra
 sequitur soctes currit ergo soctes
 currit vel soctes non currit a parte
 disiunctiva ad totam disiunctivam. Et ul
 tra sequitur soctes currit vel soctes
 non currit ergo non soctes non currit
 et soctes currit ab equivalentibus quia
 copulativa negativa et disiunctiva
 affirmativa de partibus contradic
 tibus equivalent ergo de primo ad
 ultimum bene sequitur soctes currit et

soctes non currit ergo non soctes non
 currit et soctes currit. Item bene se
 quitur nullus deus est ergo deus est ois
 homo est asinus ergo aliquis homo non
 est asinus et sic de aliis quibus om
 nibus oppositum tunc est idem an
 tecedenti ergo idem repugnat sibi ipsi
 Ex predictis sequitur quod licet alicuius
 male et hic oppositum consequentis non
 possit stare cum antecedente non tamen re
 pugnat probatur de ista et ista mala ali
 quid est ergo aliqua propositio est cui op
 positum consequentis non potest stare cum
 ante quod oppositum consequentis non potest
 esse verum quin asinus sit verum. Cum
 pro quia ipsum non potest esse verum. Et se
 cundo quia si asinus sit verum tunc et radi
 cioria illius oppositi erit verum sed est
 aliqua propositio tamen non repugnat illi
 antecedenti oppositum consequentis quod
 potest ita esse sicut significatur per asin
 dum est ita sicut significatur per illud
 oppositum tunc et ideo non repugnat
 Et ita licet ille propositiones sint sibi
 possibiles non tamen sunt copossibiles.
 Septima conclusio. ex cuiuslibet
 formalis et hic oppositum tunc sequitur
 formaliter oppositum antecedentis
 et contra. Et ex materialis consequen
 tis oppositum consequentis sequitur
 materialiter oppositum antecedentis
 et contra. Octava conclusio.
 Ex cuiuslibet boni syllogismi contradic
 torio conclusionis cum una premissa
 sequitur oppositum alterius premissae
 pro quia ex contradictorio conclusionis se
 quitur disiunctiva que contradicit copu
 lativae premissae ex duabus premissis
 Sed ex illa disiunctiva cum contradic
 torio unius partis sequitur altera pars que
 contradicit alteri premissae ergo ex oppo
 sito conclusionis cum una premissa
 sequitur oppositum alteri premissae
 Verbi gratia si sequatur ois alia est substa
 tia ois homo est alia ergo ois homo est sub
 stantia sequatur aliquid homo si est substantia ergo aliud
 alia non est substantia vel aliquid homo non est alia

Et ultra aliqd aial non est sbā vel
 aliqd hō nō est aial. 7 ois hō est aial
 ergo aliqd aial nō est sbā ergo de p-
 mo ad ultimū bh sequitur aliqd hō si
 est sbā 7 oishō ē aial ergo aliqd aial
 nō est sbā. ¶ Prima conclusio. quicqd se-
 quitur ad pns bone pnc sequitur ad ahs
 pbatur qz quicqd sequitur ad pns eius
 ptradictiois oppm repugnat pnti 7
 ultra ei? cōtradictiois oppm repu-
 gnat pnti ergo 7 ahti. Et ultra eius
 ptradictiois oppm repugnat ahti.
 ergo ahs infert pns ergo quicqd se-
 quitur ad pns sequitur ad ahs. Secū-
 da pna pbatur. s. eius contradictio-
 nis repugnat pnti ergo et antecede-
 ti: qz bene sequitur ei? cōtradictiois
 oppm repugnat pnti ergo infert op-
 positū ptradictiois pntis 7 ultra in-
 fert oppm ptradictiois pntis. ergo
 infert ptradictiois antecedētis
 et ultra infert oppositū anteceden-
 tis ergo repugnat ahti. Itēz si ad a
 sequitur b: et ad b sequatur c: ad a se-
 quitur c. pbatur ad b sequitur c er-
 go ad nō c sequitur nō b: sed ad nō
 b sequitur nō a ergo ad nō c sequitur
 non a ergo ad a sequitur c. qd si d ecur
 oppositū q ad a nō sequitur c tūc op-
 positū de c. l. non c stat cuz a. Sed
 quādo cāq non c ē non b est: 7 si nō
 b est nō a est ergo aliqñ qñ a est non
 a est q sunt contradictorie. ¶ Deci-
 ma conclusio. Quicquid atcedit ad
 antecedens atcedit ad consequens
 pbatur sic. quicqd sequitur ad cō-
 sequens sequitur ad ahs. igt. Et ista
 consequentia pbatur exēplariter a
 atcedit ad b et b ad c ergo a atce-
 dit ad c. pbatur b atcedit ad c er-
 go c sequitur ad b 7 b sequitur ad a qz
 a atcedit ad b ergo c sequitur ad a
 7 ultra c sequitur ad a ergo atcedit
 ad c ergo quicqd atcedit ad ahs an-
 tecedit ad consequens. Itē detur op-
 positū et ponatur q a non atcedat

ad c tunc oppositū e stabit cuz a sed
 oppositum e infert oppositū de b et
 oppositū de b infert oppositū de a. s.
 non a ergo non e stabit cā a. ¶ Cō-
 tra pceditas regulas sunt alique
 instātie. Primo cōtra regula none
 pclusionis q talis est. quicqd sequi-
 tur ad pns bone pnc sequitur ad ei?
 ahs. ¶ Primo instant ad soztē nō
 currere sequitur soztem currere vel
 ad soztē currere vel non currere se-
 quitur homiem currere ergo ad soz-
 tē non currere sequitur homiem cur-
 rere pclusio est falsa ergo et regula.
 ¶ Secūdo sic. a solū soztes currere
 sequitur soztes currere ad soztes cur-
 rere sequitur hoies currere ergo ad
 solū soztē currere sequitur hoiem cur-
 rere pclusio est falsa qz ad platonēz
 currere sequitur hoiem currere ergo
 nō ad solū soztē currere sequitur ho-
 minē currere. ergo regula est falsa.
 ¶ Tertio sic. ad oēm ppdem eē verā
 sequitur aliqua ppdem esse verā
 sed ad aliquā ppdem eē veram se-
 quitur te esse alinū ergo ad omnes
 ppdem eē verā sequitur te esse alinū
 minoz pbatur qz ad hāc eē verā tu
 es alinus sequitur te eē alinus et illa
 est aliqua ppositio ergo ad aliquā
 ppdem eē verā sequitur te esse alinū
 ¶ Contra regulā tertie pclusionis
 sic argueretur. Bene sequitur aliqñ
 ppō est falsa ergo sua ptradictoria
 est vera: 7 tñ ex opposito pntis non
 sequitur oppositū antecedentis: quia
 hec est intelligibilis nulla sua ptra-
 dictoria est vera ergo regula est flā
 Cōtra illud qd dictū ē qd sequitur
 pnti repugnat ahti Arguit sic. aial
 est pns ad hoiem tñ aiali repugnat
 esse spēm spāhissimā qd non repugnat
 homini: ergo aliqd repugnat con-
 sequenti quod non repugnat ante-
 cedenti.

¶ Ad rationes

Ad p̄mā distinguit maior quia v̄t
est disiunctiva et signat q̄ ad sortem
non currere seu sortez currere vel
ad sortem non currere sequitur sortez
nō currere. Vel ē de disiuncto extre
mo et tunc signat q̄ ad hāc sortez non
currit sequitur ista disiunctiva sor.
currit vel sor. non currit et in vtroq̄
sensu conceditur: sed soluz i se da va
let ad inferendum conclusionē. Simi
liter distinguitur minor quia vel est
disiunctiva et signat q̄ ad sortē currere
sequitur hoies currere vel ad sortez
non currere sequitur hominem cur
rere et sic conceditur vel ē de disiu
cto extremo et significat q̄ ad hanc
disiunctivā sor. currit vel sortez nō
currit sequit̄ hec hō currit et sic ne
gat̄ et cōstruatur ergo ad sortē nō cur
rere sequitur hoiem currere negat̄
cōsequētia. **A**d secūda distinguit
maior et cōclusio: q̄ vel ē de excluso
extremo vel exclusiva Si sit exclusi
va tūc maior ē falsa q̄ signat q̄ ad ni
chil aliud q̄ ad hāc sor. currit sequi
tur hec sortez currit qd̄ falsum est.
Ad ad hāc omnis hō currit sequit̄
hec sortez currit et sic̄ zela est falsa
quia significat q̄ ad nichil aliud q̄ ad
sortē currere sequitur hominē cur
rere. **S**i aut̄ maior zela sint d̄ exclu
so extremo tūc maior significat q̄
ad hāc solus sor. currit sequitur ista
homo currit et con cluo significat q̄
ad hāc solus sor. currit sequitur hec
hō currit et maior ē v̄a zela. **A**d
tertā cōceditur maior siue capiat̄ i
sensu diuiso siue cōposito: Si autē
capiatur in sensu cōposito significat
q̄ ad hanc ois ppō ē v̄a sequit̄ ista
alīq̄ ppō ē v̄a. Si in sensu diuiso signat
q̄ ad hāc ppōes eē verā sequitur ista
q̄ aliqua ppō ē v̄a et ad illā eē ve
ram sequitur q̄ aliqua est vera et sic
de aliis. Sed distinguitur minor q̄
vel capit̄ in sensu diuiso vel cōposito
Si in sensu cōposito tunc signat̄

ficat: q̄ ad hāc aliqua ppō est vera
sequitur ista tu es asinus et sic ne
gat̄. **S**i accipiat̄ in sensu diuiso
tūc hec est vera et tunc significat q̄
ad hoc quod est vel pōt esse aliqua
ppositio esse veram demonstran
do illam propositionē homo est as
inus sequitur hec tu es asinus et sic
conceditur et tunc negatur conse
quentia quia tunc illa propositio de
monstrata non sequitur ad quāli
bet propositionem et hoc si capiatur
consequens in sensu diuisionis.
Si autem capiatur consequens in
sensu cōpositōnis tunc consequē
tia esset bona pot. tō q̄ ista propositi
o si tu es asinus sic arguendo **S**i
omnis propositio est vera hec est va
ra tu es asinus si hec est vera tu es
asinus tu es asinus ergo si omnis
propositio est vera tu es asinus. **A**d
rationem contra conclusionem ne
gatur minor. **A**d probationem dicit̄
tur q̄ loco relatiui debet poni sūū
vntecedens et hoc modo ex opposi
to consequentis debz inferri oppo
sitū antecedentis. Nullius ppōnis
cōtradictoria est vera ergo nulla p
positio est falsa. **A**d aliam rōnez
ceditur q̄ aiali repugnat esse speci
em specialissimā. Sed sibi non re
pugnat hoiem esse spēm specialissi
mam ita etiam dicitur q̄ licet ho
mini non repugnat hominem esse
speciem specialissimā homini tñ re
pugnat aial esse spēm specialissimā
Cōtra aiali repugnat hoc quod
est ens quod est species specialissi
ma et illud non repugnat homini
igitur. aīs pz pro pz. ma parte quia
hec est lla aial est ens quod est spēs
specialissima. **P**ro secūda parte pz
q̄ hec est vera hō est ens qd̄ est spēs
specialiss. ma. igit̄. **A**deo dē q̄ in l'a
aīs et r̄is nō accipiuntur p termino
inferente et pro termino illato sed
pro ppōe q̄ accedit et pro ppositōis

que sequitur. repugnans consequens non est si aliquid est: sic de linguis ergo nihil est si aliquid est. Alter itaque respondetur distinguendo antecedentia illius inductionis quod vel in eis est negatio conditionis et tunc sunt conditionales negatiue et vere et significat prima quod non est sic sicut significat ista hoc est si aliquid est et tunc dicitur quod consequentia non valet: quod antecedens inductionis est constitutum ex conditionalibus negatiuis et consequens est conditionalis affirmatiua nisi forte dicatur quod negatio inclusa in ly nihil cadat supra conditionem tunc conditionalis illa negatiua significat quod non est sic sicut significat ista aliquid est si aliquid est: tunc adhuc de quod consequentia non valet quod ly aliquid in consequente supponit consequente tamen accipitur ac si supponeret determinate. exemplum ut non sequitur non fortis et si homo est: non plato est si homo est et sic de aliis. ergo non homo est si homo est. Si autem in partibus antecedentis sit conditio negatiua tunc autem constituitur ex conditionalibus affirmatiuis falsis et sicut prima non hoc est si aliquid est. si aliquid est hoc non est: sic autem est falsum sicut consequens. Ad hanc tam negatur autem et ad probationem negatur consequentia quia ut dictum est idem bene repugnat sibi ipsi. Ad hanc probationem dicitur similiter. Ad tertiam probationem negatur consequentia: nec maiori nec minori repugnat: repugnat tamen copulatiue constitute ex illis. Ad quintam negatur minor et ad probationem dicitur quod a parte disiunctiue negatiue ad totam disiunctiuam non valet consequentia: quia disiunctiua negatiua equipollet copulatiue affirmatiue compositae ex partibus contrariis. Ad sextam conceditur maior et negatur minor: quia illa nemo

Ad rationes ante oppositum
Ad primam negatur consequentia quod non est eadem consequentia qua ex ante inferitur consequens et ex opposito consequentis inferitur oppositum antecedentis. Ad confirmationem dicitur quod licet non inferatur ex opposito autem inferitur tamen inferitur est antecedentis oppositum ex opposito consequentis. Ad secundam dicitur maior et minor et de quod illa omnis homo currit non contradicit autem. sed ista quidam homo currit. Ad tertiam negatur prima pars autem. Ad probationem negatur autem nec est ibi inductio quod inductio soluta tenet in propositionibus categoricis. Sed hec solutio non videtur multum valere. hic enim est bona inductio fortis est si omne animal est plato est si omne animal est et sic de aliis. ergo omnis homo est si omne animal est. Item sequitur fortis non currit si omnis homo quiescit plato non currit si omnis homo quiescit et sic de singulis ergo omnis homo non currit si omnis homo quiescit. Similiter in opposito dicitur hoc non est si aliquid est: illud

non est si aliquid est: sic de linguis ergo nihil est si aliquid est. Alter itaque respondetur distinguendo antecedentia illius inductionis quod vel in eis est negatio conditionis et tunc sunt conditionales negatiue et vere et significat prima quod non est sic sicut significat ista hoc est si aliquid est et tunc dicitur quod consequentia non valet: quod antecedens inductionis est constitutum ex conditionalibus negatiuis et consequens est conditionalis affirmatiua nisi forte dicatur quod negatio inclusa in ly nihil cadat supra conditionem tunc conditionalis illa negatiua significat quod non est sic sicut significat ista aliquid est si aliquid est: tunc adhuc de quod consequentia non valet quod ly aliquid in consequente supponit consequente tamen accipitur ac si supponeret determinate. exemplum ut non sequitur non fortis et si homo est: non plato est si homo est et sic de aliis. ergo non homo est si homo est. Si autem in partibus antecedentis sit conditio negatiua tunc autem constituitur ex conditionalibus affirmatiuis falsis et sicut prima non hoc est si aliquid est. si aliquid est hoc non est: sic autem est falsum sicut consequens. Ad hanc tam negatur autem et ad probationem negatur consequentia quia ut dictum est idem bene repugnat sibi ipsi. Ad hanc probationem dicitur similiter. Ad tertiam probationem negatur consequentia: nec maiori nec minori repugnat: repugnat tamen copulatiue constitute ex illis. Ad quintam negatur minor et ad probationem dicitur quod a parte disiunctiue negatiue ad totam disiunctiuam non valet consequentia: quia disiunctiua negatiua equipollet copulatiue affirmatiue compositae ex partibus contrariis. Ad sextam conceditur maior et negatur minor: quia illa nemo

Istorum. non contradicere consequenti
 sed ista non reliqua istorum est verum
 referendo ly reliqua ad ly dicitur. Ad
 septimam negatur minor et ad probatio
 nem negatur etiam quia nigra non est ali
 ud ab eo quod est vel erit albius cuius sit
 aliquid quod est vel erit albius. Ad con
 firmationem negatur etiam. Regitur
 enim a minus amplo ad magis am
 plum. quia in minore ille ablativus
 alio supponit solum pro albis que
 sunt et in conclusione pro his que sunt
 et erunt et similiter diceretur de aliis
 Ad octavam negatur maior. ad
 probationem conceditur quod supponit
 confuse et distributive. Ad probatio
 nem conceditur quod in sua contradi
 ctoria supponit confuse et distributi
 ve. Et si dicatur quod quid distribuitur
 in una contradictoria non debet distri
 bui in alia ergo contra solutionem
 dicitur quod verum est in categoricis
 sed non hypotheticis saltem conditionali
 bus. Aliter respondetur negando quod
 subiectum antecedit entis supponat
 confuse et distributive respectu con
 sequentis quia subiectum non debet suppo
 nere in ordine ad etiam. sed in ordine
 ad copulam suam precise et secundo ly sub
 isto termino possit fieri defectus re
 spectu etiam distributive non tamen re
 spectu copule. Sed respectu copule
 debet fieri per propositionem de distincto
 extremo sed ergo tamen iste potest vel tan
 tum iste pater est et sic de aliis.

probationem creditur quod affis sequitur
 ex premissis in danti. Et negatur quod est
 premissis sequitur opposita eius. Et ad
 silogismum ibi factum dicitur quod non valet
 debet; concludi ergo aliquid quod erit hoc
 est vel erit albius quia in minore ly est
 hoc supponit pro futuris et ly albus
 supponit pro presentibus et futuris. In
 conclusione vero ly hoc supponit pro
 presentibus et futuris: et ly albus
 pro futuris tantum. Alia est causa
 quia conclusio de dante debet esse con
 uertens conclusioni s de danti. con
 uertens enim istius albius erit hoc que
 est conclusio in danti non est ista hoc
 erat albius: sed est ista quod erit hoc est
 vel erit albius ideo illa debet esse con
 clusio in dante. Ad undecimam dicitur
 cum aliquid quod illa etiam est bona tamen iste ve
 det. se ergo tamen iste videt istum et ad p
 bationem negatur quod affis sit verum ad p
 bationem dicitur quod ille non sicut sue expo
 sitioes quod ly se tenet equoce in illis
 duabusque prima refert ad ly iste
 et in secunda ad ly alid et si semper capere
 tur ut refert ad idem una premissa
 rum est falsa. Contra posito casu quod
 sic de aliis ista est vera nullus homo
 videt se et tamen ly se in singularibus
 refert ad diuersa antecedentia
 puta socrates non videt se id est socratem
 plato non videt se id est platone et
 sic de aliis ergo huiusmodi diuer
 sarelatio non impedit exponere propo
 sitionis: Ideo aliter respondetur con
 cedendo quod non sequitur et negatur
 quod ex opposito consequentis sequatur
 oppositum affirmati: hec enim etiam non
 valet non tantum iste videt istum ergo
 non tantum iste videt se oppositum
 enim consequentis stat: nam antecedente
 nam iste simul stant non tantum iste
 videt istum et tamen iste videt se namque
 libet exponere consequentis stat in ve
 ritate cum affis ergo et oppositum.

Ad decimam negatur minor ad

Veriturvtrum ad impos-
sibile sequat quodlibet et
arguitur primo q non qz
nihil sequitur ad seipm ergo ad im-
possibile nō sequitur quodlibet anis pz
qz in zña aliud est anis et aliud est
zñs ergo nihil sequitur ad seipm. **S**e-
cūdo sic. si ad impossibile sequeret
quodlibet tunc et aliqua negatiua seq-
retur affirmatiua quod falsum est
et pz zña. qz aliqua negatiua ē ipos-
sibilis falsitas aut zñis pbatur qz
negatiua nihil ponit ergo ex nulla
sequitur affirmatiua. Et cōfirmatur
qz ad veritatem negatiue sufficit q
subiectū p nullo supponat hoc aut
nō sufficit ad veritatem affirmatiue
ergo stat negatiua eē verā nulla af-
firmatiua exīte vera. Itē negatiua
ceteris parib⁹ plures hz causas ve-
ritatis q affirmatiua modo a ppōe
plures causas sue veritatis habēte
ad ppōem habentē vnā nō valet
zña. igit. **T**ertio sic. nō sequitur
ego fui rome ergo chimera ē qz pos-
sibile est anis eē verū et tñ anis ē
impossibile cū sit ppō de pzterito
falsa. igitur. **Q**uarto sic. vel zña
qua ex impossibili infert aliquid ē
formalis vel materialis. Non for-
malis qz non tenet in oibus terminis
zsimili forma arguēdi retēta. Nō
materialis qz tūc nō esset bona zña
simpliciter s; solū materialiter et vt
nunc. ergo non est simpliciter cōce-
denduz q ad impossibile sequatur
quodlibet. **Q**uinto si sic sequere-
tur q impossibile includeret quod-
libet. et non solū cōtradictoria imo
infinita et p cōsequēs quodlibet im-
possibile eēt virtualiter infinitum
Et pz zña qz nichil sequit ad aliud
nisi q virtualiter includatur i illo
Sexto sic cuiuslibet hōe zñe con-
sequēs debet eē de intellectu anis
sed in multis zñis vbi anis est im-
possibile zñs nō est de intellectu an-
scedētis ergo non ad impossibile

sequitur quodlibet. maior patet qz
ex hoc multi assignāt cās bone zñe
Septimo sic nō sequit nullus de-
us est. ergo deus est et tamē antece-
dens est impossibile ile igit. maior. pz
quia nulla consequentia dicitur eē
bona nisi ex habitudie sequelle rez
significata um per antecēdēs et cō-
sequens. Sed nulla videtur habitu-
do rei inter deū eē et deū nō eē igit
maior. pbat qz si nō sp iprāte intel-
lectus nostri eēt boitas vel malitia
zñe ex q nulla hūdo rez. igit. et p
zñs intellectus nē eēt tāte dūctis
q oēs zñaz malā poss; facere bonā
pro solutiōe qstionis. Notādū ē q
impossibile accipit p ppōe significā-
te q sit impossibile ē eē si ei capis pte
intentionalē p re quā impossibile ē eē
nec accipit p ppōe q nō pōt eē na
vt ista esset ois ppō est pticularis
nulla ppō ē vniuersalis. **S**z accipit
vt iam dictū est. Quodlibet simili-
ter distributiuum est p ppositioni-
bus et non pro entibus. Est aut du-
plex impossibile quoddaz est impos-
sibile formaliter seu gēa fo zme ita
q quelibet cōsimilis forme est ipos-
sibilis sicut ē copulatiua ex ptibus
ztradiatoriis vbi gēa fortes currit
fortes non currit. Aliud vero est im-
possibile materialē s; ppō impossi-
bilis ex certa habitudine terminō-
rū i ordie ad rez ad extra. Simili-
ter duplex est necessarium. s; forma-
liter et materialiter. formalitē vt dis-
iunctiua constituta ex ptibus ztra-
dictoriis. Aliud est materialiter vt
deus est. **P**rima cōclusio ad ipos-
sibile scdm quid non sequit zña bo-
na simpliciter qd licet posset pbari
faciliter p quid nois bone cōsequē-
tie. ex codē pbatur q necessarium
scdm qd nō sequitur p bonā zñam
ad quodlibet. **S**ecūda cōclusio ois
zña cui⁹ anis est impossibile simpli-
citer est bona zña pbat pmo ipos-

libile est sic eē sicut signatur p ahs qn
 ita sit sicut signatur p zhs ergo p diffi
 nitōem bone zne talis zna est bōa
 ahs pbatur qz ipossibile est sic esse
 sicut significatur per antecedēs etc.
 igitur. zna tenet a parte i modo ad
 suū totū. ¶ Secūdo probatur cu
 iuslibet talis consequentie oppo
 situm antecedentis est incompossibi
 le antecedenti ergo cōsequentia bo
 na tenet zna et ahs patet : quia ois
 ppō mādi est cuiuslibet ppōni ipossi
 bili cōpossibilis. nam si esset aliqua
 sit possibile sequeretur qz ipossibile
 eēt possibile. Et hac eadem conclu
 sione et per eadem fere ratōnes se
 quitur necessariū sequi ad quodlibet
 hoc est ois zna est bona cuius conse
 quens est simplici necessariū. Ter
 tio probatur ad quodlibet ipossibile
 sequitur quodlibet possibile. ergo ad im
 possibile sequitur quodlibet zna tenet qz
 multa sunt possibilia q nullā maio
 rem hnt habitudinem ad ipossibile
 qz habent ipossibilia: et antecedens
 pbatur si aliquod ipossibile est verū
 quodlibet possibile est verū. ergo ad
 ipossibile sequitur possibile. assumptū
 probatur qz min⁹ videtur qz ipossi
 bile sit verū qz aliquod est possibile
 ergo si ipossibile est verū quodlibet
 possibile est verū. zna tenet: qz si id
 quod minus videtur inesse inest et
 id qd magis : ita zna qz ex ipossibi
 li sequitur quodlibet possibile vide
 tur posse fundari in loco a minozi
 et in eodem loco fundatur cōsequē
 tia qua necessariū sequitur ad qdlibet
 quidā tñ sunt qui dicūt qz ad ipossi
 bile nō sequitur quodlibet: neqz necesse
 rariū sequitur ad quodlibet. Et tūc diffi
 niunt sic bonam znam. Bona con
 sequentia est cuius ipossibile est
 ahs est verū sine znte ppter habitu
 dinē quā hz antecedens ad zleqns
 ¶ Ad rationes pri⁹ factas rñdent

quod licet impossibile sit ita eē sicut si
 significatur per antecedēs qn ita sit
 sicut significatur per zhs tñ hoc nō
 contingit ppter habitudines qz est
 inter antecedens et consequēs. Si
 militer in tali consequentia oppo
 situm consequentis sit incōpossibi
 le antecedentis hoc non est ppter
 habitudinem antecedentis et con
 sequentis : sed ppter impossibilita
 tem antecedentis. Et si dicatur be
 ne sequitur hō est alius ergo hō ē
 aial et tñ antecedens nō hz aliquas
 habitudinē ad zhs ergo ahs est im
 possibile quod nullam hz ad aliud
 habitudinē cum nō entis nulla sit
 habitu do. Ad hoc dicitur qz illud an
 tecedens ratione termini inferen
 tis habitudinē habet ad zhs ratio
 nem termini illati. Ultra dicit qz p
 positio que est antecedens nō est sic
 impossibilis qz non possit esse ens s
 quia non potest esse taliter qualiter
 significat. Dicitur tertio qz cū ahs
 dicitur habere habitudinē ad cōse
 quens nō intelligit ahs habere rez
 aliquā qz sit habitudo ad zlequens
 sed p se intelligitur qz non pōt eē
 taliter sicut significatur per zleqns
 Etia dicitur qz hz non sit habitudo
 inter res significatas: est tñ habitu
 do inter terminos significātes. Alii
 aut sunt qz pro concordātia opinio
 nū distinguunt de cōsequētia qz cōse
 quentia est duplex. quedaz est natu
 ralis qua ahs p habitudinē aliquā
 intrinsecā infert zhs: et in tali cōse
 quētia fundant oēs loci in trinsecā
 et de illa itelligit diffinitio bone zne
 quā dat immediate posita opinio.
 Alia est zna accidentalis qz fundat
 in aliquo loco extrinseco puta in lo
 co a maiozi ad minus vel a minozi
 et de tali intelligitur cū dē ipossibile
 sequi ad qdlibet. Quicqd tñ sit ter
 mini de sūt ad placitū, sed qz dicitur

similitudine describitur. Quia bona secun-
 dum hoc diuersimode est respondendum se-
 quendo tamen primam opinionem sit tertia
 conclusio. Dispositio tunc est sim-
 pliciter et formaliter impossibile est bona
 libet talis tenet in omnibus terminis
 consimili forma arguendi retenta ex
 quo sequitur quod omnis consequentia cuius
 ans est una copulatio affirmatiua ex
 partibus contradicentibus substituta aut ex
 disiunctiua negatiua ex eisdem partibus
 est bona et formaliter probatur quia
 cuiuslibet talis ans est formaliter im-
 possibile. Sequitur secundo quod omne
 formaliter necessarium sequitur for-
 maliter ad quodlibet. Sequitur ter-
 tio quod disiunctiua affirmatiua copulata
 ex partibus contradicentibus sequitur ad
 quodlibet formaliter per quod illa est for-
 maliter necessaria. eisdem intelligitur
 de copulatiua negatiua ex partibus con-
 traria dicentibus constituta. Sequitur
 quarto quod ad aliquam categoricam ne-
 gatiua sequitur affirmatiua sed non con-
 sequentia formaliter posita quod nulla sit
 categorica de copula copulata pri-
 ma pars probatur quod aliqua negatiua
 talis est simpliciter impossibile et ali-
 qua affirmatiua simpliciter necessaria.
 Secunda pars probatur quod nulla ca-
 categorica negatiua est simpliciter im-
 possibilis siue formaliter et nulla ca-
 categorica affirmatiua est formaliter
 necessaria. Si autem poneret copula
 copulata ita quod illa concederet esse ca-
 categorica sortis est vel non est tunc ali-
 qua esset categorica formaliter ne-
 cessaria et aliqua impossibilis et ad
 aliquam negatiua formaliter seque-
 reretur affirmatiua. Et si queratur an illa
 sit formaliter impossibile homo est non
 homo. Ad hoc respondet aliqui quod non est di-
 cendum quod illa est similis forme sedens est
 non sedens et ipsa est possibilis. Nam
 ponendo quod per medietate huiusmodi ipis se-
 deat: ret per alia non sedeat: tunc sequitur
 in hac medietate est sedens ergo est sedens
 et ultra hac medietate non sedet ergo
 est non sedens ideo est sedens et non se-
 dens. Alii dicunt istas formaliter im-
 possibile habet quolibet tempore puncti est non
 homo cui omnis similis informata est in-
 possibilis vel sedens quolibet tempore puncti
 est non sedens. Sequitur quinto quod ad
 aliquam hypotheticam formaliter nega-
 tiuam formaliter sequitur hypothetica
 affirmatiua. et ad aliquam hypotheticam
 affirmatiua sequitur hypothetica nega-
 tiua formaliter. Prima pars pa-
 tet de disiunctiua negatiua copulata
 ex partibus contradicentibus ad quam se-
 quitur et copulatiua affirmatiua et dis-
 iunctiua affirmatiua ex eisdem partibus
 copulata. Secunda pars patet de
 copulatiua affirmatiua copulata
 ex partibus adicentibus ad quam
 sequitur disiunctiua affirmatiua ex
 eisdem et etiam copulatiua negatiua
 ex eisdem. Sequitur sexta quod ad ali-
 quam categoricam negatiua formaliter
 sequitur affirmatiua per quod ad quodlibet
 categoricam negatiua sequitur disi-
 iunctiua constituta ex partibus adicentibus
 cum illa sit necessaria. et similiter ad
 aliquam negatiua simpliciter sequitur ca-
 categorica affirmatiua per de disiunctiua
 negatiua ex partibus contradicentibus
 posita ad quam sequitur quodlibet per eius
 immo et quodlibet propositio alia cum ipsa
 sit impossibilis. Quartam conclusio sic
 quid sequitur ex ante per se probatur et gra-
 exempli ponatur quod habet sequitur a est et
 b est ergo c est posito quod ad c est a est
 et b est sic Si a est a est et b est Si a
 est b est b est Si b est c est ergo de pro-
 ad vltimum si a est c est. In terminis
 significatis sic Si homo est homo est et
 animal est. si homo est et animal est si
 animal est si situm est ergo si homo est
 situm est per quod per quod impossibile

est esse ita sicut signatur per aſis quin
 ita sit sicut signatur p zhis. igit. Itē q
 libz pars zhis sequitur ad aſis. ergo
 et ad zhis. aſis pz qz sequitur hō est er
 go hō est z hō est ergo aial est. et pz
 zhis qz quelz pars zhis sequitur ad
 aſis ergo aſis nō pōt esse verū quin
 quelz pars zhis sit vera. vltra an
 tercedens non pōt zc. ergo si antece
 dens est verū quelibet pars zsequē
 tis est vera. sed si quelibet pars zse
 quentis est vera: zhis est verū ergo
 antecedens non pōt esse verū quin
 aſis sit verū. ¶ Quia cōclusio. qc
 quid sequitur ad aliquā ppōnem cuz
 vna simplr necessaria sequitur ad eā
 solā z sine tali necessaria ppōe. hōi
 est: si sequitur sortes currit et de
 est ergo aliquid est infinitū. Etiam
 sequitur sortes currit ergo aliquid
 est infinitū: pbatur: bñ sequitur coz.
 currit ergo sortes currit ab eodem
 ad idem. et vltra coz. currit ergo de
 us est qz necessariū sequit ad qdlibz
 a de prio ad vltimū sequit coz. cur
 rit ergo deus z et coz. currit et vltra
 sortes currit z deus z ergo est aliqd
 infinitū ergo de primo ad vltimū
 sequit sortes currit ergo est aliqd i
 finitū. ¶ Ad rationes ante opposi
 tum. Ad primā dē q aliqd vel scdm
 se vel scdm suū finonimū sequitur
 ad se. p n z hoc sufficit ad hoc q ad
 impossibile sequatur qdlibz. Aliter dē
 q p illā ad impossibile sequitur qdli
 bet nihil aliud intelligitur q q ois
 zhis est bona cui? antecedēs est im
 possibile. ¶ Ad scdm zcedit aſis z
 ad improbationē zceditur assūptū
 quia negatiua nihil ponit ad hunc
 sensum ad hoc q ipsa sit vera nō re
 quitur subiectū supponere p aliā
 bene tñ cum hoc stat q ipsa inferit
 affirmatiua. Sed hec solutio nō vi
 detur sufficiens. tum prio quia vi
 detur falsum de oi negatiua cathe
 gorica de pñti q ipsius subiectuz p

nullo supponat quia bene sequitur
 hec est vera deus non est ergo deus
 pro aliquo supponit: igitur ad veri
 tatem illius negatiue requirit sub
 iectū eius pro aliquo supponere an
 tercedens pz. tñ prio qz aſis illius cō
 sequētie est impossibile ergo zhis est
 bona. ¶ Tum secūdo qz bene sequit
 deus non est z deus est ergo aliqd z
 pro quo deus supponit ergo etiam
 bene sequitur deus non est ergo ali
 quid est pro quo deus supponit. q si
 ad veritatē aſtis semp requiritur
 veritas zhis tunc ad alicuius ca
 thegorice negatur de pñti veritatē
 requiriturq subiectū pro nullo z q
 subiectū pro aliquo supponat quia
 vtrūq sequitur ad ipsam esse verā: nō
 rñdetur ad pbationē negādo zhis z
 qz negatiua nihil ponit affirmati
 ua aliquid ponit ergo ex negatiua
 non sequitur affirmatiua quia cuz
 illo antecedente stat q negatiua nō
 possit esse vera sine affirmatiua. Ad
 zfirmationē negatur aſis si intelli
 gatur de oi negatiua ¶ Et si quera
 tur quid sufficit ad eius veritatem
 rñdet q ad veritatē negatiue ipossi
 bilis nihil sufficit qz ipsa non pōt ee
 vera. ¶ Et si arguatur bene sequitur
 hec est vera deus non est ad verita
 tem eius sufficit q subiectū eius p
 nullo supponat ergo ad veritatē ne
 gatiue ipossibilis sufficit zc. rñdet
 negando zham qz zmittitur falla
 tia zhis ex eo q arguit a zditiona
 li ad zhis ipsius. deberet eniz argui
 cū positio ne aſtis. q sit de cōditio
 nali illa q est antecedēs fieret vna
 rōnalis: sic bene sequit hec est vera
 de? non est ergo ad veritatem eius
 sufficit zc. rñdetur q bene sequit qz
 illa rōnalis est bona zhis sed tñ ipsa
 est falsa propositio et est ei? anteces
 dens falsum et similiter consequēs
 Ad aliam pbationez negant aliqd
 minorem si intelligatur vniuersa-

liter et maxime qm̄ añs est impossi-
bile vel 2ñs necessariū. **¶** Alter dē q
ppō impossibile nullas h3 causas
veritatis cū p nullā causam possit
ipsa poni vera. **¶** Ad tertiam dē q
añs nō ē impossibile simplr s3 solū
scdm̄ quid. **¶** Ad quartā dē q aliq
est materialis et aliq̄ formalis. **¶** Ad
pbationem negatur 2ña qz aliqua
consequētia materialis est bona cō
sequētia simplr vt fortes ē homo
ergo fortes est animal: quia impos-
sibile est antecedens esse verum si-
ne consequente. **¶** Ad quintam cō-
ceditur consequens si includere ac-
cipiatur pro inferre ita q antecedēs
includat oēm ppōem quam inferre
qua inclusione vnuz oppositorum
includit aliquādo reliquā & in hoc
sensu conceditur q impossibile iclu-
dit infinita id est infinitorum illa-
tium. **¶** Ad sextam negatur maior
et ad pbationem dicitur q illud
non est verum quid nominis bone
consequētie neqz ex eo adequate
quolibet consequētia dicitur bona
¶ Ad septimam negatur maior ad
pbationem negatur maior ad p-
bationem negatur consequētia nō
enim bona consequētia attendit
precise ex habitudine intellectus
ad ipsam consequētia sed ex habi-
tudine añtis ad 2ñs. sic. s. q̄ impossi-
bile est ita esse sicut significatur p
añs qn̄ ita sit sicut significatur per
2ñs & hoc tñ non oportet q sit aliq
habitudo sequele ex parte rerum
nisi forte secundum vnum moduz
loquendo valde impozzum.

¶ Meritur vtrum ex possibi-
li sequatur impossibile: p-
batur q sic sic arguendo.
omne currens est asinus ois homo
est currens ergo ois homo est asin⁹
antecedens est possibile et sequēs
impossibile. igitur. q. antecedens sit

possibile probatur ambe partes an-
tecedentis sunt possibles ergo an-
tecedens est possibile consequentia
tenet. Cum primo: quia totum nō
est aliud q̄ sue partes. Cum secun-
do qz hoc videtur sufficere ad pos-
sibilitatez copulatiue. Cum tertio
quia ille partes sunt possibles et si
mul ergo sunt simul possibles vel
compossibles. **¶** Secundo sic. Be-
ne sequitur heri fuit rome ergo tñc
non fui parisius et antecedens est
possibile cū possit fieri verū sine no-
ua impositione terminozū et conse-
quens impossibile cū sit vna ppō-
sitiō de p̄terito falsa. **¶** Tertio
sic. Bene sequitur fortes mouetur
plato mouet & sic de aliis. ergo ois
homo mouetur & añs est impossi-
bile cū omnes partes eius sint com-
possibles & 2ñs ipossibles saltem
naturaliter. loquendo. igit. **¶** Quar-
to sic. Bene sequitur in hac pte ppoz-
tionali hoze deus creat vnū lapidē
pebalē & in alia parte ppozionali
hoze deus creat vnū aliū lapidem
conseruando ipm̄ & sic de singulis
ergo in qualibz parte creat lapidez
antecedens est possibile et 2ñs im-
possibile: qz tunc posset esse multi-
tudo infinita. igitur. **¶** Quinto sic.
Bene sequitur nulla ppō est vera
ergo chimera est: qz oppositiū 2ñtis
non pōt stare cum antecedente in
veritate: et tamen ei⁹ antecedēs est
possibile cū eius p̄dictoriū non
sit necessariū & 2ñs ē ipossibile. igit.
¶ Sexto sic. Bene sequit ois ppō
est p̄ticularis ergo nulla est vniuer-
salis & aliqua est vniuersalis et tñ
antecedens est possibile & 2ñs ipossi-
bile. igitur. q. antecedens sit possi-
bile patet quia qualitercūqz signifi-
cat ita potest esse q consequens sit
impossibile patet: quia est vna copu-
latiua constituta ex partibus cōtra-
dicentib⁹. q. autē 2ña sit bona patet

quia si omnis ppō est particularis ergo nulla ē vniuersalis. S; si ois ppō est pticularis hec est vera ois ppō est pticularis & ipsa est aliqua ppō vniuersalis ergo aliq̄ est vniuersalis ¶ Septio sic bene seq̄tur fortis currit ergo hec z̄na nō valet: demonstrādo p̄ ly hec illā z̄nāz & āns est possibile & z̄ns ipossible. igt. maior; q; illa z̄na est bona aut non. Si sic habetur intentū Si non seq̄quitur q̄ est impossibilis & vltra est impossibilis ergo necessario nō valet & illud z̄ns significat sc̄dm eius totalē significatiōē eā non valere ergo illud consequēs est necessariū sed necessariū seq̄tur ad q̄d; ergo illa z̄na est bona q̄ antecedens sit possibile notū est. q̄ autē z̄ns sitim; possibile pt; q; significat sc̄dm ei⁹ totalem significatiōē z̄nam illaz non valere et ipsa est bona & necessaria ergo z̄sequēs est ipossible. ¶ Detauo sic. Eadē ppō est possibilis et ipossible vt non deus ē qui est possibilis et vera capiēdo ly non infinitanter: et ipossible ca piendo ly non neganter. ergo arguendo ab eodem ad idēz ex possibili sequitur ipossible. ¶ In oppositum posset argui per diffinitionem bone consequentię. Nota q̄ hic intelligitur de possibili et ipossible s̄mpl; sed non sc̄dm quid. Secūdo nota q̄ illa ppositio est possibilis que qualitercūq; significat ita pōt esse. Ex quo sequitur q̄ aliqua ppositio est possibilis que nūq̄ pōt esse vera vt pat; de omnibus illis ois ppositio est particularis nulla ppō est negatiua nulla ppō est vera negatiua nulla ppō est vera ad q̄s omnes esse veras sequitur earum contradictorias esse veras. Bene enī sequitur hec est vera nulla ppō est vera & hec aliq̄ ppō est ergo aliq̄ ppō est vera. Tunc pro r̄sione sit

¶ Prima conclusio. In ppositio nibus vocalib⁹ & scriptis eximpl; possibili seq̄tur iimpl; ipossible; pt; per rōem vltimā ante oppositiū factam. Si tñ aliquis diceret q̄ ppositio habens diuersos sensus nō est vna ppositio & q̄ eadē ppositio non ē possibilis et ipossible aliter est dicendum. ¶ Secūda conclusio. Circūscripta omni multiplicitate ppositionū nulla z̄na est bona cuius āns est possibile & z̄ns im possibile. pbat;: detur oppositum q̄ hec z̄na sit bona a est ergo b est et q̄ antecedens sit possibile & z̄ns im possibile. ¶ Cōtra hec z̄na est bona ergo q̄litercūq; liḡtur per āns quin ita sit sicut significatur p̄ cōsequēs ipossible est esse: ergo si ita sit sicut significatur p̄ a erit ita sicut significat per b. sed hec est possibilis est ita sicut liḡtur p̄ b & vltra ergo b nō est iposs. ¶ Secūdo sic. si āns est possibile ponat in esse & cū z̄ns sit ipossible nūq̄ poterit poni i esse ergo aliq̄n ita erit sicut liḡtur p̄ āns & non erit ita sicut significatur p̄ z̄ns ¶ Tertio sic. si est a est b ergo si nō est b non ē a: sed āns est necessariū cū opponatur ipossible & z̄ns contingens vel ipossible cū opponatur possibili. ergo z̄na non valet: et vltra ergo nec prima: casu posito q̄ āns sit possibile et z̄ns ipossible. ¶ Tertia cōclusio ex necessario nō sequitur contingens. Cum primo q; tunc arguendo ex opposito consequentis ad oppositū antecedentis ex possibili sequeretur ipossible. Tam sc̄do q; tunc possibile esset q̄ ita est; sicut liḡretur per āns bone z̄ne et non esset ita sicut significaretur per consequens. Ex eadez r̄sione seq̄tur q̄ ex necessario non seq̄tur nisi necessariū. pbat;: quia vel sequerēt z̄tingens vel ipossible: non cōtingens vt p; p̄ precedentē cōclu

tionē nec impossibile qz cū omne ne-
cessariū sit poss. bile ex possibili: seq-
retur impossibile. ¶ Ad rationes an-
te oppositū ¶ Ad primā negatur q
antecedens sit possibile. ¶ Ad pba-
tionē negat q̄na. ¶ Ad primā pba-
tionē iterā negatur q̄na: qz si ar-
gatur sic. iste pres sit possibile: & iste
partes sunt ahs ergo ahs est possi-
bile. R̄spondeo negando q̄nam. qz
mutatur numerus pluralis in sin-
gularē. nā possibile in maiori sumi-
tur in plurali & in reclusionē singu-
lariter. dz ergo cōcludi ergo ahs est
aliqua possible. De secundo q̄ iste
ptes nō sunt ahs: sed aggregatū ex
illis partib⁹ & r̄iſiōne copulatiua
eas r̄iſigente. ¶ Ad sc̄dam pbatōes
dē q̄ ad possibile copulatiue nō suf-
ficiat partes esse possibile: sed requi-
ritur eas esse cōpossibile. ¶ Ad ter-
tiā pbatōem negatur q̄na: qz aliq̄
partes non ideo dicuntur cōpossibi-
les qz de ipsis simul existentibus ve-
rificatur istud predicatū possibile.
S; qz dū est sicut significatur per
vnam ita esse sicut significatur per
aliā est possibile. ¶ Ad secundā
receditur maior: s; negat minor ahs
enī est impossibile. Ad iprobationē ne-
gatur q̄ possit esse verū lectula mul-
tiplicitate terminorū: nā ly heri eq̄
uocē accipitur quando supponit p
ista die vel illa. Ultra dicitur q̄ ois
ratio que pbat ahs illud est possibi-
le pbat cōsequēs esse possibile. R̄s-
pondet hęc pōt esse vera. itē non sui pa-
ris sine noua impositione termi-
norū. ¶ Ad tertiaz dē q̄ licet q̄libet
pars antecedentis sit possibile et
cūlibet alteri cōpossibile non itē
oēs partes sunt cōpossibile. ¶ Ad
quartā similiter. ¶ Ad quintā ne-
gat ahs. ad pbatōem dicitur q̄ ad
bonā q̄nam non sufficit q̄ oppositū
ahtis non possit stare cum antecē-
dēte: sed requiritur q̄ repugnet an-
tecedenti. Qualiter autē differēt p̄
ex dictis. Et si dicatur ahs non p̄t
esse verū sine q̄ntē: ergo q̄na est bōa
negatur q̄na qz hoc nō sufficit ad
bonitatē q̄ntē: sed requiritur q̄ non
possit ita esse sicut sicutur per ahs
quin ita sit sicut sign. licaretur per
q̄ntē: nisi ea peretur ahs & sequēs p̄
rebus significatis quē admodum
dictū est superi⁹: et tunc negaretur
q̄ ahs nō posset esse verū sine q̄ntē.
Et cū pbat ahs non pōt eē verū dē
q̄ licet signū antecedentis nō pos-
sit esse verū tū antecedens bene pos-
set eē verū ¶ Ad sextā negatur q̄na
Ad pbatōem cōceditur q̄ ad ahs se-
quitur prima pars illi⁹ copulatiue
sed nō sequitur secūda pars et h; p̄pō
q̄ est ahs nō possit esse vera sine cō-
sequēte pōt tū ita esse sicut signifi-
catur p̄ ahs & non erit ita &c. Ad p-
batōem negatur maior. Sed omis
p̄pō est particularis hęc ē vera ois
p̄pō est particularis qz pōt esse ita
sicut significat per ahs ab h; hoc q̄
ita sit. & si arguat sic. Si ois p̄pō
est particularis & hęc est ois p̄pō est
particularis hęc est vera ois p̄pō
est particularis: & ultra hęc est vera
omis p̄pō est particularis & ipsa est
aliqua p̄pō vniuersalis ergo aliq̄
p̄pō est vniuersalis ergo de primo
ad vltimū si ois p̄pō est particula-
ris aliqua p̄pō est vniuersalis. Pri-
ma q̄na pbat qz est q̄na cuius ahs
est impossibile: ergo ē bona. R̄spondet
negando cōsequentia de pri-
mo ad vltimū quia plus est ante-
cedens prime consequentie q̄ ante-
cedens vltime et ideo debet conclu-
di. Si omnis propositio ē particu-
laris et hęc est aliqua propositio est
vniuersalis arguitur &c. hęc consequē-
tia est bona qz est consequentia cu-
ius ahs est impossibile. est enī impossi-
le q̄ dū hęc est ois p̄pō est particula-
ris ita sit q̄ ois p̄pō est particularis
¶ Ad septimā negatur q̄ sc̄q̄ns

lit impossibile. Ad pbationē neget
 consequentia qz licz q̄na sit necessa
 ria nō est tamē impossibile eā nō va
 lere imo valde possibile est eā nō va
 lere qz possibile est ea; nō esse: an tñ
 consequentia sit bona videtur post
 ¶ Octava ratio est pro p̄ia cōclusi
 one Si q̄s tamē vellet oppositiū p̄i
 me cōclusionis tenere negaret añs
 et ad pbationē negat ista cōsequē
 tia eadē ppō in vno sensu est possi
 bilis et in alio impossibilis ergo ea
 dez ppō est possibilis & impossibilis
 quia de ppōne multiplici nō est ab
 solute recedēdū q̄ sit vera v̄l f̄lā pol
 libilis vel impossibilis h̄ est additō in
 hoc sensu est vera vel f̄lā: Aliter dē
 q̄ licz idē signū antecedētis sit possi
 bile & impossibile & hoc vocat̄ ppō nūq̄
 tñ idē añs est pos̄ & impos̄ nec idē cō
 sequēs licz ergo ex aliq̄ possibi sc̄q̄
 tur ppō nō possibi. h̄ tñ sc̄q̄tur q̄ns
 impos̄ qz q̄ns est significatur totale
 prop̄ōis q̄ ponit̄ post notaz̄ illatio
 nis. Aliter respondet̄ q̄ ex possibili
 nō sequit̄ impossibile nisi de illo ipol
 verū sit dicere q̄ est possibile h̄ pos̄.
 Sit sequi impossibile possibile.

cūda ē falsa ergo eadē ppō est vera
 et falsa. Et cōfirmat̄ de ista nō deus
 est q̄ ē vera p̄out capit̄ ly nō ifinitā
 ter et falsa p̄out capit̄ neganter
 ¶ Quarto sic bene sequitur deus
 est vel tu es asinus. et tamē q̄ns est
 est ergo tu es asin⁹ et tamē q̄ns est
 falsum et añs verū. quia est vna dif
 iunctiva cuius vna ps est vera igit̄
 q̄ q̄na sit bona p̄: quia arguitur a
 tota disiunctiva est destructōe vni⁹
 partis ad alterā partē ¶ Quinto sic
 bene sequitur tu es asinus vel ma
 nus mea est clausa: sed nulla man⁹
 mea est clausa ergo tu es asinus cō
 sequentia tenet a tota disiunctiva cō
 destructione vni⁹ partis ad positō
 nem alterius. et sic tamē añs est ve
 rum quia est vna disiunctiva cuius
 vna pars est vera supposito etiā q̄
 tpe platōis affirmatiue man⁹ mea
 sit clausa & tpe platōis negatiue
 nulla man⁹ mea sit clausa imo sint
 ambe apte. ¶ Sexto bene sequitur
 non si hō est animal hō est asinus &
 tamē antecedēs ē verū q̄ns falsū añs
 p̄ qz tradictoria ei⁹ ē mala q̄na:
 ergo ipsa ē bōa ¶ Septimo sic bñ sc̄q̄
 tur impossibile est si hō est chimera
 est et añs est verū & q̄ns falsū igit̄
 antecedēs p̄: quia hec ē necessaria
 nō si hō est chimera ē ergo impossibi
 le ē si hō est chimera est. ¶ Octavo

Meritur vtruz ex vero se
 quatur falsum. et argui
 tur q̄ sic qz ex ista nūc ve
 ra ego scribo sequit̄ ista etiā duz est
 falsa ego sum ergo ex vero sequitur
 falsum. ¶ Sedō sic ex illo qd est v̄l
 potest esse verū sequit̄ falsum ergo
 ex vero sequit̄ falsum. añs patet: qz
 ex ista ego sum rome q̄ p̄t̄ eē vera
 sequitur ipsamet̄ q̄ est falsa. ¶ Ter
 tio sic eadē ppō ē vera & falsa ergo
 arguēdo ab eodē ad idē ex vero sc̄q̄
 tur falsum. Añs pater ponat̄ q̄ v̄a
 mur ista die pro tpe p̄f̄iti & loztes se
 deat pro v̄ima medietate et non se
 deat pro sc̄da t̄te p̄ prima medietate
 te ista est vera loztes sedet et pro se

est et añs est verū & q̄ns falsū igit̄
 antecedēs p̄: quia hec ē necessaria
 nō si hō est chimera ē ergo impossibi
 le ē si hō est chimera est. ¶ Octavo
 sic: hec q̄na ē bōa ergo ex antecedente
 vero sequit̄ sequēs f̄lā demonstran
 do q̄ ly hec in añte ipsamet̄ q̄nam
 ¶ Sic si hec consequētia est bona e
 ad ei⁹ añs est verū qz ei⁹ añs p̄ise
 siḡi illā cōsequētiā esse bonā & ta
 mē q̄ns est falsū: qz impossibile est
 q̄ ex añte vero sc̄q̄tur q̄ns falsū er
 go alicui⁹ bone q̄ns antecedens est
 verū et q̄ns falsū. q̄ añt̄ sequētia
 sit bona pbatur detur oppositiū sc̄q̄
 hec q̄na nō valet: Tunc sic hec q̄na
 nō v̄z ergo impossibile ē eā valere sed

eius antecedens significat eam va
lere ergo impossibile e esse qualiter
eius ahs significat ergo antecedens
e impossibile Sed dicitur qd a cuius ahs
est i possibile est bona ergo p dicitur
sequetur e bona: Itē impossibile e ita ef
feliciter significat. per ahs quin ita
si t cui significatur per consequens
quia impossibile est hanc consequen
tiam esse bona qui ex ahs dicitur
qhs fallum. Si enim vel est bona vel n
si bona habetur i dicitur si nō ergo
nō pōt esse bona. et per qhs ahs e im
possibile et vitra ergo qhs e bōa ergo
si non e bona e bōa. Nō sic ponat ca
sus q i mūdo nu la lūgna pter ista
et q qhs illius qne vocet b. tunc sic
bñ sequitur qd ubet qhs alicui con
sequetur est fallum. b est qhs alicui
qne ergo b. est fallum. et tamen pre
missa sunt vere et cōclusio falsa igit
q p m iste sint de notū est ex casu: q
cōclusio su flā p qz e p pōp scipam
fallificas ergo est falsa. Decimo sic
ponat q nō sint nisi due ppōes. sci
licet ista deus est que vocet a. et qd
libet vey e a que vocet b. Tunc sic
bñ sequit tñ a e vey ergo quodlibz
vey est a et tñ antecedens e vey et cō
sequens fñ igitur maior patet. qz
arguitur ab exclusiua ad vocalem
de terminis transpositis q autē an
tecedens sit verum p per exponen
tes a est verum et nichil aliud ab a
est verum. prima nota e ex casu. Se
cunda pbatur detur oppositum ali
quid aliud ab a e verum ergo hec e
vera qd libet verū e a. qz ex casu nō
fñt nisi ille du. ppōes: Sed bñ seq
e qd libz vey e a ergo nichil aliud ab
a e vey que e secunda expō. Sz qz
sequens sit fallum p. qz bene sequit
tñ a. e vey ergo nichil aliud ab a e
verū et vitra nichil aliud ab a e ve
rū et b est aliud ab a ergo b. nō e ve
rū. Undecimo sic ista consequentia e

bōa tu scis hoc e hoc ergo hoc scis
e hoc qz arguit a scilicet pposito ad se
suz diuinitz q pñ e bona qñ lūd e
cū e p nomen demonstratiuum et tñ
ahs est verū et qhs fñt pposito casu
lapidē a remouis alium credas. esse
lozem tunc hec est vera hoc hie est
scita est a te hoc est hoc: et tamē hec
est falsa hoc scis e hoc patz: qz ni
chil scis e hoc ergo hoc non scis e
hoc ahs p qz qd z ens credis e hoc
ut nō credis e hoc sed nullū ens q
credis esse hoc scis esse hoc nec nul
lum ens quod non credis esse hoc
ergo nichil scis esse hoc e hoc scis
Hocet pbatur iductiue. Item nec
aial nec nō aial scis e hoc ergo ni
chil scis e hoc. Pria pars p qz nul
lū aial e hoc ergo nullū aial scis e
hoc. Secūda ps p qz nullū nō aial
credis e hoc ergo nullū nō aial scis
e hoc qz scire p supponit credere
¶ Duodecimo sic ponat casus q
nullus alius a forte decipiat et tñ
loz. credat p se q aliquis qd decipi
atur tñ bñ sequitur nullus hō deci
pitur ergo loz. nō p se credit q ali
quis hō decipiat et antecedens est
verum et qhs fallum igitur. q con
sequens sit bona patz qz oppositū
cōsequens non stat cum antecede
te. ¶ Hec em non stat simul nullū
hō decipitur et fortes p se credit
q aliquis homo decipitur. qz ex co
pulariua constituta ex antecedente
et opposita consequētis sequitur cō
tradictoria. Sequit enī nullus hō
decipitur et fortes credit p se q
aliquis homo decipitur ergo fortes
decipitur et ex eodem antecedente
ratione prime partis sequit fortes
non decipitur ergo consequentia e
bona q consequens sit fallum pa
tet ex casu q antecedens sit verum
patet quia nec homo alius a forte de
cipitur per casuz nec fortes decipi
tura si fortes decipitur tunc aliq

homo decipitur. et si aliquis homo decipitur ita est sicut fortes precise credit: ergo si fortes decipitur fortes non decipitur: ¶ In oppositum est communis logicorum opinio. Pro questione est notandum quod secundum multos propositio vocalis non est vera nisi quia sibi correspondet mentalis vera sic quod omnis vocalis est vera cui aliqua mentalis vera correspondet. et quia eidem vocali possunt correspondere due mentales inconiuncte una vera et una falsa Ideo de eadem vocali concedendum est quod est simul vera et falsa ut patet de ista non deus est et de qualibet que distinguitur penes sensum compositum et diuisum vel de qualibet in qua ponitur terminus equiuocus. Alia opinio est quod nulla propositio eadem secundum diuersos sensus est vera et falsa id est quod omnis talis propositio est propositio plures sed propositio plures non est una propositio ergo non est propositio vera ergo non est vera neque falsa quod de veris aut falsis est propositio ¶ Contra primam opinionem arguitur sic verum et falsum sunt termini contradictionis ergo non verificat simul de eodem Secundo sic bene sequitur hec propositio est vera ergo ita est sicut significat. et sequitur hec propositio est falsa ergo non ita est sicut significat Sed impossibile est ita esse sicut hoc significat et non ita esse sicut hoc significat demonstrata aliqua propositio ergo impossibile est aliqua propositio esse simul veram et falsam ¶ Tertio si hec propositio est vera ergo non est falsa et vice versa hec propositio non est falsa ergo non est vera ergo de propositio ad ultimam conclusionem habere unam et simplicem responsionem. ¶ Quarto sic sequitur quod de aliquo liber propositio est vera quatenus est necessaria habere unam dubitare quia

nescimus an in mente alicui sibi correspondet mentalis falsa. Quia sic tenet quod aliquis sibi respondens sine obligatione haberet concedere falsum et negare verum hoc autem videtur absurdum igitur ¶ Sexto sic omne verum est simpliciter concedendum: nullum falsum est simpliciter concedendum ergo nullum falsum est verum et vice versa nulla propositio falsa est vera ¶ Septimo sic nullum verum in sensu in quo est verum est falsum in sensu in quo est falsum: sed omnis propositio vera est vera in sensu in quo est vera et omnis falsa est falsa in sensu in quo est falsa ergo nulla propositio falsa est propositio vera ¶ Octavo sic sequeretur quod ex vero sequeretur falsum arguendo hoc est impossibile et necessarium est impossibile ergo necessarium est impossibile et vice versa hoc autem quod arguitur a tota copulatione ad alteram eius partem et antecedens est verum igitur quod antecedens sit verum patet quia aliquod impossibile est hoc. hoc est impossibile et necessarium est hoc. hoc est impossibile et necessarium est impossibile: ¶ Item hoc est impossibile hoc scilicet deus est est necessarium et impossibile ergo aliquid impossibile est hoc. hoc est impossibile et necessarium ¶ Contra secundam opinionem sic arguitur si sic sequeretur quod de qualibet vocali que communiter reputatur propositio habere unum dubitare an esset vera vel falsa quia nos nescimus an sibi correspondeat una mentalis an plures: coniciens est absurdum igitur. ¶ Secundo sequeretur quod ad nullam conclusionem habere unam et simplicem responsionem. ¶ Tertio sequeretur quod nulla talis esset concedenda vel neganda. quod dubitandum esset de quibus an esset distinguenda Ad si dicat quod in mente respondentis

non sibi correspondet nisi vna me-
talis id quolibet tale simpliciter ha-
bet concedere vel negare. Contra se-
queretur quod respondens non distin-
guendo propositionem quam in vno co-
muni est multiplex sed eam sim-
pliciter concedendo vel negando be-
ne responderet quod in mente sua non
correspondet sibi nisi vera mentalis
non enim quod ignorat multiplicitate
eius consequens est falsum quod se-
cundum eandem opinionem propositio quam est in
vno communi multiplex non est vna pro-
positio sed plures. quare nec conce-
denda nec neganda. ¶ Ad rationes
contra primam opinionem. ¶ Ad primam
negatur ans. ¶ Ad secundam dicitur quod
propositio vera est que qualitercumque
secundum vnam significationem signifi-
cat ita est. Et propositio falsa est que secundum
aliquam significationem non qualiter-
cumque significat ita est et quod possibile est esse si-
cut significatur per propositionem secundum vnam
significationem et non taliter esse
qualiter significatur sed; aliam signifi-
cationem. id eadem propositio est vera et falsa
et non negatur quod illa sit quid nominis
propositio vere et false. Ad tertiam ne-
gatur consequentia quia oppositum
predicatum antecedentis non repugnat
predicatum antecedentis. Sed si debe-
ret esse bona consequentia sic argue-
dum esset hec propositio secundum
hanc significationem est vera et hec
propositio secundum eandem signifi-
cationem est non falsa ergo hec pro-
positio secundum eandem signifi-
cationem non est falsa et ultra hec pro-
positio secundum eandem signifi-
cationem non est falsa ergo hec pro-
positio non est falsa. Ad hoc respondet
concedendo primam et negando ultimam
nam primam prime significat quod de hac pro-
positione non verificatur in hac signifi-
catione hoc predicatum falsum. ¶ Ad
tertiam negat primam quod ad huiusmodi pro-
positiones respondendum est precise prout accipi-

untur in eodem vno. Ad hanc conceditur
quod aliquibus respondens sine obligatione
habet negare verum; scilicet esse verum sed
non in sensu in quo est verum et hoc ed
cedere falsum scilicet esse falsum sed non
in illo sensu in quo est falsum. Con-
tra ex dictis sequitur quod aliqua pro-
positio in sensu in quo est vera est falsa pro-
batur sic hec vera non deus est in vno sen-
su qui sensus vocetur a tunc hec pro-
positio in sensu a est vera et hec in sen-
su a est falsa ergo hec in eodem sensu
est vera et falsa. Ad hoc probatur hec pro-
positio est falsa et hec propositio est hec pro-
positio in sensu a: ergo hec propositio in sen-
su a est vera. Ad hoc respondet aliqui con-
cedendo primam. Sic sic hec propositio in
sensu a est vera. et hec propositio in sensu a
est falsa ergo hec propositio secundum eandem
sensum est vera et falsa. Ad hoc re-
spondet negando consequentiam. Sed
melius videtur esse respondendum
ad precedentem per negationem primam non
ei bene concluditur. Sed; sic concludi
ergo aliquid quod est hec propositio in sensu a
est falsum vel si prima conclusio tenet
da sit dicendum est quod ille est sensus conclu-
sionis et tunc ad replicam negatur prima
quod in conclusione ly in eodem sensu est
determinatio subiecti et pars eius. Sed;
in consequente replicam ly secundum eundem
sensum se tenet a parte copule ideo
non valet prima. Ad sextam negat maior
dicitur quod licet falsum non sit conceden-
dum in sensu in quo est falsum est tamen
concedendum quia hoc alium sensum ab-
eo in quo est falsum vel dicitur quod mi-
nor est vera de falso non multiplici-
¶ Ad septimam negatur maior im-
mo demonstrata aliqua propositione
multiplici hec est vera hoc est verum
in sensu in quo est verum et hoc idem
est falsum in sensu in quo est falsum.
¶ Ad octavam conceditur quod ex vno mul-
tiplici non tamen in eodem sensu in quo
est verum sequitur falsum ubi gratia ex
illo ante sed; quod est propositio copula.

tua cui⁹ ptes sunt hoc si impossibile et necessarium est impossibile: sed tur falsum. Sed non sequitur ex eo falsum; i sensu i quo e modalis de dicto copulato significas hoc dictu e impossibile hoc e impossibile et necessarium. Ad rōes factas 2as ascb az opinione. ad p^{ma} negat 2na qz ad quālibz pponem rñdendū e put accipitur in vltu cōi. qz si ignorem⁹ qz sit de aliq p^o vltu ignorātia nra nos redarguit et efficit vt male respondemus. Ad alios lib^r rñdetur. Cunctis p^{ma} conclusio hec diuisa est vera ex vero pōt se qui falsuz qz ex eo qd est vlt pōt eē verū pōt seq^r falsum ergo ex vero pōt sequi falsū cōsequētia tenet ab equalēti ad equalens. Secda conclusio hec est impossibilis ex vero sequi falsuz p³ p qd nois bone 2na: nā si a⁹ est verū ita e sicut p ipm significatur i signis est falsum non ita est sicut p ipm significat. ergo possibile erit ita e sicut significat p a⁹ dū nō erit ita sicut significatur p 2as: ergo cōsequētia nō est bōa. Secda sicut a⁹ e verū consequēs falsum tūc ante exite vero oppositū 2as erit verū ergo oppositū 2as nō repugnat a⁹. Ex q^o sequitur q nulla 2na est bona cui⁹ antecedens est verū in sensu in quo est a⁹ et tamō 2as est falsum. patet latē ex dictis. 3as si ita sit e ita sicut significatur per a⁹ in sensu in quo est antecedens et non est ita sicut significatur p 2as ergo 2na nō e bōa. Et cur p^o batur qz hec 2na est bona impossibile e te currere si tu potes currere et ei⁹ antecedēs est verū in sensu in quo est a⁹ et 2as est falsū sicutur minor p³ qz hec modalis e vera hec est impossibilis tu curris si tu potes currere et hec modalis e 2na quia si q^o at si tu potes currere hec est impossibilis tu curris ergo 2na est vera qz a⁹ sit verū in sensu in quo

est antecedens p³ qz antecedens e hec p^o tu potes currere. qz consequens sit falsuz p³ qz 2as est hec p^o positio hec est impossibilis tu curris: Ad hāc rationē rñdet qz illa consequentia est bona ad improbatores dicit primo qz nō bene relucitur. s³ debet sic cōcludi ergo aliqd qd e⁹ est veruz. Dicitur scdo qz si bñ cōcludat adhuc ppositio. e truncata et pfectibilis qz ibi ponit adiectiuū sine substantiuo. ideo si subiectum de ly vera sit p^o ita qz concludat ergo illa cōsequētia est vera ppositio cōcedit. si pfectiatur p ly consequentia ita qz sit sensus illa 2na e vera negatur consequētia dicitur tertio qz cur ly vera ponat sine substantiuo sibi adiuncto. ex eadem p^o te de vi sermonis substantiuū ei⁹ e illud qd ponitur in altera parte orationis qd est eiusdem calus general et numeri cur eo. ideo derigoze sermonis est sensus qz hec cōsequētia est vera 2na et hoc est falsum: quia tamen scb³ qstionē immediate p^o tacta aliqd verū est falsū i aliqd falsuz est verū ponat vna conclusio qz pp multitudinē; p^ois possibile sit a⁹ bone 2na eē verū 2as fa. tū cuiuslibz tñ bōe 2na cui⁹ a⁹ e x^m 2as est x^m i si alicui⁹ bōe 2na a⁹ est x^m in sensu i quo e a⁹ a⁹ erit verū i sensu i quo e 2na. Ad rōes ante oppositū. Ad p^{ma} cōcedit ex eo qd est vlt p^o esse verū sequitur falsuz s³ nūqz ex eo qd est verū sequitur falsuz. Secda ratio est p p^{ma} cōclusionē. Ad tertiā uerbat maior p^o e adēte et p^o batio bñ relucit p eodē tpe in adēte eadē p^o est bñ verar falsa s³ nō p^o dez tpe adēte: Confirmatio soluta est de dictis dicitur enim qz ista non eadem p^o positio quando est vera et quando est falsa: qz si sit eadem cōceditur qz ex vera potest sequi falsum verū scdo non

falsum non verum ¶ Ad quartam
 distinguitur q̄ bene sequitur q̄ vel
 antecedens ē vna disiunctiua cui⁹ p̄
 ma pars est ista cathogorica deus ē
 et sedā ē ista copulatiua tu es asinus
 ⁊ nullus deus est sic negatur q̄ be
 ne sequatur ⁊ sic conceditur an̄ scilicet
 verū. Aut antecedens est vna copu
 latiua cuius prima pars est ista dis
 iunctiua deus ē vel tu es asinus ⁊ se
 cunda est ista cathogorica null⁹ de
 us est et disiunctiua prime partis il
 lius disiunctiue et sic conceditur q̄
 bene sequitur et negatur q̄ in hoc
 sensu an̄ est verū licet enim antece
 dens sit verum secundum quod est
 vna disiunctiua nō tamē sed⁹ qd̄ ē
 vna copulatiua ⁊ in illo sensu eā an̄
 ¶ Ad quintam conceditur q̄na sed
 negat q̄ an̄ sit verū q̄ vna pars
 eius est falsa: l: manus mea non est
 clausa ad probationem dicitur q̄ il
 la negatiua significat q̄ i nulla par
 te hui⁹ ⁊ p̄p̄tis man⁹ mea ē clau
 sa licet ergo p̄ casū non sit clausa in
 illa parte i qua ego p̄ fero illam se
 cundam partē ē tamen clausa in il
 la parte tēporis in qua ego p̄fero
 eam manus mea est clausa et ideo
 illa negatiua significans q̄ in nulla
 parte tēporis p̄tis manus mea est
 clausa est falsa. ¶ Ad sextam negat
 maior q̄ cum illa sit negatiua con
 ditionalis ipsa non est q̄na sed solū
 significat oppositam suā esse bonaz
 consequentiā. Et ad p̄bationem ne
 gatur q̄na sed bene sequitur ex illo
 antecedente q̄ ipsa est vera p̄positio
 sed non sequitur q̄ sit bona cōsequē
 tia ad septimam similiter dicitur q̄
 illa nō ē q̄na cū significetur ibi solū
 impossibile illius q̄ne sit hō ē chime
 ra ⁊ sed est vna p̄p̄ cathogorica si
 gnificans q̄ hec est impossibilis si
 hō ē chimera ē. ¶ Ad p̄batem cōce
 ditur q̄ illa est vera p̄p̄ ⁊ nō bona

q̄na ¶ Ad octauā deditur q̄ illa cō
 sequentiā est bona sed negatur q̄ an
 tecedens sit verum et ad p̄bationē
 negatur q̄ precise antecedens signi
 ficet illam consequentiā esse bonā
 quia secundum q̄ superius dictum
 est omnis p̄positio significans con
 sequentiā aliquā esse bonā. et ita
 esse sicut significatur p̄ ei⁹ an̄ signi
 ficat q̄ns eē verū. Sic est autem q̄ il
 la p̄p̄ hec q̄na ē bona significat p̄e
 dicam consequentiā esse bonam
 ⁊ cū hoc significat ita eē sicut signi
 ficat⁹ ei⁹ an̄ ergo signat ita eē sicut
 significat p̄ q̄ns h̄ q̄ns signat ita esse
 q̄ ex ante vero sequitur q̄ns falsum
 et ita nō precise signat illā q̄nam eē bo
 nā. ¶ Ad nonam admittit casus con
 cedatur p̄missio illogism̄: negat
 q̄na q̄ plus est predicatū conclusio
 nis q̄ p̄dicatum maioris nā p̄dici
 catum maioris est h̄ falsum sed p̄
 dicatū conclusionis est hoc totū ali
 quid qd̄ ē falsum et non est falsum
 ⁊ hoc rōne reflexionis q̄ntis supra se
 quā nullā p̄missarum h̄ p̄p̄o cui
 tus declaratione nota q̄ hec p̄p̄ b
 ē falsuz et quelibet similis signifi
 cat se esse falsam et se non eē falsaz
 ita q̄ si totalis ei⁹ signatio ē b eē falsū
 et nō eē falsuz p̄ illa p̄positio sola
 tāntū signat sicut ista copulatiua fortes
 currit et her ē falsa. fortes currit sed
 hec copulatiua significat ita esse q̄
 for. cur. p̄ primam partē et nō esse ita
 q̄ for. cur. p̄ secundā partē ita etiā ista
 b ē falsuz significat ita eē q̄ b. ē fal
 sum ⁊ si sit nō est ita sicut significat
 si non ē ita nō ē falsū hoc totum si
 gnificat p̄p̄o ergo significat q̄ est
 falsum ⁊ q̄ non est falsum ⁊ ita ergo
 ille illogism⁹ fact⁹ ⁊ equaler hui⁹ de
 q̄ns te. ē falsuz b. est q̄ns alicuius
 consequentiē ergo b. est falsum et
 non est falsum. Et si dicatur q̄ so
 luz in conclusionē ponitur a parte p̄e

dicatur ly falsum conceditur q̄ soluz
 ponitur vocaliter ly falsum cor re-
 spōdet tamen mentali secūdu q̄ ip̄z
 est falsum et non est falsum cui mē-
 tali vel simili nulla p̄missarum eq̄
 ualet ¶ Ad decimā admittitur ca-
 sus et tunc dicitur quillo casu posito
 hec ē falsa qd̄libz xum ē a p̄z . qz si
 gnificat nichil aliud ab eē verum
 et per consequens signat q̄ ipsa nō ē
 hā sed significat q̄ nō est vera tunc
 signat q̄ non qd̄libz verū ē a. et ita si
 gnificat qd̄libet verū ē a. et nō qd̄
 libet x: ab a ē verū et nichil ē aliud
 ab a. nisi illa qd̄libet verum ē a. er-
 go hec ē vera quodlibet verum est
 a et ita significat se non esse veram
 et se esse veram ¶ Tunc ad formā ar-
 guendi r̄ndetur negādo q̄ bene se-
 quatur et cōceditur q̄ aīis ē verum
 Ad probationem dē. q̄ hic non ar-
 guit ab exclusiua ad suā vniuersa-
 le qz pp̄ reflectionē quā h̄z n̄s supra
 se ip̄m signat qd̄libz verū ē a et nō qd̄
 libet verum ē a: vniuersalis aut̄ il-
 lius exclusiue debet p̄cise signifi-
 care qd̄libz v̄m ē a. sicut est ista qd̄
 libet verum est a. supposito q̄ ibi ve-
 rum supponat pro alio ab isto ¶ Ad
 vndecimā respōdet q̄ consequētia
 ē bona et cōceditur qd̄ aīis est verū
 et negat q̄ cōsequēs sit falsū. ¶ Ad
 p̄batōes negat q̄ nichil scis esse hoc
 qz aliquid scis eē hoc: Ad probatio-
 nem cōcedit maiorē s̄ negatur p̄ma
 ps minoris. s. nullū ens qd̄ credis eē
 hoc scis eē hoc. Et si p̄bat̄ om̄e ens
 qd̄ credis eē hoc ē sortēs s̄ sortē nō
 scis eē hoc ergo nullū ens qd̄ credis
 eē hoc scis eē hoc. ¶ Maior p̄z qz hoc
 credis eē sortē ergo de qd̄ credis esse
 hoc ē sortē: Ad hoc respōdet negando
 maiorē qz hoc demonstrādo lapidem
 credo eē hoc x̄ tñ hoc nō ē sortēs. Ad
 p̄batōem conceditur aīis et negat
 consequētia ¶ Demonstrato enim lapi-
 de si querat an hoc credis esse hoc

Respondeo q̄ sic. ideo aliquod ens
 qd̄ credo eē hoc est hoc. ¶ Aliam p̄-
 bationem cōcedo q̄ nullū aīal scio
 eē hoc s̄ dico q̄ aliqd̄ non aīal scio
 esse hoc. ¶ Ad demonstrādo lapidez
 arguatur sic hoc scio esse hoc hoc ali-
 quod nō aīal. ergo aliqd̄ nō aīal scio
 eē hoc ¶ Ultra etiā dicitur q̄ aliqd̄ nō
 animal credo eē hoc. s̄ si credā hoc
 eē nō aīal ille ei simul scāt non aīal
 credo esse hoc. et non credo hoc esse
 nō animal propter appellationez ra-
 tiōis formalis: ¶ Ad duodecimā
 dicitur q̄ casus nō ē possibilis quia
 ad casū sequūtur iste due sortes de-
 cipitur et sortes non decipitur vt p̄
 us deductū ē: Admissio tñ casu con-
 ceditur p̄ia et negatur q̄ antecēdēt
 sit verum Ad probationez negatur
 q̄ sortes non decipitur ad probatio-
 nem negatur secunda pars qz sortēs
 p̄cise credēdo q̄ aliquis hō deci-
 pit̄ eū alia parte casus credit se de-
 ci pi et nō decipi p̄z qz licet sortes p̄cise
 credat hūc p̄positioni aliquis hō
 decipit̄ explicite tamen rei significa-
 te credit sortē decipi et non decipi:

Veritur vtrum a p̄posi-
 tione habente plures cau-
 sas veritatis ad aliam ha-
 bentem pauiores valeat consequē-
 tia. ¶ Arguitur q̄ sic a negatiua ad
 affirmatiuam est bona r̄ia et tñ ne-
 gatiua plures causas veritatis ha-
 bet q̄ affirmatiua igitur aīis patet
 qz bene sequitur non sortes currit x̄
 plato disputat ergo sor. n̄ v̄l plato si
 disputat. ¶ Itē sequit̄ sor. cōtingit
 ad vtrūlibet non esse ergo sortes cō-
 tingit ad vtrūlibet esse: Itē se-
 quitur nullus deus ē ergo deus est
 ergo exnegatiua sequitur affirmati-
 ua ¶ Itē ad idem bene sequitur iste
 qui est alinus non est alinus ergo
 iste est alinus antecēdens patet qz
 in aīte sit due cōpositōes q̄rū p̄ma

predicatum p nullo eodem suppo
 nit ergo est ita sicut significat Se
 quitur tertio q aliqua negatiua et
 aliqua affirmatiua hnt eadē causas
 veritatis. p3 in ipotheticis de disti
 ctua negatiua et copulatiua affir
 matiua que equiualeēt. p4 iste oino
 ex eis dē causis iferūtur nō loz. cur
 et plato disputat: et loz nō currit et
 plato non disputat qd patet bene se
 quit̄ subiecta illaz ppōnum cathe
 gozicaz ex qb̄ ille ipotheticē consi
 tuūtur et pdicata earū dē nō suppo
 nūt pro eodem ergo vel ita est sicut
 ille ipotheticē significāt claz ē eniz
 q nichil aliud requiritur ad verita
 tē illi copulatiue loz. nō cur. et pla
 to non cur cū quelibet pars eius sit
 cathogozica. negatiua clarū ē ēt de
 distiunctiua negatiua. Idē etiā p3 d co
 pulatiua negatiua et distiunctiua affir
 matiua. ¶ Sequitur quarto q ppō
 de termino cōi nō distributo habet
 plures causas veritatis q ppō de
 termino distributo ceteris paribus
 p3 q2 ppō d termino cōi nō distribu
 to h3 tot causas veritatis quot sūt sup
 posita illius termini: vt hec hō cur
 tot causas habet veritatis quot sunt
 homines sed propositio de termino
 cōi distributo ex parte illius termi
 ni nō habet nisi vnā causam verita
 tis scilicet q sit vera p omnib⁹ sup
 positis. ¶ Sequitur quinto q propo
 tiode termino cōi supponēte cōfuse
 tantū habet plures cās veritatis q p
 positio de termino p̄muni supponē
 te determinate ceteris parib⁹ patet
 qz ad veritatē hui⁹ omne b est a suf
 ficit q omne b sit hoc a vel illud vel
 illud s3 ad veritatē hui⁹ a ē omne b
 requiritur q omne b. sit hoc. a vel
 omne b. sit illd a. Item ad veritatem
 hui⁹ omne b ē a. sufficit q hoc b. sit
 illd a. et illud b. sit illud. sed ad veri
 tatem hui⁹ a est omne b. requiri
 q a sit illud b et illud et illud. et sic

de aliis Sexto sequitur q propo
 sitio de nullo termino distribut
 res causas habet veritatis q. p̄o
 sitio de aliquo termino distributo
 ceteris paribus cōparando scilicet
 affirmatiuas ad affirmatiuas et ne
 gatiuas ad negatiuas: et eodez mo
 do intelligendo propositio de vno ter
 mino distributo et altero supponē
 te determinate vel confuse habz plu
 res causas veritatis q p̄positio de
 vtroqz termino distributo ceteris pa
 ribus. ¶ Tunc pro responsione ad
 questionem sit prima conclusio.
 ¶ Propositōes habentes eadē
 causas veritatis mutuo se inferunt
 p3 sic. sint a et b. due ppōes. et c et d
 sint due cās veritatis tunc probat q
 ad a sequitur b. si est a et d. lū a p
 positōe ad suas cās veritatis si sint
 c et d est b a causis veritatis ppōis
 ad veritatē p̄positōis ergo de p̄mi
 mo ad vltimū si est a est b et intelli
 gendo per esse a et esse b: a sicut a
 significat et esse ita sicut b significat
 Ex qua conditione sequitur primo
 q negatiua distiunctiua et copulati
 ua affirmatiua de partibus contra
 dicentibus mutuo se inferunt et si
 militer copulatiua negatiua et disti
 ctua affirmatiua de partibus con
 tradicentibus patet: quia habēt eadē
 causas veritatis. vt patet per
 tertium correlarium.
 ¶ Secunda conclusio Omnes pro
 positiones se mutuo formaliter ife
 rentes habent eadē causas veri
 tatis patet: quia si plus requiritur
 ad verificandum vnā q aliā vnā p̄
 esse vera alia exite sūt et ita nō mu
 tuo se iferūt q si se iferāt forta sīs
 quia vnā est impossibilis alia ne
 cessaria. hoc tamen non est formali
 ter. ¶ Tertia cōclusio non ab omni
 propositione habēte pauiores cau
 sas veritatis ad propositione hntē

plures est bonazia patet qz hec ois
 alius currit hz pauciores cas veri
 tatis qz ista nullus homo currit vel
 qz ista ho currit et tamen prima no
 inferit aliquam aliam. **¶** Quarta con
 clusio ab oi ppone habente paucio
 res cas veritatis ad ppositione ha
 bent plures du tam ille pauciores
 sint pars vel ptes sine sint aliq illa
 ruz pluriu est bona zia p3 si a ppo
 lino hns vnam cam veritatis helle
 et b sit ppo habes cam veritatis
 eu hoc multas alias causas verita
 tis tuc pbatur qz ad a sequitur b si est
 a est c si est c e bergo si e a e c Ex quo
 sequit primo qz ab oi ppone deter
 mino supponere qz se distributive
 ad ppositione de termino supponere
 no distributive ceteris paribus est
 bona zia p3 ex dictis. **¶** Sed sequit
 tur qz ab oi ppone de termino sup
 pone de termino ad ppositioe de
 termino supponere cofuse tm cete
 ris paribus est bona zia. patet ex
 dictis. **¶** Sequitur tercio qz a ppo
 de vtroq termino distributo sequit
 esse aliu. **¶** Illi tamen dicunt qz be
 propo de nullo termino distributo se
 quitur etiam ppositio de altero
 termino distributo ceteris paribus
 patet ex dictis. **¶** Quinta conclnsio
 apz ppositione habente plures cau
 sas veritatis ad ppositionem ha
 bentem pauciores no valet zia fo
 maliter patz quia si antecedens het
 plures cas veritatis qz sequens po
 natur qz illa ca veritatis qua habet
 vltra cofequens vocet b. **¶** Cui si qua
 litercuqz significat p antecedens ita
 potest esse absqz hoc qz sit qualiter
 cuqz significat per zns ergo conse
 quentia non valet ans. p3 qz posito
 solo b esse est: ita qualitercuqz signi
 ficatur p antecedens sed posito solo b
 no est ita qualitercuqz significat p ans
 ergo qualitercuqz significatur p ans
 potest esse absqz hoc qz sit ita quali
 tercuqz significat p cofequens. **¶** Ex

qua cofusione sequitur qz a ppo de
 termino non distributo ad ppositio
 nes de termino distributo no valet
 consequentia ceteris paribus. **¶** Se
 quitur sedo qz a ppo de termino
 supponere cofuse tantu ad propo
 sitione de termino supponere deter
 minate no valet formaliter sequen
 tia patent cofrelatia ex dictis.

¶ Ad rationes ad primam zcedit
 ruz negat qz ex negatiua formalit
 ter sequitur affirmatiua. **¶** Ad sedam
 tertiam probacione ansis dicit qz antecede
 ns oim causas veritatis habet. **¶** Ad
 tertiam probacione con ceditur qz
 est gratia materie sed non gratia
 forme. **¶** Ad quartaz ppositionem
 dicitur qz non sequitur et licet illa
 habeat duas ptes qua
 rum prima re: qz tamen negatio se
 quens facit qz ppositio negatiua ido
 impedit ne ppositio asserat hunc
 ppositio negatiua imo ansis dicit qz be
 negatiua sed vocant ea in negatiua
 pregnantem eo qz affirmatiua in
 negatiua sit potentioz
 ad inferendum qz affirmatiua r ra
 tio cofcludit opposit um nam ratio
 illa cofcludit qz sole negatiue no n
 possunt inferre negatiua sed nega
 tiue egent auxilio affirmatiue sole
 runt. **¶** Ad secundaz ratione conce
 ditur qz bene sequitur gratia mate
 rie sed no gra forme. **¶** Ad tertian
 declarando qd sit habere cam veri
 tatis et quomodo falsa habet causam
 veritatis et quomodo no.

Meritur vtrum ab infer
 ori ad superius affirma
 tiue r si distributio va

leat qñ a: **A**rguitur primo q nō qñ
 si sic vñ teneret gratia forme vñ gra
 tia materiele sed nullā potest dici igit
 tur: **N**on gñā forma. qz non tenet i
 oibus terminis scilicet forma argu
 endi recita. **H**ec gñā materie. quia
 siue superi⁹ habeat significata p q
 bus supponit siue nō. tñ cōl. quētia
 ab inferiori ad superius semper est
 bona: **S**emper eam hcc ē bona ho
 mo currit. ergo aial currit: **S**c
 eundo sic. **I**n omni cōsequencia ar
 guitur a ppōe q est antecedens ad
 p. p. op. o. n. o. n. e. m. que est consequens
 sed nulla illarū p. p. o. p. o. s. i. t. i. o. n. ā. est su
 perius vel inferi⁹ ergo i nulla argu
 menta tñc arguit ab inferiori ad su
 perius. **T**ercio sic hic arguit ab in
 ferioi ad superius affirmatiē et si
 ne distributiōe sortis differt ab ali
 no ergo differt ab aiali & tamē qñā
 nō valet igit maior p. s. i. nō hoc ma
 xime eēt ppter negationē inclusam
 in ly differt sly dñt nullā negatōez
 includit igit minor p. q. vñ eēt negā
 vel infinitas **N**ō negans tñ p. r. i. o. qz
 tñc faceret ppōez negatiua. i. n. f. i. n. i. t. u.
 do. qz tñc ista nō deberet cōcedi ab
 hoie differt hō eo q tertia exponēs
 deberet esse ista hō nō ē hō: **H**ec in
 finitas qz nō videtur qd ifinitat ni
 si ly alino. & tñc ille obliquus alino
 supponeret p oibus aliis ab alino
Quarto sic. nō sequit⁹ sor. est ma
 gister parisi⁹ ergo. sor. ē hō parisi⁹
 nec seq⁹ t sor. e. vidēs pisi⁹ ergo ē aial
 parisi⁹ & tñ arguit ab inferiori ad su
 per⁹ qz atermio illato ad terminū
 inferēs nō cōuertit⁹ subsistēdi qñā
 qz seqtur ē mag⁹ ergo hō lz nō extra
Ite seqtur ē vidēs ergo aial lz nō e
 zera **Q**uinto nō seqt⁹ parisi⁹ & ro
 me vendit vinū ergo parisi⁹ & ro
 me vendit aliqd qz añs est verū & qñs
 falsū qz qñs sit f. i. n. i. t. p. z. b. i. seqtu r pa
 risi⁹ & rome vendit aliqd ergo pisi⁹
 & rome vendit hoc vñ hoc & sic de aliis

et ultra ergo hoc vñ hoc & sic de aliis
 vedit parisi⁹ et rome lz qñs ē f. i. n. i. t.
 igitur **I**tem seqtur pisi⁹ et rome
 veditur piper ergo in his duab⁹ ciui
 tatib⁹ vendit piper qñs em ē f. i. n. i. t.
 qz ifecūda ly piper supponit deter
 minate **S**exto nō seqtur pmitto tñ
 bi equū ergo pmitto tibi animal:
 qz pp appellatiōez rōnis formalis
 sensus añtis ē pmitto tibi equum
 secūdū rceptum specificū et distin
 ctū equi lz scilicet qñtis ē facio tibi p
 missione secūdū rceptū gñalē ois
 aialis et ita pōt esse qualitercūqz si
 gñificatur p añs absqz hoc q sit ita
 sicut significatur per qñs: **I**tem
 nō sequitur dubito te eē hoīem er
 dubito te eē aial añs ei ē verū et cō
 sequēs falsum aliquo casu posito
Septimo non sequitur aliud q
 sortes et nichil aliud q sortes est
 plato. ergo aliquid & nichil aliud
 q sortes est plato et tamen arguit⁹
 per regulam qz aliud est inferius ad
 aliquid q autē nō sequatur patet
 qz qñs est falsum vt notū est et ante
 cedens ē vey quod p. z. quia plato ē
 plato minor pbatur quia bene seq
 tur demonstrando sor. hoc est sortes
 et nichil aliud q sortes. et aliud ab
 hoc ē plato ergo plato ē aliud q sor:
 nichil aliud q sor. & plato ē aliud q
 sor. et nichil aliud q sor. ergo aliud
 q sortes & nichil aliud q sor. est pla
 to **I**te patet p exponētes plato ē
 et sortes nichil aliud q sortes est et
 plato non est sort es et nichil aliud
 q sortes **E**t confirmatur concludē
 ti tibi et cui libet cōcludenti tibi tu
 es idem ergo alicui et cui libet con
 cludenti tibi tu es idem. **N**am
 posito casu qtu concludas cui libet
 in aliquo arg. iumento. cētiam q
 libet homo tibi concludat tunc na
 tum est consequens esse falsum et
 antecedēs est verum quia tu es idē.

tibi et tu es cōcludens tibi et cui-
bet cōcludenti tibi ergo cōcludenti ti-
bi et cui libet cōcludenti tibi tu es idē
¶ **¶** Octauo nō sequitur for̄ incipit eē
homo albus ego incipit eē homo et tñ
arguitur ab inferiori ad superi⁹ cū
ly homo albus in min⁹ sit q̄ homo
Et cōfirmatur nō sequit̄ homo al-
bus est ens p̄ acc̄ns ergo hō est ens
per acc̄ns hō albus est oratio imper-
fecta ergo hō est oratio etc. ¶ **¶** Non-
non sequitur. iste homo quiescit de-
mōstrando lapidē ergo homo quie-
scit et tamen arguet̄ ab inferiori ad
superius. ¶ **¶** Decimo nō sequit̄ ali-
quis hō est ois hō ergo aliqd̄ aialē
omne aialē tamen arguitur ab in-
ferior ad superi⁹ igit̄ q̄ nō sequatur
patet: quia posito q̄ nō sit homo iste
si for̄ teset sint plura aialia antec-
dens est verū et 2^{ns} falsum q̄ autē
arguatur per regulam patet q̄ hō
est inferius ad animal. ¶ **¶** Undecimo
non sequitur quodlibet ab homine
differēs currit ergo q̄libet ab aial-
li differēs currit et tñ arguit̄ ibi ab
inferior ad superius sine distributi-
one igitur. maior patet quia posito
casu q̄ sint solū duo animalia for̄-
tes et brunellus et nichil aliqd̄ sit in
mūdo et currat brunellus et nō for̄-
tes aīns est verū q̄libet ab hoīe dif-
ferēs currit: patet q̄ brunellus cur-
rit et brunellus est q̄libet ab homi-
ne differēs. ergo quodlibet ab ho-
mine differēs currit et tamen 2^{ns}
est falsus: patz quia contradictoria
eius ē vera: scz aliquid ab aiali dif-
ferēs non currit: quia fortes non
currit. fortes est aliqd̄ ab aiali dif-
ferēs: ergo aliqd̄ ab aiali differēs
non currit. Si autem dicatur q̄ illa
non est cōtradictoria qz animalia
in nulla distribuitur s; ista aliquid
agrolibz aiali differēs non currit
tunc pbatur q̄ illa sit vera est vna
eaz: qz pura negatia de melle et de

presenti cuius subiectum pro nullo
supponit. ergo est vera assumptum
patet. quia in casu positio nichil est
qd̄ sit a quolibz aiali differēs. Duo
decimo non sequit̄ ois homo vidēs
hominē currit ergo ois hō vīdēs
animal currit et tamen arguitur ab
inferiori ad superius affirmatiue et
sine distributiōe nā hoīez est inferi-
us ad aiali igit̄ maior pz qz posito
casu q̄ for̄. et plato sint oēs vidētes
hoīez curra. et: cicero videat bru-
nellus et sc̄cat tñc aīns est veruz et
2^{ns} falsum igit̄. ¶ **¶** Tridecimo nō seq̄-
tur quilibet aial⁹ for̄ currit ergo q̄
libet aialius hominis currit. Simi-
liter non sequitur quelibet singula-
ris huius vniuersalis est vera ergo
quelibet singularis alicui⁹ vniuer-
salis est vera. ¶ **¶** Quartodecimo non
sequit̄ si tu es hoc aial tu es alius
ergo si tu es animal tu es alius
et tamen arguitur ab inferiori etc.
Similit̄ non sequitur si fortes cur-
rit homo currit et tamen arguitur
etc. ¶ **¶** Quindecimo non sequitur
omnis homo p̄ter for̄: currit ergo
omnis homo p̄ter for̄. mouetur et
tamen arguitur secundum regulā
ex parte predicati igitur maior patz
quia positio q̄ fortes nō currit. sed
alteretur vel aliquo motu qui non
est curtus moueatur tñc antecedēs
est veruz et 2^{ns} falsum qz sequetur
ois hō p̄ter for̄ mouet̄: ergo for̄ non
mouetur qd̄ falsus ē q̄ aut̄ arguab̄
sine distributione pz qz hoc pdicatu
currit et hoc pdicatu mouet̄ sup-
ponūt̄. ¶ **¶** Sextodecimo non
sequit̄ ois hō p̄ter for̄ cur ergo om-
ne aial p̄ter for̄. cur. et tñ arguit̄ ab
inferiori etc maior nota ē et minor p̄-
batur q̄tum ad illā partē q̄ argui-
tur sine distributione. qz nec ly ho-
mo nec ly aial distribuit̄ qz nō 2^{ns}
git fieri defectus copulatiue ad ife-

etora eorum. **C**irca non sequitur oem currens preter hoiem est albus ergo oem currens preter hoiem est coloratus quia ad rñs sequitur q nullus homo e coloratus. **C**irca non sequitur non ois homo preter solem non cur. ergo non ois ho pter hoiem non cur. et tñ arguitur ab inferiori ad superius sine distributione. igitur **S**epimo ratio non sequitur loz. incipit ee alb⁹ ergo loz. incipit ee colorat⁹ ergo ab inferiori ad superius sic distributione non valet rñs. **R**e non sequit ois homo in qrum rationa us est risibilis. ergo ois ho in qrum risibilis est risibilis qz añs e veru et rñs sñm et tñ arguit ab inferiori ad superius sic distributione igitur mioz patet qm ad alias ptes q arguat sine distributione qz si ip ronale distribuatur tñc bene sequitur omis ho in qrum ronalis est risibilis ergo ois ho in qrum ho ronalis est risibile a supio et ad inferi⁹ cu distributione et rñs rñs non valet qz añs est veru et rñs falsum igitur. **I**n oppositu e cois oim logi coru rñs: pzo questione nota q inferioris et super⁹ non capiunt hic pte intentionalis vt significat dñs loco: rñ sed accipiunt scde intentionalis vt significat terminos magis coes r terminos min⁹ coes. **L**apido aut scde intentionalis tñc vñu signu pot ee inferioris ad aliud pmo insignificando sed non igno. **A**llud aut de supius insignificando et non in rñdo ad aliud qd min⁹ significat q aliud lz tñ ad qd cuiq sequitur vñuz et aliud et hoc iste termin⁹ signu coloratu e. fer⁹ ad lignu qz lignu coloratu significat plures plignu lz ad qd quid sequit vñu sequitur aliud. **S**ecundo dicitur super⁹ ad aliud i rñdo lz non insignificando sicut abstractu et rereu. **P**az bn sequitur iste e alb⁹ ergo albedo est in eo. sed non e contra sequitur isti inest albedo ergo e alb⁹ vt pote si sibi inest in gradu remisso valde. **C**ertio ali

qd de supius ad aliud insignificando et rñdo et sic iste termin⁹ alai e supius ad istu terminu homo r terminus mod⁹ accipiendi est pzo rñ ali sunt nimis ad voluntate r pter vñu. **N**otandu scdo q non ome illud e supius ad illud a quo non conuertitur subitendi r sequens qz tñc iste terminus deus esse fer⁹ ad istu terminu lapis. qz sequitur lapis est ergo deus est sed non e contra de⁹ est. ergo lapis est: **S**ed dicitur super⁹ ad aliud illud qd supponit vel supponere fit p oi illo p quo aliud pot supponere et cum hoc pzo alius vt animal est superius ad homines quia pzo quocunq supponit homo pzo illo supponit vel supponere pot alai: alai aut pzo nullis potest supponere pzo quibus non potest supponere homo. **N**otandu vlti⁹ q duplex est super⁹ scz eñale et accidentaliter superius essentialiter e illud qd e eius de pdica mēti cu inferiori qd scz de ipso q dicitur et eñaliter et vniuersaliter q dicitur de ipso et non conuerso. **S**z super⁹ accidentaliter e illud qd de suo inferiori q dicitur et accidentaliter pdicatur non e conuerso et hoc est illud quod fit infer⁹ per aliquam determinationem sibi accidentaliter vt alai albus i ferius est p accidens ad hominem: **E**t tñc multiplex determinatio alii cuius memin⁹ qda est que nulla facit restrictiones termini cui adingit vt rationale respectu hois. **A**lia e de terminatio distrahens q facit terminu supponere p suo significato min⁹ principali p quo scz non supponeret si per se poneretur vt pictus respectu hois. **A**lia est alienas q facit terminus p nullo significatorum suoz supponat vt hñibile respectu hominis. **A**lia est diminuens et est illa que facit terminum significare minozem partem q significaret si per se poneretur iste enim termin⁹

albus per se positus significat rem
pro maiori parte albam sed cum di-
citur albus secundum dentes deter-
minatio illa facit ut terminus signifi-
cet rem pro minori parte. Illa est am-
plias que facit terminum supponere
pro multis pro quibus non suppone-
ret respectu copule o presenti ut mox
tunc et sic de alio. Similiter hoc quod
est si est rationale facit talia supponere
pro lapide et pro omni ente inanimato
quo non supponeret si per se poneret.
Alia est determinatio restringens que fa-
cit terminum supponere pro paucioribus
sed pro eisdem. Quod si per se poneret et ab il-
la determinatione sit terminus inferior ad
alium et non ab alio. Non a parte quia illa
facit terminum determinabilem cuius eo cui
adiungitur. Non ab alio quia facit ter-
minos magis coes vel dispersos et re-
pugnantes ut per copulam o presentem non
possunt de le inuicem verificari ut homo
pietis et homo mortuus et homo.
Notandum est ulterius quod aliquan-
do arguitur ab inferiori ad superius
sine distributione sed simul et per eam-
dem consequentiam arguitur a superio-
ri ad inferiori sine distributione
et ab inferiori ad superius cum di-
tributione verbi gratia si sic argui-
tur omnis homo habens albedinem
currit ergo omnis homo habens co-
lorem currit secundum unam opini-
onem neque albedinem neque colorem
distribuitur: id eo arguitur ibi ab in-
feriori ad superius sine distributione
neque tamen secundum eandem opi-
nionem etiam non valet consequentia
quia in eadem consequentia arguitur
ab inferiori ad superius cum distri-
butione nam habens albedinem est
inferius ad habens colorem et argui-
tur cum distributione utriusque. Illa
autem consequentia mala que cum bona
clauditur aliquando est explicite po-
sita ut in exemplo posito. Aliquan-
do vero implicite et videtur naturaliter inclusa

ut contingit in quibus factis ex pro. b.
exponibilibus verbi gratia si hic ar-
guatur ab inferiori ad superius sine
distributione: sortes incipit esse
albus: ergo incipit esse coloratus quia
neque album neque coloratum ibi di-
struitur quia tamen illa includit
unam animam consequentiam in qua
arguitur ab inferiori ad superius cum
distributione scilicet ista: sortes im-
mediate ante hoc non fuit albus er-
go immediate ante hoc non fuit colo-
ratus. ideo predicta ratio non valet.
Notandum quarto ad videndum quod
arguere ab inferiori ad superius quod ar-
guere ab inferiori ad superius est ar-
guere ab antecedente in quo respec-
tu alio predicati vel subiecti ponit
terminum inferiori ad rati in quo ce-
teris manentibus eisdem loco terminum
inferioris ponitur terminus superio-
ri. Verbi gratia sortes currit ergo
homo currit: sortes videt huius ergo
sortes videt animal. Et quo sequi-
tur quod arguere ab inferiori ad superius
non est arguere ab ante quod est in se-
rius ad consequens quod est superius. pro-
pterea quia ante et rati sunt appoes in qui-
bus non reperitur ratio inferioris et su-
perioris. Secundo sequitur quod argu-
endo ab ante incur subiecto ponit
terminum inferiori ad rati in cuius pre-
dicato ponit terminum superius non
arguitur ab inferiori ad superius: ut
si sic arguatur sortes currit ergo equus
est homo quia non cetera manent eadem.
Tercio sequitur quod si fiat variatio i-
ferioris et superioris in sui ceteris ma-
nentibus eisdem non arguetur ab inferio-
ri ad superius. et inde est quod bene
sequat cuiuslibet hominis animal currit et
asinus est hominis ergo cuiuslibet hominis
asinus currit et tamen non sequitur cuiuslibet
hominis animal currit et asinus est homi-
ni ergo asinus cuiuslibet hominis currit
et ita: ergo arguere ab inferiori ad
superius est id quod dictum est. Cuius sit

prima conclusio. ¶ Dispositio qua sic arguitur affirmative ab inferiori ad superius sine distributioe q nec formaliter nec virtualiter arguit a superiori ad inferi⁹ sine distributioe vel ab inferiori ad superius cu; distributione aut etiā ab inferiori ad superius negative in terminis psonaliter supponētib; est bona dispositio. Dicitur primo affirmative q; dispositio qua arguit negative nō est bona formaliter. vt nō sequitur hō non currit ergo animal nō currit. s; d; hoc statim post dicitur sine distributione quia talis consequentia similiter nō valet. Dicitur q; non formaliter arguatur et q; si predicta consequentia esset consequentia aliqua pdictarum ipsa nō valeret vt patuit supra. Dicitur nec virtualiter ppter eandem causam. Dicitur terminis psonaliter supponētib; defecta cui⁹ nō sequitur hō est spēs ergo animal est spēs. Ex hac conclusioe sequitur primo q; ab inferiori ad superius negative et distributioe nō valet dispositio p; nō sequitur equ⁹ nō est homo ergo equ⁹ non est animal. ¶ Secundo sequitur q; ab inferiori ad superius affirmative et cū distributione nō valet consequentia patet nō sequitur omnis homo currit. ergo omne animal currit. ¶ Tertio q; ab inferiori ad superius negative et sine distributione non valet formaliter dispositio patet quia non sequitur homo nō currit ergo animal non currit antecedens patet quia posito casu q; sint solum tria animalia scilicet equus bos et leo et illa currant tunc in illo casu animal est verū sc; hō nō currit q; homo nō est ergo hō nō currit. Itē nullus hō currit ergo homo nō currit et tñ dispositio est falsus sc; animal nō currit p; sic q; cōtra dictioem eius est verū sc; omne animal currit hic bos cur. hic leo cur. hic equ⁹ cur. et nō sūt plura animalia ergo omne

animal currit est tñ bona dispositio vt nunc quia p; d; ipse p; quo inferius supponit p; d; aliquo animal nō potest esse verū sine dispositio. vnde ex copulatioe cōstituta ex illa negatioe de termino inferiori et propositione categorica affirmative significativa est dispositio inferiori dispositio simpliciter bona sequitur negatio de termino superiori vt simpliciter sequitur hō nō currit et homo est ergo animal non currit q; impossibile est animal esse verum sine consequente. ¶ Patet quarto quia ab inferiori ad superius sine distributione in consequentia in qua simul formaliter arguit ab inferiori ad superius cū distributione vel a superiori ad inferiori⁹ sine distributioe nō valet consequentia defecta cui⁹ nō sequitur quilibet videns albu⁹ currit ergo quilibet videns coloratu⁹ currit q; licet albu⁹ sit inferius ad coloratu⁹ et neutru⁹ secundū vnā opinionē distribuit tamē videns albu⁹ est inferius ad videns coloratu⁹ et arguit cū distributione vtriusque. ¶ Patet quinto q; ab inferiori ad superius sine distributione in dispositioe in qua clauditur virtualiter vnā conclusio in nā arguit ab inferiori ad superius cū distributione vel a superiori ad inferius sic distributioe nō valet dispositio et hui⁹ instātia habet in decima quinta et decima septima rōnib; et etiā in cōfirmationib; sexte decie rationis. ¶ Secūda conclusio omnis dispositio nā arguitur a superiori ad inferiorius negative sic tñ q; negatio feratur sup terminū superiorē q; nec formaliter nec virtualiter aliquā aliam malā dispositioem includit ē bona. Et notāter dicitur negative quia affirmative nō v; nō enī sequitur animal currit ergo hō currit. Notāter d; q; negatio feratur supra terminū superiorē q; nō sequitur animal nō currit ergo hō non currit nā quilibet hōie currite et e quo deserte animal est verū et dispositio falsus dicitur dispositio et ppter eas dictas

in precedenti cōclusionē ¶ Tertia
 cōclusio ois cōsequētia qua arguit
 affirmatiue a superiori ad inferi⁹ cum
 distributione et cū constantia subie-
 et cōsequētis q̄ nullā malāz q̄nā
 includit ē bōa d̄; distributiue q̄ si si
 ne distributiue argueretur nō va-
 leret q̄nā. vt non sequitur animal
 cur. ergo hō cur. dicit cū cōstan-
 tia non valet q̄nā: vt non sequitur
 oē aial cur. ergo soz. cur. s; sic d; ar-
 guit oē aial cur. et soz. ē ergo soz. cur.
 dicit q̄ nec soz. maius ē ppter cas
 p̄i⁹ et p̄stas ¶ Cōtra tertiū cor-
 rēctum prime cōclusionis q̄nā ad se-
 cundā eius partem q̄ in snia ponit
 q̄ ab inferiōri ad superi. us negati-
 ue et sine distributiōe posita cōstan-
 tia inferiōris ē bona q̄nā: Sic argui
 tur nō sequit̄ tm̄ substantia nō ē acci-
 dēs et substantia ē ergo tm̄ aliqd̄ nō
 ē accidēs et tamē arguit̄ secundū p̄di-
 ctam regulā igit̄ minor ē nota et ma-
 ior p̄batur q̄ aīns talis q̄nā ē verū
 et q̄nā s̄m̄ ergo q̄nā nō valet q̄ aīns
 sit verū; p; per exponentes substan-
 tia nō est accidēs. et q̄dlibet aliud a
 substantia ē accēs q̄ autem q̄nā sit
 s̄m̄ p; similiter per exponentes tm̄
 aliud non est accidēs. aliqd̄ non
 est accidēs et q̄dlibet aliud ab auo
 ē accidēs: ita tm̄ sc̄da exponens est
 affirmatiua cuius subiectū p̄ nullo
 supponit hoc tm̄ aliud ab auquo d̄
 nullo ē verificabile. ¶ Inoppo-
 sitione arguit̄ per ea que dicta sunt et ratio-
 ne p̄batur ad copulatiuam q̄ ē aīns
 sequitur vna alia copulatiua que
 infert consequens talis consequen-
 tē ergo aīns infert q̄nā aīns p; ex copu-
 latiua que ē aīns l. ita homo nō cur-
 et homo est animal sequitur ita co-
 pulatiua aliquid ē aial et illud nō
 cur. ita sequitur hō ē aial et hō nō
 cur. ergo hō ē aial qd̄ nō cur. et vi-
 tra ergo hō est animal et illud non
 cur: et vltra ergo aliqd̄ aial nō cur et
 ergo de p̄mo ad vltimum sequitur et
 d; extra hoc ista qd̄ dictū ē q̄ seq̄t.
 hō nō currit. et hō ē aial ergo aliqd̄ ē
 aial et illud nō cur. et ē extra sequētē
 q̄nā; de qua ē idē iudiciū istat̄ p̄d̄ se
 quitur hō nō cur. et hō ē hō alb⁹ ergo
 aliquid ē hō alb⁹ et illud non currit
 posito e casu q̄ quilibet hō alb⁹ cu-
 et aliquis nō albus quietat aīns est
 verū et q̄nā falsum ideo tali argu-
 mentationi d; tale addit̄ relatiuum
 identitatis: Ad hoc respondetur cō-
 cedēdo q̄ ista vltima cōsequētia nō
 valet q̄ nō additur relatiuum idē
 titatis vel signum vniuersale nam
 vtraq; istarū ē bona aliquis hō nō
 currit et idē hō est alb⁹ ergo aliq̄s
 hō albus nō currit et ista hō nō cur-
 et ois hō ē alb⁹ ergo aliquis homo
 et ita sufficit additio
 signi vniuersalis. et quia sc̄da p
 positō particularis p̄ qua significat̄
 cōstans inferiōris equiualeat vni vni-
 uersali s̄o talis consequentia ē bōa
 ¶ Ad rōnem ante factā receditur q̄
 q̄nā illa nō valet quia ipa ē q̄nā vir-
 tualiter vnam aliam consequentiā
 includens in qua arguitur a superi-
 oris termino inferiōri p̄ nullo sup-
 ponētē que q̄nā nō valet. verbi gr̄a
 includit ita qd̄libet aliud a substan-
 tia est accēs. ergo qd̄libet aliud ab
 aliquo est accidēs aliud a substantia
 est superius ad aliud ab aliquo sal-
 tē i. cōsequēdo licet non in suppo-
 sitione et ly aliud ab aliquo p̄ nullo sup-
 ponit iō talis q̄nā nō valet sicut ista
 consequētia non valet. omē aial cur-
 rit ergo ois hō cur: q̄ subiecto q̄ntis
 p̄ nullo supponētē aīns p̄d̄ eē verū
 et cōsequens falsum. Et si dicatur
 predicta q̄nā nullā malāz hōm̄ iclu-
 dit et ipa ē q̄nā ab inferiōri ad supe-

rius sine distributione ergo e' h' a' a' que contradicit antecedenti predicte
 teredens p' quia si includeret ali- z'ne r' a'is. p'bat chimera n' e' acc'is
 quam malam z'nam maxime esset chimera n' est s'ba ergo qd n' e' sub
 consequentia a superioris ad inferius st'atta n' e' acc'is ¶ Ad r'iem qua p
 pro nullo supponens Sed hoc non h'at eam e' vera' resp'ndent negat'or
 quia inferioris p' nullo supponens ille sunt exponetes. Et si dicatur q
 non est inferioris ergo talis consequ' secunda exponens est ista nichil ali
 tia non est superioris ad inferioris: ud a substantia n' est accidens ip'si
 Ad hoc respondetur q' includit ali- negant quia ad ea' sequitur istaqd
 quam malam consequentiam illa: libet aliud a substantia est accidens
 que dicta est et cum dicitur q' infe- Dicunt autem q' n' sequitur tantu
 rius pro nullo supponens non est i substantia n' est acc'is ergo quodli
 ferius verum est in supponendo est bet aliud a s'ba est acc'is q' tuc ex ne
 tamen inferioris in consequentia let si gatiua pura sequitur affirmatiua.
 significando modo dicitur q' nulla co ¶ Ad prima' r'ationez' respo'ndet co
 sequentia qua arguitur affirmative cedendo a'is et neg'ado r'equentia
 a superioris ad inferioris in signifi- na bene sequit. homo albus currit
 do vel consequendo qd n' est infe- ergo homo currit et tam' negat'oe
 rius in supponendo e' mala z'na ¶ S' postposita n' valet n' eni sequitur
 e' contra hoc e' opinio quoz' d' d' d' d' d' homo albus non currit ergo homo
 q' absolute ista consequentia e' bona non currit. Ad p' b'atione' quicquid
 tm substantia n' est acc'is ergo t'm sit de impedimento formalitatis z'ne
 aliqd n' e' accidens etia' sine co'st'nta quia etia' n' dicimus consequentia
 subiecti ¶ p'bat primo q' ab infe- ab inferioris ad superioris affirmati-
 rioris ad superioris negativ' negatio- ue esse formal' dicitur tamen q' im
 ne postposita est bona consequentia pedet bonitate' z'ne. et si vocis oem
 sic ab inferioris ad superi' affirmati- z'nam formal' q' tenet ex habitudie
 ue e' h' a' a' ergo ab inferioris ad sup- formalis termino' etia' ipedit forma
 litas negativ' postposita z'na tenet litate' z'ne. Ad p' b'atione' r'ceditur q'
 q' negatio postposita termino non- negatio postposita n' variat suppo
 impedit formalitatem z'ne igitur ac- sitione' termini p'cedetis n' eni ipedit
 cump'ti p'bat q' negatio non mu- z'nam p' variatione' huiusmodi sup
 tat suppositionem termini p'cede- p'ois s' n' h'ic ipedit q' terminus
 tis ergo si vna consequentia sit bona inferioris in tali negatio' vera potest
 et altera et per idem probant q' p' pro nullo p' quosuppoit termin' tu
 dicta consequentia sit bona quia seq- perior accipi. si aut' n' poneret tal'
 tur tantum substantia e' acc'is ergo negatio et p'p'oe' d' i termin' i' fe-
 tantu' aliqd est accidens: cum ergo rioris supponeret p' aliq' p' quo suppo
 ip' d' d' formalitate' consequentia' sequi- neret termin' i' superioris. Ista em' po
 tur q' p' dicta consequentia e' bona. r' q' test e' vera h' n' currit h'oe p' nul
 aliquis poss' dicere sicut dictam est lo p' quo suppoit aial supponet. I
 q' a'is talis r'equentia est veru' r' co- ista n' potest e' vera h' currit quin
 sequens falsum: Ideo p'bat q' a'is h' supponat p' aliquo p' quosuppo
 talis consequentia sit fals' hoc sic se- nit aial: et t' negatio postposita di
 quit qd n' est substantia n' e' acc'is c'is impedire q' n' pot' habitudine
 ergo n' t'm substantia n' est accidens inferius ad superius ad h'ic len' q'
 pot' esse negatio' va sine hoc q' i' t' e-

que contradicit antecedenti predicte
 teredens p' quia si includeret ali- z'ne r' a'is. p'bat chimera n' e' acc'is
 quam malam z'nam maxime esset chimera n' est s'ba ergo qd n' e' sub
 consequentia a superioris ad inferius st'atta n' e' acc'is ¶ Ad r'iem qua p
 pro nullo supponens Sed hoc non h'at eam e' vera' resp'ndent negat'or
 quia inferioris p' nullo supponens ille sunt exponetes. Et si dicatur q
 non est inferioris ergo talis consequ' secunda exponens est ista nichil ali
 tia non est superioris ad inferioris: ud a substantia n' est accidens ip'si
 Ad hoc respondetur q' includit ali- negant quia ad ea' sequitur istaqd
 quam malam consequentiam illa: libet aliud a substantia est accidens
 que dicta est et cum dicitur q' infe- Dicunt autem q' n' sequitur tantu
 rius pro nullo supponens non est i substantia n' est acc'is ergo quodli
 ferius verum est in supponendo est bet aliud a s'ba est acc'is q' tuc ex ne
 tamen inferioris in consequentia let si gatiua pura sequitur affirmatiua.
 significando modo dicitur q' nulla co ¶ Ad prima' r'ationez' respo'ndet co
 sequentia qua arguitur affirmative cedendo a'is et neg'ado r'equentia
 a superioris ad inferioris in signifi- na bene sequit. homo albus currit
 do vel consequendo qd n' est infe- ergo homo currit et tam' negat'oe
 rius in supponendo e' mala z'na ¶ S' postposita n' valet n' eni sequitur
 e' contra hoc e' opinio quoz' d' d' d' d' d' homo albus non currit ergo homo
 q' absolute ista consequentia e' bona non currit. Ad p' b'atione' quicquid
 tm substantia n' est acc'is ergo t'm sit de impedimento formalitatis z'ne
 aliqd n' e' accidens etia' sine co'st'nta quia etia' n' dicimus consequentia
 subiecti ¶ p'bat primo q' ab infe- ab inferioris ad superioris affirmati-
 rioris ad superioris negativ' negatio- ue esse formal' dicitur tamen q' im
 ne postposita est bona consequentia pedet bonitate' z'ne. et si vocis oem
 sic ab inferioris ad superi' affirmati- z'nam formal' q' tenet ex habitudie
 ue e' h' a' a' ergo ab inferioris ad sup- formalis termino' etia' ipedit forma
 litas negativ' postposita z'na tenet litate' z'ne. Ad p' b'atione' r'ceditur q'
 q' negatio postposita termino non- negatio postposita n' variat suppo
 impedit formalitatem z'ne igitur ac- sitione' termini p'cedetis n' eni ipedit
 cump'ti p'bat q' negatio non mu- z'nam p' variatione' huiusmodi sup
 tat suppositionem termini p'cede- p'ois s' n' h'ic ipedit q' terminus
 tis ergo si vna consequentia sit bona inferioris in tali negatio' vera potest
 et altera et per idem probant q' p' pro nullo p' quosuppoit termin' tu
 dicta consequentia sit bona quia seq- perior accipi. si aut' n' poneret tal'
 tur tantum substantia e' acc'is ergo negatio et p'p'oe' d' i termin' i' fe-
 tantu' aliqd est accidens: cum ergo rioris supponeret p' aliq' p' quo suppo
 ip' d' d' formalitate' consequentia' sequi- neret termin' i' superioris. Ista em' po
 tur q' p' dicta consequentia e' bona. r' q' test e' vera h' n' currit h'oe p' nul
 aliquis poss' dicere sicut dictam est lo p' quo suppoit aial supponet. I
 q' a'is talis r'equentia est veru' r' co- ista n' potest e' vera h' currit quin
 sequens falsum: Ideo p'bat q' a'is h' supponat p' aliquo p' quosuppo
 talis consequentia sit fals' hoc sic se- nit aial: et t' negatio postposita di
 quit qd n' est substantia n' e' acc'is c'is impedire q' n' pot' habitudine
 ergo n' t'm substantia n' est accidens inferius ad superius ad h'ic len' q'
 pot' esse negatio' va sine hoc q' i' t' e-

us sit inferius i supponendo respec-
tu superioris s; affirmatiue illam
habitudinē ponit ad sensum 2. limi-
le ad ronez qua pbāt q; illa sit fal-
sa tm substantia nō ē accidēs pcedi-
tur prima consequētia q; arguit ab
altera exposita ad exponibiles dif-
iunctiue sed negatur antecedens
ad pbarionem negatur 2. nā ista p̄rio
q; arguit ex puris negatiuis: un-
secūdo quia pius est subiectum con-
clusionis q; p̄dicatū minoris q; p̄-
dicatum minoris solum ē ip̄ substanti-
a s; subiectū conclusionis est hoc
torum aliquid qd nō ē substantia sō
minor debet eē ista chimera est ali-
quid qd nō ē substantia s; ipa ē flā q;
aīc illd 2. nō sit falsū p; q; p̄dicto-
riū ei? est verū qdlibet qd nō ē sub-
stantia ē accidēs ergo ista ē falsa qd
nō ē substantia nō ē accidēs atēcedes
posset probari inductiue. Item pro-
batur per exponentes vniuersalis
aliquid quod non ē substantia ē ac-
cidēs et nichil ē qd nō ē substantia
quin sit illd accidēs ergo qdlibet qd
nō ē substantia est accidēs. Item p quo-
cūq; supponit substantia p̄o illo sup-
ponit p̄dicatū et ipsa ē affirmatiua
ergo vera antecedēs p; q; subiectū
substantie s; p̄ omni tali supponit ac-
cidēs ad rationem autē quia sol-
uendo probant quia nō exponatur
p̄dicto Respondeatur quia nō est pu-
te negatiua tm substantia nō est accidēs
cū aliquā affirmatiua p̄cludat. Con-
tra eādē conclusionē sic arguitur nō
sequit̄ hō sōz. nō ē ergo sōz: ē ergo hō
hō nō ē etiamē arguitur p regulam
igit̄ aīc p; q; aīc ē v̄x s; cōsequēs
falsum igitur. Assumptum p; q; bñ
sequitur hō hō nō est ergo homo nō
non ē homo q; idem intellectu homo
homo non est et hō nō ē homo igit̄
assūptū p; q; illoz terminoz vnus

est subiectum et alter p̄dicatum et
inter eos copula itponi ergo illa co-
pula copulat p̄dicatū cū subiecto
metallicē licet forte nō vocalit̄ ergo in
intellectu ē similit̄ q; p̄positiōnā
iter istas duas hō hō nō est s; hō nō
ē hō. Secūdo sic nō sequitur a forte dif-
fert hō ergo ad hoīe differt hō q; aīc
cedens est v̄x et 2. nō falsum igit̄ q;
2. nō sic falsum p; bñ sequitur ab ho-
mine dēt hō ergo alicui hoī nō ē idē
hō ab vno p̄teritū ad aliud s; vltra
alicui hoī ē nō idē hō ergo alicui hoī
nō ē idē hō ab affirmatiua dep̄dica-
to infinito ad negatiua d̄ p̄dicato fi-
nito. Item sequitur ab homine dēt hō
ergo hō ē s; hō nō ē hō 2. nō ē falsū er-
go et aīc. Tertio sic nō sequit̄ ab
hoīe differt oīs hō ergo ab aīali dēt
oīs hō igit̄ aīc p; q; aīc ē v̄x s; cō-
sequēs s̄m q; aīc sit verum probat̄
sic p̄ exponētes aliq; hō ē s; oīs hō ē
et aliq; hō nō ē ontis homo ergo ab
aliquo hoīe dēt oīs hō. Item p̄dicto-
riū ei? ē s̄m ergo ip̄m dūm assūptū
p; p̄dicto-riū ei? ē anullo hoīe dēt
oīs hō s; hoc ē s̄m igit̄ minor p; seq̄t̄
a nullo hoīe dēt oīs hō s; oīs hō ē er-
go oīs hō ē oīs hō 2. nā tenet per 2. mu-
nē modū arguēdi nā seq̄t̄ a forte nō
dēt sōz. s; sōz. ē ergo sōz: s; sōz. Item seq̄t̄
a forte nō dēt plato s; sōz. ē et plato ē
ergo sōz: ē plato s; s; intellectu istarū
terū rōnū ponitur tres propōnes
p̄rima ē hec ē vera hō hō nō ē p̄ba-
tur oīs hō nō ē ergo hō hō nō est patet
atēcedēs p̄dicto-riū ei? ē falsū; ali-
q; hō oīs hō ē q; ille sit p̄dicto-riū
p; q; s̄m oppositē q̄litas et q̄litas
de eisdē terminis oppositas supposi-
tōes hūit̄ ergo p̄dicant q; illa
sit falsa p; q; nullus hō oīs hō ē nec
iste hō oīs hō ē nec ille hō oīs hō est
s; sic de aliis ergo null̄ hō oīs hō ē
tē hō alicui hō nō idē ergo hō hō nō ē
2. nā s; in aduersariū negari nō p̄t̄ q; q;

rōne dicitur q̄ ista hō hō nō ē equa
 let huic hō n̄ ē hō et dicit q̄ ista hō
 alicui hoi nō ē idē equalz huic hō n̄
 ē idē alicui hoi. a n̄s p̄batur alicui
 hoi tū n̄ es idē ergo alicui hoi hō n̄
 idē alī ump̄iū p̄ n̄ om̄iū om̄iū tu
 es idē ergo alicui hoi tu n̄ es idē x̄na
 tenz p̄ ep̄ollētīā et allump̄tū p̄bat
 q̄ x̄tradictōia ei? ē flā. s̄ oī hoi es i
 dē ergo hec ē d̄a n̄ oī hoi es idē d̄a
 pp̄ō hec ē cōcedēda ab hōte d̄t hō
 p̄; q̄ ab hoiē d̄ns ē hō lz q̄d̄lz ab hō
 mie d̄ns ab hoiē differt ergo ab hō
 mie d̄t hō maior p̄; ab hoc d̄ns de
 mōstrato loz̄te ē hō ergo ab hoiē dif
 ferēs est homo ab inferiori ad supe
 rias sine distributione: ¶ Item
 x̄tradictōium ei? est falsū ergo ip̄z
 est verū a n̄s p̄; q̄ x̄tradictōiū ei? ē
 nichil ab hoiē d̄ns est hō et hoc est
 falsū. q̄ sc̄tur nichil ab hoiē d̄ns
 est hō ergo null? hō est ab hoiē dif
 ferens q̄d̄ est falsū. ¶ Tertia p̄posi
 tio hec est flā ab hoiē differt oīs hō
 sc̄tur ab hoiē d̄t oīs hō ergo ab a
 liquo hoiē d̄ns est oīs hō ergo
 ab isto hoiē vel ab isto hoiē et sic de
 singulis d̄ns est oīs homo s̄ hec est
 vna d̄iunctiua cui? q̄lz pars ē falsa
 ergo ipsa est falsa minor p̄; d̄t vna
 vera ab isto d̄ns est oīs homo bene
 sc̄tur ab isto differt oīs homo
 ergo differt ab isto est om̄is ho
 mo eo q̄ lz isto n̄ on est terminus di
 stribuibilis ideo non d̄t vtrū; p̄po
 natur vel post-ponatur huic q̄d̄ est
 differens et vltra differens ab isto ē
 om̄is homo ergo aliquid est om̄is
 homo consequētia p̄bat aliqd̄ d̄ns
 ab isto est oīs homo et vme d̄ns ab
 isto ē aliqd̄; ergo aliqd̄ est oīs homo
 q̄d̄ falsum est x̄na patz in d̄lāmis
 ¶ Tūc ad primā rōem respōdet ne
 gando q̄ x̄ns sit falsū ¶ Ad p̄batio
 nē negat x̄na q̄ arguit a non distri

buto ad distributū ad p̄bationē ne
 gat q̄ ille sint intellectū eodem ad
 p̄bationē dicit q̄ nō solū mētaliter
 s̄; etiā vocaliter copula copulat p̄d̄
 catū cū subiecto i vtrāq̄; d̄nter q̄
 in ista hō hō non est copula copulat
 predicatū nō distributū cum subie
 cto: sed in alia copulat distributum
 cum subiecto: Ad secundā negatur
 q̄ non sequat: ad p̄bationē negat
 q̄ consequēs sit falsum: ad p̄batio
 nem conceditur prima consequētia
 sed negatur secunda alicui hominis
 non est idem homo. ergo alicui hoi
 non est idem homo. quia arguitur
 a non distributo ad distributū eo q̄
 homo non distribuitur in p̄ma x̄na
 men distribuitur in secunda: nec de
 bite arguitur per regulam. s̄; debz
 sic argui alicui hoi est nō idē homo
 ergo alicui homini homo nō ē idem
 quis in tali consequētia negatio ne
 gans debet solum cadere supra illū
 terminū supra quē cadebat negatio
 in finitā q̄ copula excepta. Quidam
 dicunt q̄ ista consequētia nō valz
 ab hoiē differt homo: ergo ab ho
 mine differēs est homo. sed debet in
 ferri ergo ab hoiē est differēs homo
 ¶ Contra sc̄tur ab homie est diffe
 rens homo ergo homo ab homie est
 differens et vltra ergo aliqd̄ ab ho
 mine d̄ns ē hō. detur oppositū nul
 lum ab homie d̄ns ē hō. ergo vali
 quis hō est ab hoiē d̄ns ergo aliqd̄
 homo non est hō. cōclusio est falsa x̄
 nō mior ergo maior q̄ x̄tradictōiū
 p̄bādo Itē ille p̄pōes sūt ex eisdem
 t̄miniscodē mō supponētib? ergo si
 vna sit vera et alia ¶ Ad tertiā cla
 rā est q̄ x̄ne est verū sed tū negat q̄
 a n̄s sit verū. Ad p̄bationē dicit q̄
 nō bene exponit q̄ tertia exp̄positio
 debet eē ista aliquis homo null? hō
 est Ad aliā p̄bationē negat q̄ illa
 sit falsa a nulla homie differt oīs hō
 et ad p̄bationē negat x̄na. q̄ id q̄d̄

est predicatum maioris non est subiectum
 minoris nam predicatum maioris est omnis
 homo et subiectum minoris est ipse homo id est
 debet valere contra oppositum; minoris esse
 illa est illa est omnis homo est. Sed contra sequitur
 tur ab homine est deus omnis homo ergo ab
 homine deus homo contra tenet ab equalitate
 tibus nam id est deus dicitur et est deus
 sed animus est verus ergo non potest deus
 sit verus; est una propositio uniuersalis
 falsis cuius predicatum supponit pro omni illo
 pro quo supponit subiectum ergo est vera
 pro autem sit uniuersalis pro quia ipse homo
 est subiectum; ratio propositio est
 distributiva signum uniuersale ergo
 eius subiectum est terminus; ratio signum
 uniuersale determinatus et pro est
 uniuersalis pro subiectum et sit homo
 ita pro omnis homo tenent a parte subie
 cti pro vel omnis homo est predicatum vel sub
 iectum vel pars predicati vel pars sub
 iecti vel aggregatum ex signo et sub
 iectum; ipse omnis homo non est totum predicatum
 pro quia potest copulari ponitur deus ergo
 differens est pars predicati pro per
 omnis homo non est totum predicatum nec
 est subiectum quia quod signum et terminus
 nus communis ponitur in subiecto
 tunc signum non est pars subiecti nisi
 totum aggregatum sit pars subiecti; sed
 totum aggregatum non est pars subie
 cti pro quia omnis pars subiecti cum ali
 quo alio constituit totum subiectum
 sed nichil est ibi quod est illo aggrega
 to constituat ipsum subiectum nec ipse ab
 homine quia nichil est dictum omnis homo ab
 homine nec ipse deus quia nichil relique
 retur pro predicato nisi ipse homine quod
 non potest esse predicatum item etiam
 ipse differens sequitur et in voce et me
 taliter copula et ita patet quod non est
 pars subiecti nec potest dici quod ipse
 omnis homo sit pars predicati quia quod
 ritur que est illa pars predicati non
 differens quia nichil est dictum differens
 omnis homo immo secundum hoc
 propositio significaret quod ab homi

ne est id est si vel producit differens
 omnis homo id est omnis homo qui
 differt et ita ergo oportet dicere quod ipse
 omnis sit signum homo subiectum
 est copula ab homine differens est
 predictum et tunc propositio equi
 ualebit huic omnis homo est ab ho
 mine differens. Ad hanc ratio
 nem negatur prima consequentia ad
 probationem negatur assumptum non
 enim est id est deus differt et est deus
 sed differt equaliter huic differens est
 et ita ista ab homine differt omnis homo
 equaliter huic ab homine differens est
 homo qui tamen uellet sustinere quod ipse dif
 fert equaliter huic est differens facili
 posset defendere pro hoc est. Nam ab ho
 mine differt omnis homo. Contra sequitur
 tur ab homine est differens omnis homo ergo
 ab homine omnis homo est deus et ultra
 ergo a forte omnis homo est differens
 vel a platone omnis homo est deus dis
 iunctiue falsa ergo et distinctiua mi
 nor patet quia sequitur a forte omnis homo est
 differens ergo a forte forte est deus
 quod falsum est id dico quod siue ipse deus
 procedat illud uerbum est siue sequat
 tempore propositio est falsa deus tamen
 propones quia si ipse differens proce
 dat copula tunc predicatum proprie
 tionis est ipse omnis homo et subiectum
 est ipse ab homine differens. Si autem sequitur
 tunc subiectum est ipse homo et omnis
 est signum et ab homine deus est pre
 dicatum. Philominus tamen propo
 sitio est falsa quia ipse homine supponit de
 terminat et non est confusum. Si dicat
 quod illa equaliter huic omnis homo ab homine est
 deus que est vera respondetur negando
 quia in altera homine supponit determina
 te et in ista confusum sed equaliter
 huic ab homine omnis homo est deus nec
 ille mentaliter equaliter cum una
 mentalis sit de ipse homine confusum
 supponente et altera sit de ipse homine
 supponente determinate.

Intra consequentias ab inferiori ad superius queritur et ad probationem quod est aliud ab obiecto verum ab alienitate licet conceditur autem ei negatur: nuda et superioris ad alienitatem inferioris ad replicam conceditur quod iorum in se bona sunt. **A**rguitur primo quod non non sequitur aliud ab aiali currit ergo aliud ab homine currit ergo quod posito casu nalius homo sit a nisi est verum et consequens falsum. **S**ecundo sic non sequitur aliud a vero erit verum et hoc erit verum ergo aliud ab hoc erit verum quia a nisi est verum et consequens falsum. **E**t tamen arguitur ab alienitate superioris ad alienitatem inferioris cum ista subiecti quod a nisi sit verum et quod est aliud a vero erit verum ergo aliud a vero erit verum quia tenet quod terminus supponens respectu ubi de futuro supponit distinctue per his sunt et erunt quod sunt falsi per quod supponitur casus quod nullum verum erit verum post hoc nisi verum determinatum per hoc quod adhuc nunc est falsum ista ergo est si aliud ab hoc erit verum. **T**ertio non sequitur hoc dicitur ab aiali et homo est ergo hoc dicitur ab homine igitur antecedens patet quia aliud differt ab animali quod non differt ab homine ergo non sequitur hoc dicitur cetera. **A**llum primum patet: alinus dicitur ab aiali quod non differt ab homine ergo et alinus est aliud ergo aliud differt ab aiali quod non differt ab homine maior per hoc dicitur ab homine ergo alinus dicitur ab aiali quod non differt ab homine. **A**d primum ista ratione respondetur quod ista illa non valet quia dicitur argui cum consequentia inferioris: qualiter non ibi arguitur. **A**d secundam respondetur quod ista illa non valet sed negatur quod a nisi sit verum quod in alicuius verum copulatiue supponit per omni vero quod est et erit ita quod sensus alicuius est aliquid ab omni vero quod est et erit aliud erit verum et hoc est falsum quod ad eam sequitur ista aliquid

ab omni quod erit verum aliud erit verum et ad probationem quod est aliud ab obiecto licet conceditur autem ei negatur: nuda et ad replicam conceditur quod iorum in subiectum supponit distinctue per presentibus et futuris sed illa pars lubecum vero supponit copulatiue pro his que sunt et erunt vera et ita sensus propositionis est aliquid quod est verum ab omni illo quod est et erit verum aliud erit verum hoc autem est falsum. **C**irca hoc queritur verum hec licet concedatur verum erit falsum ponatur casus quod sit vera propositio que vocatur a que per certum tempus post hoc erit falsa et quando dicitur erit per hoc tempus erit vera. tunc per alicuius propositio a erit falsum et a est vel erit verum ergo verum erit falsum consequentia tenet ab equalentibus. **C**ontra si verum erit falsum tunc verum erit falsum in aliquo tempore signetur illud tempus et sit b: tunc sequitur quod verum erit falsum in b: tempore ergo verum in b: tempore erit falsum in b: tempore sed a nisi est falsum igitur per consequentia quod si verum in antecedente supponit per presentibus et futuris non per hoc quod ab alio et non nisi a verbo ergo iorum supponit per illo tempore quod cognoscatur vel significatur per verbum ibi positum sed verbum ibi positum significat tempus futurum b: quod est restrictum per illud in b: tempore ergo verbum ibi supponit solum per verbo futuro in b: tempore ergo sensus est quod illud quod est verum erit verum in b: tempore erit falsum in b: tempore. **A**d hanc rationem conceditur prima consequentia conceditur etiam quod verum erit falsum in b: tempore conceditur quod si verum supponit et est restrictum per verbum futuri temporis sed dicitur quod illud verbum futuri temporis cognoscatur quod libet tempus futurum: Et dicitur quia solus significat illud tempus pro quo copulatur predicatum

tum cum verbo negatur imo etiam non solum significat illud tempus pro quo copulat predicatum cum subiecto quod prius est illud verbum positum non determinatum ad tempus quod de terminatum ubi verbum illud agit terminum precedentem et sequentem de terminatio illa addita verbo nichil operatur in comparatione ad terminum precedentem ita quod terminus precedentis supponit pro quolibet futuro sed predicatum solum supponit pro futuro in tempore et hoc agit illa determinatio ubi gratia dicitur albus erit tunc factus non est sensus quod illud quod erit tunc albus erit tunc intus sed est sensus quod aliquid quod est vel erit albus erit extrinsecus intus et hoc contigit quod determinationes huiusmodi adverbiales quales sunt predicte se tenent a parte verbi subiecti in verbo ideo sunt partes predicati ex quo patet quod illud posse quod est copula remanet non restrictum. nam predicatum huius propositionis verum erit in tempore et falsum est hoc totum ens in tempore et falsum copula erit et subiectum verum quod patet per conversionem nam non sic convertitur falsum erit in tempore et verum. et sic quod erit ens in tempore et falsum et verum erit et ita per quid sit dicendum

¶ Ad rationes ante oppositum

¶ Ad primam dicitur quod tenet gratia materie

¶ Ad probationem negatur ratio quia licet aliquando superius et inferius pro nullo supponant tamen si inferius pro aliquo supponat et superius pro eodem supponet et virtute huius tenet talis sequentia

¶ Ad secundam dicitur quod non solum arguitur a propositione que est ratio ad propositionem que est consequens sed arguitur a termino inferente ad terminum illatum. Aliter respondet negando rationem quod non vocatur consequentia ab inferiori ad superius eo

quod inferius sit ratio et superius ratio sed ratio anterior tenet terminum inferius et tanquam inferens et in ratione posterior terminum superior tanquam illatus.

¶ Ad tertiam dicitur ubi negatur cum distributione propter negationem scilicet tam in ly dicitur et dicitur quod talis negatio est negatio ad hunc sensum quod talis vocalis sub ordinatur uni metallicorum nec sequitur quod est negatio a ratio illa negatio non facit copulationem ipsam negationem hanc nec vocalis. Nec ex hoc sequitur quod tertia exvones illius ab hunc dicitur hunc sit istum quod itali exponere predicatum dicitur procedere negationem sic hunc homo non est

¶ Ad quartam dicitur quod ille consequentia non valet quod mutat appellatio illius termini parisien. quod si prima ligat magistrum ad hunc parisien. sed a significatione huiusmodi nati parisii vel dicitur quod magister sit inferius ad hoc quod est hunc tamen magister parisien non est inferius ad hoc quod est hunc parisien. et similiter de alio sed videtur sit inferius ad hunc non tamen videtur est inferius ad hunc parisien nisi ly videtur constructur apte pro subintellecto et est nominativus casus ita quod significaret tamen quod hoc complexum existens parisii videtur.

¶ Ad hanc tam negatur quod non sequitur. Ad probationem negatur quod ratio sit istum. Ad probationem dicitur prima ratio sed negatur secundum quod arguitur a consula tantum respectu multitudinis ad determinationem et si dicatur quod ratio tenet per conversionem. Respondetur quod non bene convertitur. sed sic dicitur convertitur ergo hoc vel hoc venditur parisien vel rome. quia ly parisien et rome se habent pro modo signi multitudinem impositis copulatione ideo i convertente debet mutari in terminum multitudinem illam disunctive imponentem

¶ Ad alias probationem distinguunt ratio vel si ly duabus teneat collectivum et sic negatur

tur 2na vel dicitur et sic concedit
 et i hoc sensu 2^{ns} est vera. ¶ Ad sex
 ta concedit qd no sequitur et dz qd equi
 et aial no se hnt vt inferius ⁊ supi
 prout vterqz illozū appellat suaz ra
 tionē formate. sed solū rō. ne suoz si
 gnificatioz ad extra. Alii dicunt qd
 arguit hic cum dictioneꝝ fusua pze
 cedente quia dicitur significatio accū
 interiorē aie cōfundit terminos se
 quētes. ¶ Ad cōfirmationē rñ dicitur
 similiter. Vel aliter rñ dicit qd ly du
 bito includit negationē rōne cuius
 non valet 2na. ¶ Ad septimā distin
 guit maior qz aies eius est duplex
 eo qd ly alio pōt vno modo dicere
 alienitatē ab hoc qd est. loz. ⁊ nichil
 aliud qd loztes et tūc est ppō cathe
 goricalis significās qd plato ē aliud ab
 aliquo qd ē loz. ⁊ nichil aliud qd loz. et
 sic aies est verū 2^{ns} no valet. imo
 dz sic arguit. aliud qd loz. ⁊ ergo aliud ē
 plato. Vel sic ergo aliud qd no ē id qd
 est loztes et nichil aliud qd loztes est
 plato. Si autē ly aliud solū dicat ali
 enitatē ad hoc qd est loztes tūc ppo
 sitio est vna copulatio equivalens
 huic. aliud qd loztes ē plato et nichil
 aliud qd loztes est plato ⁊ sic est copu
 lativa ex partibus contradicētibz
 constructa ideo falsa. et hoc mō con
 sequentia est bona vel probationes
 antecedētis pcedēt i pmo sensu
 et non in secundo. ¶ Ad cōfirmatio
 nē similiter distinguit maior qz v
 ly cui libet regitur ab hoc noie idē
 ex vi idētitatis. ⁊ ly tibi secundo po
 situm regitur ab hoc pncipio cōclu
 denti et tunc significat tm qd tu; hec
 copulatio tu es idē tibi et tu es
 idē cui libz qui cōcludit tibi ⁊ sic 2na
 est bona. sed aies ē falsum vel ly cui
 libet regitur ab hoc pncipio conclu
 dēt. et ly tibi secūdo positū regitur
 ab hoc noie idē ex vi idētitatis. ⁊
 tunc equolet huic copulatiue tu es
 idē tibi. et tu es idē tibi cōcludē

ti cui libet et sic est vera sed hoc mō
 no valet 2na nisi ly cui libet et tibi re
 gantur in zite sicut in aite pbaio
 antecedēt pcedit secūda secūda se
 cū sed no secūda pma. ¶ Ad octauā
 negatur qd arguat debite qz illa cō
 sequentia includit vnam malā con
 sequētiā; quia arguitur ab inferiori
 ad superius cū distributiōe ista scz
 loztes non est albus ergo loztes no
 est coloratus. Ad cōfirmationem di
 citur qd arguit hic terminis vel ma
 terialiter vel simpliciter supponēt
 bus qui ta men debent personaliter
 supponere ad hoc qd 2na valeat.
 ¶ Ad nonā negat minor qz termi
 nus inferior est ille qd p āquo suppoit
 si supponat p quo supponit vel sup
 ponere pōt termin⁹ superior qz ly istz
 hō no suppoit p aliq p quo suppo
 nit hō id non est termin⁹ inferior ad
 ipm. ¶ Ad decimā dz qd non arguit
 debite qz cetera no remanēt eadez
 Aliter dz qd illa 2na totaliter inclu
 dit vna malā 2^{nam} ab inferiori ad
 superius cum distributiōe. ¶ Ad vn
 decimā concedit qd no sequitur. Ad p
 batiōez dicit qd ly ex pte illoz termi
 noz aial et hoie arguatur ab infe
 riori ad supi cū distributiōe. quia
 ly ab hoie drñs ē inferius ad ly ab
 aiali drñs qd pz nam omē ab homi
 ne drñs est ab aiali drñs; no extra
 nō omē ab aiali drñs ē ab hoie drñs
 nā si no est nisi loz. et bzunell⁹ loz
 tes esset ab aiali drñs qz a bzunello
 et tū non esset ab hoie drñs et ita pz
 qd illa 2na includit formale vna ma
 lam 2^{nam}. ¶ Ad duodecimā; simi
 liter dicit qd illa 2na includit vnam
 malā 2^{nam} qd arguit ab inferiori ad
 supi cū distributiōe nāly vidēs
 hoiem ē inferius ad vidēs aial ⁊ ar
 guitur ibi euz distributiōe vtri usqz

Ad tridecimam dicitur similiter
 Nam alinus fortis est inferius ad
 alinus hois et arguitur cum distribu
 tione verum qz et similiter ad confirma
 tionez. **Ad** decima quarta dicit q
 illa consequentia includit virtualit
 vna mala consequentiaz quia arguit
 ab vniuersali copoua ex terminis
 antecedentis et consequentis prime co
 ditionalis ad vniuersalem compo
 ex terminis antecedentis et consequen
 tis secunda de conditionalis scz omne
 hoc animal est alinus ergo omne ani
 mal est alinus: vel dicitur qz om
 nis conditionalis vera de terminis
 comunibus pro aliquo supponenti
 bus equaliter vni vniuersali: ideo in
 tali consequentia arguitur ab inferiori
 ad superius vel distributive. **Ad** co
 firmatione similiter. **Ad** quita
 decima dicitur q illa includit vna
 malam consequentiam hanc scilicet
 fortes no currit ergo for. no moue
 tur. **Ad** sexta decimam dicitur q
 arguitur tibi cum distributione qz licz
 ho non distribuatur distributione
 simpliciter. tamen ly homo qui non
 fortes est inferius ad aial qd no est
 fortes et vtruzqz distribuatur. **Ad**
 confirmatioez dicitur q illa consequen
 tia includit vna mala consequentiaz
 hanc scz homo no est albus ergo ho
 non est coloratus. **Ad** alia confirma
 tionem similiter licet forte vna expo
 nens inferat disiunctiaz plura: et
 ex exponentibus consequentis no tñ
 disiunctius inferat disiunctiuam. **Ad**
 decima septima dicitur q illa inclu
 dit hanc mala consequentiam: omne ra
 tionale est risibile ergo omne senti
 bile est risibile.

Veritur vtruz atota copu
 larua, ad quilibet ei^o par
 te sit bona consequentia. **Ar**
 guitur primo q non qz no sequitur for
 tes est et deus est. vel chimera est er
 go chimera e et tñ arguit a copula
 tua ad altera ei^o parte p^ori palem
 igitur maior p^o qz ans est vera et co
 sequens fallum: vt notum est ergo
 non sequitur. **Secundo** sic non le
 quitur omnes homines suu: et homi
 nes snt alini vt homines ergo homi
 nes snt alini. quia antecedens e ve
 rum et consequens fallum et tamen ar
 guitur a tota copulatiua ad alteraz
 ei^o parte. **Tertio** sic no sequitur
 tu ignoras q tu es et rex sedet. ergo
 rex sedet. quia antecedens est verum
 et consequens tibi dubium et tamen
 arguitur a tota et q antecedens
 sit verum p^o quia hec propositio est
 tibi dubia: tu es et rex sedet: Quae
 ro non sequitur si tu es rudibilis tu
 es alinus: et tu es rudibilis ergo tu
 es alinus: consequens enim est falsu
 et antecedens est verum: quia antece
 dens est vna conditionalis cuius im
 possibile est ans esse verum sine con
 sequente nam si tu es rudibilis tu es
 alinus et tu es rudibilis hoc non se
 quitur pedale albu est et tñ est n i
 g. am ergo tñ est nigrum quia ans
 est vera et consequens fallum posito
 casu q sunt duo pedalia vnu albu et
 vnu nigrum. nam illo casu posito pe
 dale est albu et ille equale est nigrum
 ergo pedale est albu et tñ est nigrum
 et tamen consequens est falsu quia ad
 ipsuz sequit q nichil aliud a nigro
 est qd fallum est. cum per casum sit
 album. Similiter no sequitur aliq
 tum hoc est et tantum est bipedale
 ergo tantu est bipedale et tamen et:
 igit et. **Sexto** no sequitur ptinget
 est deus et antichrist^o erit ergo ptinget
 et deus et tñ arguit a copulatiua
 et. igit maior patet quia ans e verum
 et pns fallum igit q ans sit verum
 p^o quia hec est coningen deus est et
 antichrist^o erit ergo ptinget et est
 et antichrist^o erit. Similiter no se
 quitur impossibile fortes cur. et fortes
 no currit. ergo impossibile fortes cur:

Nec sequitur. fortassis deus est & pa
 pa dicitur. ergo fortassis deus est qz
 utrobiz antecedens est verum et co
 sequens falsum ¶ Septimo per ali
 qua copulatiua significatur sedz
 totalem et significatiuam quali
 tercumqz est. et tamen per aliquam
 ei⁹ parte principalem significat qua
 liter non est igitur regula falsa. ma
 ior pars quia ista copulatiua null⁹
 deus est & homo e asinus significat
 nullum deum esse et hoiem esse asi
 nu⁹ et tamen ita e qd pars. quia sor
 tes est nullum deum esse et homine
 esse asinu⁹ igit. assumptu pz qz sortes
 no est aliqui deum esse et hominem
 esse asinu⁹ ergo est nullu⁹ r: q no sit
 ita. sicut per consequens significat pz
 quia nichil est vel esse potest hoiem
 esse asinu⁹ et hoc significat qz igit
 ¶ Octauo ad disiunctiuam non se
 quitur quolibz eius pars principal
 nec ad conditionalem nec ad tempo
 ralem nec ad causalem ergo nec ad
 copulatiuam: maior patet quantuz
 ad duas pmas partes de se sed qua
 tum ad alias probat quia non seq
 tur quando homo est asinus homo
 e aial ergo homo e asin⁹ nec seqtur
 sortes no est vbi plato no e ergo sor
 tes non est nec sequitur aristoteles non
 fuit as ad a ergo aristoteles n fuit
 igit ¶ In oppositu arguitur p com
 man e regula logicorum ¶ Notan
 dum qz propositionu ypotheticaru
 quedam copulatiua quedam disiunctia
 quedam conditionalis qda ronalis
 quedam causalis quedam localis que
 da teporalis. potest etia poni qdita
 tia & pmitatiua & sic de aliis sedz nu
 meru pdicamentoz qdaz ponit sub
 iunctiuam ex p latione seu aduerlatiuam
 explanatiuam. Et haru oim quedaz
 affirmatiua quedam negatiua Sed cir
 ca hoc sequit verum copulatiua ne
 gatiua sit copulatiua: ¶ Arguitur
 q sic quia est copulatiua negatiua

ergo est copulatiua ab inferiori ad
 superius sic distributione ¶ Secti
 do sic talis ypothetice copula princ
 palis est conclusio copulatiua ergo e
 copulatiua ¶ Tertio sic si lic pari ra
 tionene conclusionis negatiua el
 set conditionalis nec negatiua dis
 iunctiua esset disiunctiua: et per co
 sequens non sufficiunt species pro
 positionu ypotheticaru posite apar
 te predicati na ille negatie sunt ypo
 thetice tñ no sphedunt sub aliqua
 specie ab eo posita. ¶ Quarto si sic
 sequeretur pari rone q vniversalis
 negatiua no esset vniversalis nec p
 ticularis aut indefinita negatiua qd
 est absurdū. ¶ Quinto tales propo
 sitiones no sut sinonime qtu ad me
 tale coexistentiā igit asis patet quia
 si intellectus concipiat q a est et b est
 et post modū addat negationē dice
 do no r. maifestū e q no significat
 aliquā affirmationē v⁹ disiunctioē
 sz precise significat no e ita sicut li
 gnificabat talis copulatiua affirma
 tiua ¶ Sexto in copulatiua negati
 ua nulla ponit disiunctio disiunctiua
 ta qz copula principalis ergo n disi
 iunctiua ¶ Septimo vel talis diceret
 negatiua et hoc non quia e disium
 ctiva affirmatiua vel diceret affirma
 tiua et hoc no quia copula ei⁹ prin
 cipalis negatur ergo no est affirma
 tiua vel diceret simul affirmatiua
 et negatiua et hoc no quia impossi
 bile est eandē ppositioē simul esse
 affirmatiua et negatiua qd pbatur
 impossibile est q eiusdem ppositio
 nis pars principalis negetur et q
 pars principalis no neget ergo im
 possibile est eandē ppositioē esse
 simul affirmatiuam et negatiuam
 ¶ Octauo si sic seqretur pari rati
 one q quelz disiunctiua affir. esset ne
 gatiua. qz formaliter equalz negati
 ue copulatiue et copulatiua affi r. di
 iunctiue negatiue et per consequens

f.

omnis ppothetica simul erit affirmatiua et negatiua. ¶ Non negatio non potest copulationem negare. ergo non potest copulatiua; disiunctiue facere e contra. antecedens patet quia negationem aliquid negare non est aliud q̄ ipsam illud dīstrubere negatiue. ut hic nullus hō est animal sed illa coniunctio et nō potest dīstrubī quia non potest supponere cum sit dictō sine cathegorematica ergo non potest negari data etiam q̄ posset negari tunc negatio inclusam ly nullum cū dicitur nullū a est et nullus b est negaret ipsus q̄ cum accipiatur negaret ipsa negatiue sup copulam principalē caderet. ¶ Decimo si sic tūc due cōtradictōre essent simul false patet cōsequentiā posito q̄ nullum b. sic hec ē falsa a est b. est similiter ista nō a est et b est patet. quia vna pars ei⁹ est falsa sc̄z b. est In oppositum arguitur negatio pposita ppositioni vniuersali facit eam particularē et pposita particulari facit eam vniuersalē ergo et pposita copulatiue affirmatiue facit eam disiunctiuam et pposita disiunctiue facit eam copulatiuam consequentiā tenet q̄ eade ratio datur vtrobiq̄. ¶ Item tales ppositiōes sequuntur ad se inuicem mutuo et conuertibiliter forma li q̄ nō. ergo sunt eiusdē qualitatis et speciei ppois q̄ nō tenet quia si sequitur ad se inuicem formaliter qualitertē significat vna significat et altera ergo si vna significat affirmatiue et altera et si vna significat copulatiue et altera et per consequens si vna est affirmatiua aut negatiua et altera. et si vna ē copulatiua aut disiunctiua et altera. ¶ Ad dubium respondens aliqui q̄ copulatiua negatiua simpliciter dicenda est copulatiua et nō disiunctiua. et hoc pb̄t rationibus atē oppositum dubiū sc̄z hoc videtur falsū tum propter rōnes post oppositū dubiū factas tum et q̄ talis ppo nō ponit oim suaz partē dicitur ē sed solū alterius ergo est disiunctiua et nō copulatiua. ¶ Itē nulla negatiua simpliciter aliqd̄ ponit sc̄z aliqd̄ talē copulatiua negatiua aliqd̄ ponit ergo ipa nō ē negatiua aut p̄ q̄ ois oratiū aliqd̄ ponēs aliquid affirmat nulla oratio aliqd̄ affirmat et simpliciter negatiua. ergo nulla oratio simpliciter negatiua aliquid ponit. Ideo respondetur ad dubiū q̄ copulatiua negatiua nō est copulatiua p̄ q̄ nō ponit vtriusq̄ partem veritatem. Dicitur secundo q̄ copulatiua negatiua nō est negatiua patet quia aliqua talis aliqd̄ ponit puta ista non homo non currit et fortes non disputat que ponit alterā istaz ois homo currit fortea dīstrubatur. ¶ Ex quo sequitur primo q̄ omnis copulatiua vel disiunctiua ē simpliciter affirmatiua p̄ q̄ ois talis vel est copulatiua aut disiunctiua affirmatiua et sic habetur intencus aut est copulatiua negatiua et sic est disiunctiua negatiua et sic est copulatiua affirmatiua. ¶ Sequitur secundo q̄ nulla ppositio simul est affirmatiua et negatiua; p̄ satis ex dictis et potissime per septimā rōnē dubiū. ¶ Sequitur tertio q̄ in copulatiuis et disiunctiuis affirmatiuis affirmatiue cōtradicit p̄ q̄ i talibus est cōtradictio et negatiua non cōtradicit affirmatiue q̄ ita libus nulla est negatiua ergo affirmatiua cōtradicit affirmatiue. ¶ Sequitur quarto ex dictis conclusio responsiua ad principālē questionē sc̄z q̄ vniuersaliter a tota copulatiua ad alterā eius partem principalem que sc̄z est pars ipsius sc̄z q̄ est copulatiua est bona consequentiā; p̄ cōsequentiā rationibus atē oppositum dubiū sc̄z a q̄z copulatiua affirmatiua ad al-

teram eius partem &c. est bona con-
sequentiā sed ois copulatiua est co-
pulatiua affirmatiua vt p3 per p3
mū correlarium igitur: Dicitur nō
tāter ad alteram eius partem prin-
cipalem ppter partes minus prin-
cipales que sunt partes alieuius p-
tis copulatiue defectu cui nō seq-
tur fortes ē et de^o est vlt chimera cur-
rit ergo chimera cur. qz illa chime-
ra currit ē solum pars minus prin-
cipalis huius copulatiue dicitur se-
cundo ad partem que est pars eius
secundum q copulatiua: qz eadem
ppositio aliquando distinguenda ē
qz vel est copulatiua vlt disiunctiua
talis ergo ppositio h3 ptes et secun-
dum q ē copulatiua & scd3 q ē disiu-
ctiua ideo si ab ea argueretur ad p-
tes illa sūnt partes ei^o scd3 q dis-
iunctiua est p3a non valet. vbi gra-
tia ista for. ē & deus ē vlt chimera cur-
rit pōt ēē copulatiua et sic p3ima ps
eius est fortes: est et secunda pars
est ista disiunctiua de^o est vel chime-
ra currit. cui^o copulatiue ly chime-
ra currit solū ēps min^o principalis
Si autē talis p3o sit distinctiua tūc
prima ps eius est illa copulatiua for-
tes est et deus est. secūda vero pars
est ista chimera currit. Ex quo seq-
tur q hec in rigore sermonis est con-
cedenda hec ppositio chimera cur-
rit & pars principalis huius copu-
latiue p3. sic hec. est ista copulatiua
demonstrando totā illā ppositioē
que simpliciter est copulatiua & dis-
iunctiua et huius hec ppositio chi-
mera currit est pars principalis er-
go hec p3o ppositio est pars principa-
lis huius copulatiue. Conceditur
ergo q est pars principalis talis co-
pulatiue non secundum q copula-
tiua sed secundum q disiunctiua est
q autem regula hoc modo sit vera
patet quia impossibile est esse ita si-
cut significatur per antecedens ta-

lis cōsequētie quin sit ita sicut signi-
ficatur per cōsequens eius de3. ergo
consequentiā est bona. Item in
tali consequentiā ex opposito conse-
quentis sequitur oppositum antee-
denti igitur. Ex hac conclusione
sequitur alie regule. Prima est
q copulatiua ad disiunctiua
eisdem terminis constitutam est bo-
na consequentiā patet a copulatiua
sequitur q libet pars eius. & ad quā
libet partem sequitur disiunctiua.
ergo ad copulatiua sequitur dis-
iunctiua vt bene sequitur fortes cur-
rit et plato currit ergo fortes currit
& vltra fortes currit ergo fortes cur-
rit vel plato currit ergo de pmo ad
vltimū sequit fortes currit et plato
currit ergo fortes currit. vel plato cur-
rit. Secunda regula ab interem-
ptione partis copulatiue ad interem-
ptionem totius copulatiue est bona
consequentiā patet quia ab affirma-
tione copulatiue ad affirmationem
partis eius est bona consequentiā
ergo ab interemptione parti ad in-
teremptionem totius est bona con-
sequentiā tenet per regulam cōma-
nem omis consequentiā ē bona ex
cuius opposito consequētis inferet
oppositum antecedentis. Tertia
regula a nulla parte copulatiue ad
iplam copulatiua est bona cōsequē-
tia nisi ex illa parte sequat quelibet
pars p3: qz ad veritatē copulatiue
requirit veritas vtriusq; partis. et
dicitur notanter nisi &c: quia si aliq
pars inferret q libet copulatiue par-
tem inferret ipsam copulatiua: vt
seqtur hō ē alin^o ergo hō ē alin^o & de^o
quia hec hō ē alin^o ifert ista hō ē alin^o
nus ex etia; ista deus est. s3 talis cō-
sequentiā nō tenet nisi gratia mate-
rie. Tertia regula a copulatiua ad
conditionalem negatiua cōstitu-

111
tam ex prima parte et contradictorio di ita sicut significatur per consequens
secunde partis talis copulatiue est quod non significat conditionalis
bona prima. patet non bene sequitur for. ¶ Sexta regula a tota conditiona
currit et mouetur ergo non si for: cur li affirmatiua cum destructione con
rit fortes non mouetur: per quia oppo sequentis ad destructionem antece
sitiu consequentis non stat. cum antecedentis est bona et formalis consequen
te igitur ante per quia oppositiu con tia quod patet quia a conditionali cum
sequentis est hoc si fortes currit for antecedente sequitur consequens
tes non mouetur et hoc non stat euz ergo ad eadem cum destructioe pntis se
ista fortes currit et fortes mouetur quia oppositiu antis ¶ Ad rones du
quia tunc bone consequentie oppo bit: ¶ Ad prima negatur consequen
situm consequentis sciret cum an- tia nec arguitur ab inferiori ad su
tecedente. nam parte ista est bona perius nec a parte in modo ad suu
consequentia si fortes currit fortes totum quia illa determinatio ne
non mouetur et tamen cum ista for gatiua est determinatio alienans.
tes currit que est antecedens stat ista ¶ Ad secundam negatur consequen
fortes mouetur que est oppositum tia quia talis coniunctio est negata
antecedenti. ¶ Quarta regula est vel potest negari antecedens non li
tam a rationali quam a causali affirma cet in ista non omnis homo currit
tiua ad copulatiuam constituta ex ponatur a parte subiecti signu vni
antecedente consequente est bona uersale scilicet omnis tamen non p
consequentia sed non. e contra. prima pter hoc est conueniendus quod subiecti
pars per quia bene sequitur ad ergo be atur ibi terminus cominus ligno vni
ergo a est et b similiter quia a est b est uersali determinatur quia impedit
ergo a est et b est. patet quia tales sci per negationem precedentem et negatio mu
licet rationalis et causalis assertiue tat ipsi in signu particulare ita est h: in
ponunt veritatem sui antecedentis tali ppe. potest ista restrictio et. pp. in
sed ad veritatem antis sequitur veri negationem precedentem non tenetur
tas pntis. ergo et ista sufficiunt ad copulatiue sed disiunctioe id potest dici quod
veritatem talis copulatiue igitur. se- pncipalis copulatiua non est restrictio co
cunda pars per quia calis et rationalis pulatiua copulatiue teta ¶ Ad tertiam
significat pntiam vnius partis ad alte- dici quod quod de restrictioe quod de illa
raz quia non significat copulatiua igitur negaret pntiam restrictioe in de disiunctioe
tur non enim sequitur: fortes currit et et de quod disiunctioe negatiua pntis sub
disputat ergo quia fortes currit for copulatiua et copulatiua negatiua sub
tes disputat ¶ Quarta a qualibet disiunctioe ¶ Ad quartam negat pntiam quod
causali vel restrictioe ad conditionales de aliis est vniuersalis negatiua cuius sub
terminis paribus valet consequen iectio est terminus signo vniuersali de
tia. sed non e contra prima pars clara terminatur ¶ Ad quinta negat antiam ad
uet ergo si fortes cur. for. mouetur se probationem negatur assumptum
cunda pars patet quia conditiona immo intellectus non potest signifi
lis non ponit veritatem anteceden care quod per tale copulatiua negati
lis assertiue et hoc ponit rationalis ua significetur si non eodipiat quod
et similiter causalis et pter hoc ca- per disiunctiuam et constituta ex pntibus
lis significat posse ita sicut signifi- ¶ Ad sextam conceditur antecedens forma
satur per antecedens est causa essen liter: sed bene equiualeter et virtua

iter. ¶ **Aliter** ad septem dicitur quod
 eadem ponitur coniunctio copula-
 tiua disiunctiua tenta et hoc sufficit
 ad hoc quod oppositio sit disiunctiua si
 eum ad hoc quod aliqua propositio sit particu-
 laris sufficit quod in ea sit signum uni-
 versale particulare tantum.

¶ **Ad septimam** dicitur quod talis sim-
 pliciter est affirmatiua: nec est verum
 quod copula principalis negatur quia
 copula principalis est illa coniunctio
 vel aut ista coniunctio si disiunctiua
 tenta que licet copulatiua tenta ne-
 getur non tamen disiunctiua tenta

¶ **Ad octavam** negatur consequentia
 ad probationem negatur consequentia
 quia in disiunctiua affirmatiua
 ponitur coniunctio disiunctiua super
 quam nulla cadit negatio ideo ipsa
 simpliciter est dicenda affirmatiua

disiunctiua in copulatiua vero ne-
 gatiua vel cadit negatio super copu-
 latiua et mutat eam in disiunctiua
 affirmatiua tunc talis est dicenda dis-
 iunctiua affirmatiua ita vltadicat
 quod concessio quod quilibet disiunctiua al-
 firmatiua sit copulatiua negatiua

per equivalenciam non tamen per hoc
 sequitur eandem propositionem esse
 simul affirmatiua et negatiua quod co-
 pulatiua negatiua nec est negatiua
 nec est copulatiua ¶ **Ad nonam** nega-
 tur asis ad probationem negat maior
 imo de quod negatio negat omne illud
 cuius actum impedit vel si dicat non
 omnis homo currit licet omnis non pos-
 sit distribuere negatio tamen negat ipse
 impediendi actum distributum

¶ **Ad confirmationem** negatur
 consequentia quia negatio manet in-
 ter partes prime categorice et non
 cadit super illam coniunctio est et si
 copula magis principalis ¶ **Ad deci-
 mam** negatur consequentia ad proba-
 tionem concessio casu conceditur prima
 pars antecedentis sed negatur secun-

da ad probationem negatur consequentia
 quia cum illa sit disiunctiua siue
 copulatiua negatiua ad veritatem
 eius sufficit unam partem esse vera
 et ad falsitatem requiritur utraque
 partem esse falsam: ¶ **Ad rationes
 principales questionis** ¶ **Ad primam**
 conceditur quod non sequitur sed nego-
 tur minor quia licet arguatur a co-
 pulatiua ad partem eius principalem
 secundum quod disiunctiua est non ta-
 men arguitur a copulatiua ad par-
 tem eius principalem sed quod copu-
 latiua est quia partes eius principales
 secundum quod copulatiua sunt iste
 sortis est et deus est vel chimera est
 nam vlt clarum est illa simul est dis-
 iunctiua et copulatiua habet et partes
 secundum quod copulatiua esse disiunctiua

¶ **Ad secundam** sic dicitur quod illa est distigui-
 da quod vel est copulatiua vel disiunctiua
 copulatiua tunc partes eius sunt
 homines sunt et alini sunt alini vel
 homines et tunc clarum est quod non
 arguitur ibi a copulatiua ad partem
 eius sed quod copulatiua est. ¶ **Ad tertiam**
 sit disiunctiua tunc prima pars eius
 est omnes homines sunt et alini sunt alini
 secunda est vel homines sunt alini et
 ita patet quod arguitur ad illam partem
 que est pars illius secundum quod dis-
 iunctiua est ¶ **Ad tertiam** distinguitur
 maior quia vel actus ignorandi es-
 dit supra totum sequens et hoc du-
 pliciter vel cadit supra totum sequens
 capiendo totum categorice et
 sic illa non est copulatiua sed est de
 copulato extremo significans quod hec
 propositio est a te ignorata tu es as-
 sinus et rex sedet si cadat supra to-
 tum sequens sine categorice
 capiendo totum tunc est copulatiua
 cuius partes principales sunt iste
 tu ignoras quod tu es alinus et tu igno-
 ras quod rex sedet et in hoc sensu claud
 est quod non arguitur a copulatiua ad

¶ **Ad decimam** negatur consequentia ad probationem concessio casu conceditur prima pars antecedentis sed negatur secun-

partem principalem. Si autem act⁹ ignorandi cadat solum supra p^{ma} parte eius tunc est copulativa cui⁹ prima pars est. tu ignoras q⁹ tu es asinus. et secunda est illa rex sedet et hoc in bene arguitur. per. regiam. sed si consequens sit falsum et antecedens. Ad quartam distinctionem maior: quia vel est conditio nalis cuius consequens est ista propositio copulativa. tu es asinus et tu es rudibilis que denotatur sequi ad istam tu es rudibilis. et in illo se- cu antecedens est verum sed conse- quentia non valet: quia arguitur a conditionali ad alteram partem co- sequens. Si autem maior sit una propositio copulativa cuius prima pars est ista condicionalis si tu es ru- dibilis tu es asinus et secunda est ista tu es rudibilis tunc consequen- tia est bona: sed antecedens est falsum quia est copulativa cuius una pars est falsa. Ad quintam dicitur q⁹ si tantum capitur utrobique relative consequentia est bona et si antecede- dens est verum et consequens etiam sapiendo tantum utrobique exclusive consequentia est bona et si antecedens est verum et consequens. Si vero sapiendo in antecedente tantum re- lativis. et in consequente exclusive co- sequentia non valet. Ad confirma- tionem eius respondetur similiter. Ad sextam distinguitur maior quia vel sit contingenter det⁹ rimat totam propositionem sequentem et sic significat q⁹ hec est contingens deus est et antichristus erit et sic est mo- dales cuius dictum est propositio co- pulativa et sic non sequitur. Si au- tem sit contingenter determinet pri- mam partem tunc est copulativa et co- sequentia est bona sicut consequens est falsum ita et antecedens. Ad con- firmationem eius dicitur similiter. Ad septimam quidam respondent ne-

gando consequentiam consequentia ta- men videtur bona quia si qualiter eunq⁹ significatur esse per copulati- uam et ipsa copulativa est vera et si non est qualiter eunq⁹ significatur esse per partem eius illa pars erit fal- sa ergo ad aliam copulativam non se- quitur ista pars: hoc etiam patet per dis- tinctionem bone consequentie bona co- sequentia est cuius impossibile est ita esse sicut significatur per antecede- ns quia ita sit sicut significatur per co- sequens. Ad alteram respondeat ne- gando antecedens. Ad probationem co- ceditur maior sed negatur minor ad probationem negatur et dicitur q⁹ fortes nec est esse nec dum non esse. Ad probationem negatur conse- quentia quia hic ex negativa inferri affirmativa: sed debet inferri ergo fortes nullum deum esse est sic q⁹ ne- gatio semper cadat super copulam. Ad octavam conceditur antecede- dens pro duabus primis partibus sed negatur pro alius duabus ad pri- mam probationem dicitur q⁹ consequen- tia est bona. sed antecedens est falsum si ly quando tenetur temporaliter licet esset verum tenendo ly q⁹ con- ditionaliter ut patet resolvens non a- equivalz hinc aliquo tempore ho⁹ est asinus et illo tempore homo est ani- mal. Ad secundam probationem con- ceditur q⁹ consequentia non valet q⁹ pars istius localis non est hec fortes non est sed ista fortes non est hic de monstrando locum in quo plato tunc est. Ad aliam confirmationem di- citur similiter q⁹ non determinate ar- guitur quia non accipitur pars tal- temporalis sed debet sic argui. Ari- stoteles si fuit ante adam ergo aristo- teles non fuit tunc demonstrando to- tulum tempus precedens tempus ada- quod si nullum sit sic cum propositio sit negativa ipsa erit vera. Quidam tamen dicunt q⁹ ad temporalem vel

localem non sequitur quelibet pars eius scdm q localis vel temporalis est s; si res solvantur in copulativas tuc ad eas sequitur quelibet pars ei⁹ secundu q copulativa sit verbigfa ista sortes non est vel plato est hab; secundu q localis est duas partes scilicet istas sortes non est plato est qz ille sunt partes locales que remanent dēpto adverbio loci. sed scdm q copulativa est partes eius sūt plato est. in a liquo loco. et in illo loco sortes non est vtraq; opinio est probabilis et posset facilliter deseri di.

Ueritur vtrum ab vna parte disiuunctiue ad tota disiuunctiua sit bona consequentia et formalis. Arguitur primo q nō a tota disiuunctiua ad altera partem eius non valet cōsequentia ergo neq; a parte disiuunctiue ad totam disiuunctiua quia non videtur maior ratio q ex parte disiuunctiue sequitur tota disiuunctiua q ex contra:

Secundo ex parte copulatiue non sequitur tota copulatiua ergo neq; ex parte disiuunctiue sequitur tota disiuunctiua consequentia tenet quia sicut se habet copulatiua ad suas partes ita ē disiuunctiua. Tertio non sequitur sortes non currit ergo nō sortes currit vel sortes nō currit: qz añs est possibile et añs impossibile

Quarto non sequitur sortes currit ergo chimera est vel homo est alius et sortes currit et tamen arguitur a parte disiuunctiue ad tota disiuunctiua. Quinto nō sequitur oēs hoies sūt alini vel homines igit oēs hoies sūt alini vel hoies et alini sūt alini qz antecedens ē veru et consequens falsu; Similiter non sequitur in neceis q rex sedet ergo in neceis q rex sedet vel nullus rex sedet quia añs ē veru et añs falsum igit. Sexto nō sequitur cōtingenter sortes currit ergo contingenter sortes currit vel sortes nō

currit quia añs est verum vt notu; est et sequens falsum cum necessarii sit sortē currere vel nō currere. Similiter non sequitur impossitues alius ergo impossitues es alius vltu nō es alius qz per añs denotat ppositionē necessariā ēē impossit. sed ipm est falsu; Septimo ex opposito disiuunctiue nō sequitur ad dicto riu partis disiuunctiue ergo ex altera parte disiuunctiue nō sequitur ista disiuunctiua añs. p; qz vlt tradictio riu disiuunctiue est propō disiuunctiua āte copulatiua nō copulatiua qz i tradictio riu requirit identitā copulatiue principalis propōis sed in copulatiua disiuunctiua nō ē ead copula cū copula vnius sit cōiunctio copulatiua et copula alterius sit cōiunctio disiuunctiua minor qz si nō tūc ppō de pūti et de futuro cōtra diceret qd falsu; ē. In oppositum arguit per eōdem regulā logicorum. Pro rñsione notandu est q vltis p; ex dicti pce deti qñsione. Dis disiuunctiua est affirmatiua qz disiuunctiua negatiua nō est disiuunctiua sed ē copulatiua et hoc in pcedenti qñsione satis disputatu est. Notandu; sedo q logici ponentes regulā a parte disiuunctiue a tota; disiuunctiua est bona consequentia non accipiunt propositiōnem proprie disiuunctiue quia secundum pūti ianū et boetiu; ad hoc q propositio disiuunctiua in qua cōiunctio disiuunctiue tenetur si vera requiritur q vna pars sit vera et altera falsa et inde est q boetius i vltimo libro de sillogisimis rōditionalib; dicit hanc consequentia; esse bonā aut a est a aut b est sed a ē ergo b nō est quando vtro vt dicit pūti an; ille cōiunctio es accipiuntur subdisiuunctiue tunc indifferenter significat alteram partē esse verā; et nullam significare esse falsam. Tunc sit cōclusio responsiua a parte disiuunctiue ad totam disiuunctiua est bona

una consequentia .probatu r quia in
tali consequentia ex opposito conse
quentis formaliter sequitur oppo
situz antecedentis ergo talis conse
quentia est formaliter bona antee
dens patz et gratia exempli fiat ista
consequentia a est ergo a est vel b e
oppositum consequentis est nulluz
a est .et nullum b est et oppositū an
tecedentis est nullum a est bene au
tem sequitur nullum a est et nulluz
b est ergo nullū a est ergo in tali cō
sequentia ex oppos. to sequētis se
quitur oppositum antecedētis: Ex hac
cōclusionē sequitur p̄tio q̄ a tota dis
iunctiua cū cōtradictōriō vnius p̄tis
ad alteram partē est bona cōsequē
tia et formalis p̄batur quia oppo
situm consequētis non stat cū ante
cedēte verbigratia bene sequit̄ a: e
vel b est sed nullum b est ergo a est
datur oppositū consequentis scilicet
nullum a est cū secunda parte ante
cedētis scilicet nulluz b est nūc se
quit̄ formaliter contradictōriū alte
rius partis scz non a est vel b est: er
go p̄tima consequentia erit bona.
Sequitur sc̄do q̄ ab interpretatione
distantiue ad copulatiuam de par
tibus contradicentibus est bonacō
sequentia patet quia in tali conse
quentia antecedens et consequens
equivalent: ¶ Sequitur tertio q̄
a tota disiunctiua ad alteram eius
partem non valet consequentia ni
si vlt̄ disiunctiua sit impossibilis vlt̄
ad vna parte disiunctiue ad alterā
sit bōa q̄a dicit̄ notanter nisi disiu
ctiua illa sit impossibilis qz ad ipos
sibile sequit̄ q̄dlibet dicitur notan
ter nisi etiam vna pars inferat ali
am quia vna pars infert aliam tūc
disiunctiua infert aliam nō vtrā
q̄ indifferenter sed illam que ex al
tera infertur verbigratia: bene seq̄
uitur homo est vel aial est ergo aial e
sed nō sequit̄ homo est vel aial . est

ergo homo est p̄tima pars patz si nō
sequatur homo est vel animal e: er
go animal tunc opposituz cōsequē
tis stabit cum antecedente scilicet
iste due stabunt hō est vel animal e
nullum animal est tunc si homo est
vel animal et nullum animal est er
go homo est sed si homo e animal.
est ergo simul animal est: nullum
animal est q̄d implicat. ¶ Secunda
pars patz. quia solo equo exite ita
scut hec significat hō est vel aial e
sed nō est ita sicut ista sigat homo est
ergo nō sequit̄ homo est vel aial est
ergo homo e. ¶ Sed queritur vtrū
regula de conditionalibus sit bona
¶ tota conditionali cum positione
antecedentis ad positionem conse
quentis est bona consequentia: Et
primo potest argui de conditionali
negatiua secundo de conditionali
copulatiua sicut prius argutum est
sic si tu es asinus tu es rudibilis et
tu es asinus. ergo tu es rudibilis.
tertio potest argui de conditionali
que est disiunctiua e hoc sic si fortes
currūt fortes mouet̄ vel fortes cur.
ergo fortes mouetur . quia opposi
tum consequentis stat cū conditi
one que est antecedens. ergo consequē
tia nō valet antecedens patz qz op
positum consequētis stat cū conditi
onali que est p̄tima pars illius dis
iunctiue ergo cum illa disiunctiua
consequētis tenet quia sequit̄ stat
cum antecedente et consequente.
¶ Quarto de conditionali modalī
de ly impossibiliter vt impossibiliter
si fortes currūt plato currūt si fortes
currūt ergo plato currūt: ¶ Quinto
non sequitur aliquod animal si est
homo asinus est homo: sed aliqd a.
animal est homo ergo asinus est ho
mo q̄ non sequitur patz quia ante
cedens est verum et consequēs im
possibile q̄ antecedens sit verū patz
pro secunda parte scz aliquod aial

est homo pro prima parte patet hoc si est homo alinus est homo demostrato alino et hoc est aial. ergo aliqd animal si est homo alinus est homo

positum consequentis non stat cum antecedente. Nam iste due non simul stant si: soztes currit soztes mouet et soztes currit et soztes non mouet quia si illa copulatiua sit vera soz currit et soztes non mouet: tunc illa soztes non mouetur stabit cum ista soztes currit. sed si soztes currit soztes mouetur. ergo ista soztes mouetur stabit cum ista soztes non mouetur. Et fundat deductio ista in quadam alia regula que dicit: Omnis copulatiua constituta ex antecedente alicuius conditionalis et contra dictorio consequentis infert contra dictorium talis conditionalis. Que regula licet satis probata sit adhuc tamen sic probatur. Quelibet talis consequentia significat quod oppositum consequentis stat cum antecedente ergo quelibet talis infert conditionalem illam esse malam consequentiam quod omnis conditionalis est mala consequentia cuius oppositum consequentis stat cum antecedente et ultra ergo quelibet illis infert contradictorium unum talis conditionalis ut hec copulatiua. a est et b non est: significat quod oppositum consequentis istius conditionalis si a est b. est stat cum antecedente eiusdem. sed si oppositum consequentis stat cum antecedente conditionalis: illa est falsa et opposita vera si ipsa sit ergo talis copulatiua infert contradictorium talis conditionalis.

Ad dubium respondetur quia conditionali affirmatiua cuius propositione antecedentis est ad consequens eiusdem est bona consequentia dicitur affirmatiua propter conditionales negatiuas aut negatiuas equiuale tes si alique sint tales. et per hoc soluitur prima et quarta ratio dubii. Si tamen teneretur quod negatiua conditionalis non est conditionalis non esset addenda illa particula et de hoc visus est in questione quia querebatur: utrum mala consequentia sit consequentia. Ex quo sequitur quod cuiuslibet talis argumentationis antecedentis debet esse oppositio copulatiua cuius prima pars est ipsa conditio nalis: et per hoc soluitur secunda ratio ante oppositum. quod si antecedentis consequentia accipitur modo dicto consequentia est bona.

Ad rationes dubii solute sunt omnes preter ultimam. ad quam repondeatur primo negando quod non sequitur. Dicitur enim quod bene sequitur. sed conditionalis est falsa. Ad probationem negatur sillogismus ille nec est bonus sillogismus oppositorius quod quilibet bonus sillogismus oppositorius debet esse ex premissis categoricis et conclusione categorica sic autem non est hic. Potest

Si autem accipitur precise ut est una conditionalis cuius antecedens est. homo est alinus. consequens est hec copulatiua homo est rudibilis et homo est alinus sic consequentia non valet. Per hoc etiam soluitur tertia ratio. quia antecedens talis consequentia vel est conditionalis vel est distinctiua et non copulatiua. Et per dicta regula sequitur una alia regula ad conditionali affirmatiua ad distinctiua constitutam ex consequente et contradictorio antecedentis est bona consequentia ut si soztes currit soztes mouetur ergo vel soztes mouetur vel soztes non currit nam da oppositum soztes currit et soztes non mouetur. ergo non si soztes currit soztes mouetur quod est oppositum assertis quod asserta sit bona patet quod op

est homo pro prima parte patet hoc si est homo alinus est homo demostrato alino et hoc est aial. ergo aliqd animal si est homo alinus est homo

tamen distinguit maior quia vel est
conditionalis vel de conditionato
extremo. Si conditionalis tunc est
falsa. et est sensus qd si aliquod aial
est homo alinus est homo. Si sit de
conditionato predicato tunc est ve
ra et significat qd aliquid animal e
qd si est homo alin⁹ est homo: et sic
illa est vera et subiecti eius est ani
mal: et predicatum est hoc totu ens
qd si est homo aliquid animal e ho
mo. Si tamen aliquis dicat qd ista
est vera conditionalis aliquid aial
si est homo alinus est homo sed no
equiualeat huic: si aliquid aial e ho
mo alinus est homo quia in vna ly
animal sequitur conditione scilicet in
secunda sed in prima precedit. ideo
ly animal non eodem mo supponit
in vtraq; sed in prima supponit de
terminata et valet consequentia ex
parte illius termini ab inferiori ad
superius. sed in secunda supponit
confuse distributiuo ideo non valet
consequentia ab inferiori ad superius
sed bene a superiori ad inferius: vt
non sequitur si fortes currit risibi
le currit: ergo si animal currit risi
bile currit: sed e contra bene sequit
si anim al currit risibile currit ergo
si fortes currit risibile currit. Si ali
quis vellet sequi hunc modum: dicen
di esset euz difficultate improbabili
lis. et secundum hoc diceretur qd p
dicta conditionalis est vera sed co
sequentia no valet. Et ad hoc qd de
bite arguatur ex talibus conditio
nalibus no oportet. p secunda par
te antecedens conditionalis. sed debz ac
cipi vna propositio constituta ex pre
dicato antecedentis: pronome de
monstratio demonstrante rem pro
qua fiebat verificatio conditionalis
verbi gratia ista conditionalis ali
quod animal si est homo alinus est
homo verificatur pro aialibus que

sunt alini: ideo secunda pars ante
cedentis debet ee ista hoc est homo
demonstrando alin⁹ et tunc illa erit
falsa. Si autez dicatur qd regula in
talibus conditionalibus patietur in
stantiam. Ad hoc responderetur qd
regula intelligitur vniuersaliter de
conditionalibus de modo loquendi
confecto. i. aliis autem debz serua
ri modus arguendi iam dictus.

Ad rationes ante oppositum. Ad
duas primas negatur consequentia
ratio primi est quia ad veritatez dis
iunctiuo sufficit vnam partem esse
veram. ideo si vna pars est vera dis
iunctiuo est vera et quia disiunctiuo
nullius partis determinate verita
tem ponit ideo ab ipsa ad partem e⁹
non valet consequentia. Ratio sec⁹
est quia copulatiua assertiuo ponit
veritatem cuiuslibet partis. et quia
ab vna ad alteram non valet conseque
ntia ideo ab vna parte copulatiue ad
copulatiua non valet consequentia
sed disiunctiuo nullius partis deter
minate veritatem ponit sed sufficit
ad hoc qd sit vera qd vna pars eius
sit vera. ideo ipsa inferitur ex altera
parte eius. Ad tertiam concedit
qd consequentia non valet quia tal
non est conditionalis affirmatiua de
qua intelligitur regula. Ad quar
tam conceditur qd non sequitur qd
illa fortes currit non est pars prin
cipalis 2⁹is sedz qd appo disiuncti
ua est licet sit pars eius principalis
sec⁹dm qd est propositio copulatiua
Ad quintam concedit similiter.
q non sequitur quia antecedens
non est pars principalis 2⁹equentis
vt disiunctiuo est: sed solum vt copu
latiua Nam si illa sit disiunctiuo as
ma pars eius est omnes homines
sunt alini et secunda est homines
alini sunt alini. Ad confirmatio
nem dicitur qd si consequens accipia
tur in sensu disiuncto cuius prima

pars sit tu nescis q rex sedet. & sciti
 da sit nullus rex sedet tunc bene nō
 sequitur si autem sit vna propositio
 categorica de distincto predicato
 signi isti cans q hec non est a te scita
 rex sedet vel nullus rex sedet tūc nō
 arauitur per regulam.
 ¶ Ad sextam confirmationem simi
 liter ¶ Ad septimam negatur ante
 cedens ¶ Ad probationem dicitur
 q est propositio copulata. ¶ Ad p
 bationem dicitur q licet in cathego
 ricis requiratur identitas copule
 totalis non tamen in ppo theticis
 Et hec de questione.

Sacer pagine ac naturalis phie p
 fessoris acullimi Magistri martini
 magistri in vera diuag nominaliū
 via consequētis finis impositus ē
 quas .Anthonius denidel in arti
 busm agister necnon ciuis parisi
 ensis in monte sancti hylarii in In
 ter signio rozu certu prima con
 curete cā miro caractere exara
 uit anno immente reparationis.
 M. CCCC. primo sole vero de
 cembrys claudēte decimam nonam

